

ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

**ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΔΟΥΛΕΙΑΣ**

**ΕΠΙΤΑΞΗ
ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ
ΥΓΕΙΑΣ-ΠΡΟΝΟΙΑΣ**

**ΜΑΖΙΚΑ
ΔΩΡΕΑΝ
ΤΕΣΤ**

**ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΗ
ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ & ΜΕΣΑ
ΜΑΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ**

Δεν είμ' εγώ σπορά της τύχης
ο πλαστοουργός της νιας ζωής.
Εγώ 'μαι τέκνο της ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της οργής

Κ. Βάρναλης

 Οδηγητής

#1082 | ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2020 | 2 ευρώ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

**ΣΤΙΣ ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΗ**

ΓΙΑ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Η ΖΩΗ!

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΤΕΞΟΥΜΕ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΑΚΟΜΑ!

Δεν θα επιτρέψουμε να «παιχτεί» η ζωή μας στα ζάρια

8

ΨΙΤ! ΑΝΑΛΑΒΕ!

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ!

Οι ναζί στη φυλακή: Κερδίσαμε μια μάχη, συνεχίζουμε τον πόλεμο με τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά!

12

Συνέντευξη με τον Νίκο Παπαγεωργίου, μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ, για τις ανατροπές που φέρνει η κυβέρνηση στα εργασιακά

10

Οι μαθητές είναι ήδη νικητές

20

3 Άρθρο της Αφροδίτης Μπόμπολη, μέλους του Γραφείου του ΚΣ της ΚΝΕ

4 Σχόλια

6 Πρώτο «κλείσιμο» της Οικονομικής Εξόρμησης: Ο καθένας να «τραβάει» τον άλλον και όλοι μαζί να πάμε ψηλότερα

7 Ισχυρός σεισμός στο Αιγαίο: Οι ζωές μας δεν είναι μοιραίο να συνθλιβόνται

14 Διεθνή

16 Το δίλημμα της κοινωνικής δικτύωσης: Άρθρο με αφορμή το ντοκιμαντέρ «The social dilemma»

17 Την ορμή μας τη μετατρέπουμε σε οργανωμένη σύγκρουση με όσους μας στερούν τις σύγχρονες ανάγκες μας...

18 Ενθαρρυντικά στοιχεία από τη μάχη για το ανέβασμα της διακίνησης του «Οδηγητή»!

22 Με αφορμή την επανέκδοση της μπροσουράς της Μαθητικής Επιτροπής του ΚΣ της ΚΝΕ για το σχολείο που έχουμε σήμερα ανάγκη

24 Πάμε... Γυμνάσιο

25 Οι σπουδαστές των Δ.Ι.ΕΚ απαντούν με οργάνωση και αγώνα στην κοροϊδία της κυβέρνησης

26 Αξιολόγηση πανεπιστημίων: Διασφάλιση της ποιότητας σπουδών ή της επιχειρηματικής λειτουργίας;

30 Ψηφιακή οικονομία: «Πρόδοος» για τους λαούς ή ακόμα ένας δρόμος για να θησαυρίζουν τα μονοπώλια;

32 Πανδημία, κρίση και τοξικοεξάρτηση... Μια δύσκολη εξίσωση που μπορεί να λυθεί!

34 Εργαζόμενοι στη ΛΑΡΚΟ: Όρθιοι και δυνατοί γράφουν ιστορία

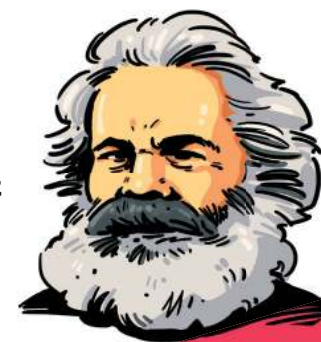
36 Νοσοκομεία: Εκεί που δίνεται η μάχη για την υγεία του λαού, εκεί δυναμώνει και ο συλλογικός ταξικός αγώνας!

37 Όταν κολοσσοί του διαδικτύου αποκλείουν τραγούδια... επιλεκτικά!

38 Ο «Οδηγητής» προτείνει...

39 Μαθαίνω για τις φυσικές επιστήμες

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

**Αγόρασέ τον
Διάβασέ τον
Διάδωσέ τον**

Διατμηματική Επιτροπή της ΚΕ του ΚΚΕ για τις μικρότερες ηλικίες της νεολαίας

«Κι όμως, κινείται...»

σκίτσο: Π. Ζάχαρης-Κ. Ρουγγέρης

Σκοπός του βιβλίου είναι να εξηγήσει με εύληπτο τρόπο στα παιδιά το πώς σχηματίστηκαν οι ανθρώπινες κοινωνίες, πώς αυτές εξελίσσονται, προχωρούν και αλλάζουν εδώ και χιλιάδες χρόνια, μέχρι και σήμερα. Και... γιατί όχι; Να εξηγήσει πώς θα μοιάζουν και αύριο.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ
www.sep.gr

ΟΔΗΓΗΤΗΣ: Όργανο του ΚΣ της ΚΝΕ, www.odigitis.gr, e-mail: mail@odigitis.gr
16-οκτωβρία: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕΒΕ, Εκδότρια - Διευθύντρια: Αναστασία Μοσχόβου,
Διεύθυνση: Λεωφόρος Ηρακλείου 145, Νέα Ιωνία, ΤΚ: 14231, Κωδικός: 3995, ISSN 1791-3594, Τηλ.: 210-2592514, 210-2592517

Βάζουμε lockdown στην πολιτική που μετατρέπει τη ζωή μας σε αγώνα επιβίωσης!

Η ιστορία γράφεται με τους λαούς στο προσκήνιο!

Αν προσπαθήσει κάποιος να περιγράψει σε τίλους τα άγχη, την ανασφάλεια και την καθημερινότητα ενός νέου αυτήν την περίοδο, θα γράψει βιβλίο κυριολεκτικά. Μόνο να σκεφτούμε τι μπορεί να σκέφτεται ένας μαθητής που αισθάνεται απροστάτευτος στο ίδιο του το σχολείο, που βλέπει τα οικονομικά προβλήματα στην οικογένεια του να γιγαντώνονται. Ένας φοιτητής που προσπαθεί να σπουδάσει 8 μήνες τώρα μέσω μιας ιντερνετικής πλατφόρμας και ενός δικτύου που τον πετάει εκτός κάθε τρεις και λίγο. Ένας εργαζόμενος στην εστίαση, στις τηλεπικοινωνίες, στο εμπόριο και αλλού που είτε ξαφνικά βρίσκεται χωρίς δουλειά και περιμένει -αν όλα πάνε καλά- ένα επίδομα, είτε δουλεύει χωρίς καμία

προφύλαξη και με χτύπημα, τις περισσότερες φορές, στον μισθό του.

Η ουσία, όμως, για την ΚΝΕ δεν είναι να αναφερθούμε απλά σε αυτά. Δεν είναι να τα προβάλλουμε απλά. Δεν είναι και ποτέ δεν ήταν αυτός ο ρόλος της ΚΝΕ. **Είναι** να οργανώσουμε μαζί με πολλούς περισσότερους την αγωνιστική διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας κόντρα στο κλίμα σιγής, αδράνειας και υποταγής που καλλιεργούν κυβέρνηση και αστικά κόμματα. Να εξηγήσουμε με σαφήνεια και αποδεικτικά σε περισσότερους γιατί όλα αυτά συμβαίνουν. **Είναι** να στιγματίσουμε περισσότερες συνειδήσεις πως «γίνεται και αλλιώς», να εμπνεύσουμε περισσότερά μυαλά και καρδιές να γίνουν στο «σχολείο» της ΚΝΕ οι επαναστάτες των καιρών μας.

Γεννιούνται στον καθένα δεκάδες εύλογα ερωτήματα...

Πόσο φυσιολογικό είναι εν μέσω πανδημίας να μην ενισχύεται το δημόσιο σύστημα υγείας, αλλά να χαρίζονται δισεκατομμύρια στις τράπεζες μέσω του νέου Πτωχευτικού Κώδικα;

Να κλείνουν ασταμάτητα σχολεία λόγω κρουσμάτων, αλλά να παραμένει η συντριπτική πλειοψηφία με 20 και 25 μαθητές στις τάξεις;

Να ετοιμάζονται, εν μέσω πανδημίας και αύξησης κρουσμάτων, νόμοι για 10ωρη δουλειά, για μισθούς των 200 ευρώ, χτύπημα στο απεργιακό δικαίωμα, και αυτό να διαφημίζεται ως «επιτελικότητα του κράτους»;

Για την κυβέρνηση και το κεφάλαιο, για αυτό το απάνθρωπο σύστημα που λέγεται καπιταλισμός είναι όλα αυτά φυσιολογικά. Είναι όρος ζωής, ύπαρξης του. Και θα τα δώσουν -κυριολεκτικά- όλα για να πείσουν πως είναι φυσιολογικά και για τον λαό. **«Δύσκολα αλλά μονόδρομος. Ζόρικα αλλά αναγκαία».**

Να παραμένουν κλειστά μήνες τα Πανεπιστήμια χωρίς ούτε μία νέα πρόσληψη εκπαιδευτικού προσωπικού, αλλά να δίνονται λεφτά για σεκιουριτάδες;

Να ρίχνουν χημικά, να στέλνουν τα ΜΑΤ και να συλλαμβάνονται παιδιά Γυμνασίου επειδή συμμετέχουν σε μαθητικές κινητοποιήσεις;

Στην Ελλάδα, που είναι η **6^η πιο σεισμογενής χώρα στον κόσμο και η πιο σεισμογενής χώρα της Ευρώπης**, γιατί δεν παίρνονται μέτρα αντισεισμικής θωράκισης και χάνονται ζωές;

Έχουμε την απάντηση...

«*Λοιπόν αφήστε με να ξαναπώ τα άρθρα της ζωής γραμμένα με μεγάλα κόκκινα γράμματα*

στην πρόσοψη της ιστορίας και του ορίζοντα:

Πιστεύω πως η πρώτη δικαιοσύνη είναι η σωστή διανομή του ψωμιού,

Πιστεύω πως η πρώτη πρόοδος είναι η αύξηση παραγωγής ψωμιού για όλους,

Πιστεύω πως το πρώτο χρέος μας είναι η ειρήνη,

Πιστεύω πως η πρώτη ελευθερία μας δεν είναι η μοναξιά μας,

Αλλά η συντροφικότητα μας. >>>

Για εμάς όλα αυτά δεν είναι φυσιολογικά. Και ξέρουμε και το γιατί. Γιατί σήμερα υπάρχουν όλες εκείνες οι σύγχρονες δυνατότητες να μη ζούμε έτσι. Να δοθούν άλλες λύσεις, προς όφελος του λαού και των αναγκών του και όχι προς όφελος του κεφαλαίου και της κερδοφορίας του. **Σήμερα, ο σοσιαλισμός, η κοινωνία για την οποία παλεύουμε, δεν μπορεί να φαντάζει ως κάτι μακρινό.** Γιατί τότε αποδεχόμαστε πως το κοντινό είναι μια ζωή- αγώνας επιβίωσης.

Έχουμε και την πείρα...

Ζήσαμε και το προηγούμενο διάστημα, στον πρώτο εγκλεισμό, πρωτόγνωρες συνθήκες. Και το Κόμμα μας, και εμείς μαζί, ανταποκριθήκαμε κατά βάση σε αυτές, δεν αναστείλαμε λεπτό τη δράση μας. **Σταθήκαμε στο πλάι του λαού και της νεολαίας με όσες δυνάμεις είχαμε. Αυτό θα κάνουμε και τώρα, που οι συνθήκες παραμένουν πρωτόγνωρες, αλλά εμείς είμαστε πιο έμπειροι.**

Οι μαθητικοί αγώνες αυτής της περιόδου μας δίνουν δύναμη, ζεσταίνουν τις καρδιές μας, αλλά και μας δίνουν πολλά μαθήματα. Το ίδιο και τα συγκλονιστικά λεπτά έξω από το εφετείο, όταν καταδικάστηκε -επιτέλους επίσημα- η ΧΑ σε εγκληματική οργάνωση σύμφωνα με το λαϊκό αίσθημα.

Όμως, όλα αυτά δείχνουν κάτι πιο βαθύ και πιο μεγάλο. Πως οι πολλοί έχουν τη δύναμη. Και πως για να την αισθανθούν, να την καταλάβουν και να τη στρέψουν στη σωστή κατεύθυνση απαιτείται η ακούραστη, καθημερινή, ασταμάτητη δική μας δουλειά. Πως τις φωνές που ακούστηκαν δυνατά αυτή την περίοδο που έλεγαν «φτάσαμε σε σημείο να αγωνιζόμαστε για τα αυτονόητα», πρέπει να τις πείσουμε τώρα πως για να γίνει το αυτονόητο πράξη πρέπει να δυναμώσει η οργανωμένη και συνειδητή πρωτοπορία. Έτσι, θα διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για να κατακτήσουμε «τα αυτονόητα». Γιατί, όσο σημαντικό είναι να πρωτοστατούμε στις μεγάλες και ωραίες στιγμές, άλλο τόσο σημαντικό είναι να πρωτοστατούμε στις καθημερινές και δύσκολες στιγμές. Γιατί κάθε μάχη, μικρή ή μεγάλη, κάθε αγώνας- ασχέτως αν τυπικά «κερδίζεις ή χάνεις», σε προετοιμάζουν για την επόμενη. Για τη μεγάλη μάχη, αυτή που θα κρίνει τελικά αν ... θα νικήσει η ζωή.

Να έχουμε και φιλόδοξους στόχους...

Στις συνθήκες που θα καθορίσουν το μέλλον της νέας γενιάς, αναμετριάμαστε. Στα κρίσιμα ζητήματα που διαμορφώνεται η στάση και η συνείδηση της νεολαίας, να βάλουμε στόχο να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας και να θέσουμε τον πήχη πιο ψηλά. Σε όλα, τα γνωστά σε όλους μας καθήκοντα. Έχουμε όλα τα όπλα.

«*Αυτό σου το έργο που ξεκίνησε απ' αυτές τις ανάγκες σου,*
να προσφερθεί στις ανάγκες των άλλων,
στις αιώνιες ανάγκες του ανθρώπου - είναι αιώνιο έργο. >>>

(σ.σ. Αποσπάσματα από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Η Γέφυρα»)

Αφροδίτη Μπόμπολη,
μέλος του Γραφείου του ΚΣ της ΚΝΕ

Τα «όχι» και τα «ναι»...

Μιας και είδαμε το προηγούμενο διάστημα ότι η εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ «Αυγή» αρέσκειται στο να μετρά ποια κόμματα ψήφιζαν «όχι» στη Βουλή και να δημιουργεί... άθλιους προβοκατόρικούς συνειρμούς, τους συμβουλευόμαστε σε επόμενο τεύχος να ασχοληθούν με τα «ναι» και για να τους βγάλουμε από τον κόπο, τους δίνουμε και τα στοιχεία έτοιμα.

Από την μέρα που η ΝΔ ανέλαβε την διακυβέρνηση μέχρι τις 29 Οκτώβρη έχει καταθέσει 112 νομοσχέδια και διεθνείς συμβάσεις. **Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει υπερψηφίσει τα 53 από αυτά, ποσοστό δηλαδή 47,3%! Δεν το λες και λίγο για αξιωματική αντιπολίτευση να συμφωνεί σχεδόν στα μισά με την κυβέρνηση...**

Δεν είναι μοιραίο...

Η ζωή βρίσκει τη δύναμη να νικά!

Η «πρόοδος» του ΣΥΡΙΖΑ ...

Το μοντέλο-παράδειγμα για τον ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζεται από την σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Ισπανίας. Ποιο είναι; Μα η ίδια συνταγή που ακολουθείται σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες: Κέρδη στους μονοπωλιακούς ομίλους, χασούρα για το λαό! Χωρίς πολλά λόγια, μεταφράζουμε ένα εύστοχο προπαγανδιστικό υλικό του ΚΚ των Εργαζομένων της Ισπανίας.

Τα δεδομένα της πραγματικότητάς μας (σύμφωνα με στοιχεία της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού)

Από την αρχή της πανδημίας
χάθηκαν 1 εκ. θέσεις εργασίας

Υπάρχουν 1 εκ. οικογένειες
με άνεργα όλα τα μέλη τους

Τα δεδομένα της δικής τους πραγματικότητας (κέρδη των μεγάλων εταιριών για το πρώτο εξάμηνο)

enagas κέρδη 235 εκ.€

IBERDROLA κέρδη 1,845 δις.€

MÁSMÓVIL κέρδη πάνω από 73 εκ.€

Bankia κέρδη 142 εκ.€

endesa κέρδη 1,12 δις.€

Sabadell κέρδη πάνω από 100 εκ.€

Naturgy κέρδη 334 εκ.€

BBVA κέρδη πάνω από 500 εκ.€

Santander κέρδη πάνω από 1,1 δις.€

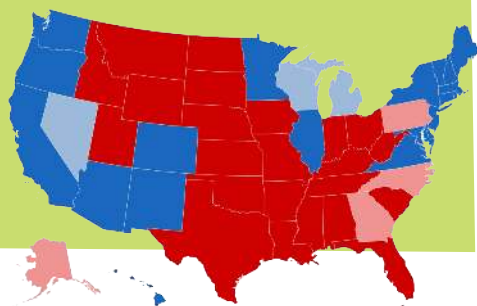
Επί του πιεστηρίου

Την ώρα που ο «Οδηγητής» πήγαινε στο τυπογραφείο, πρώτο θέμα σε όλα τα ενημερωτικά σάιτ ήταν το «θρίλερ» των προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ, ενώ έδιναν και έπαιρναν οι αναλύσεις για το αν τελικά ο Τραμπ θα πάει στο Συνταγματικό Δικαστήριο και αν ο Μπάιντεν θα καταφέρει την ανατροπή στο... Μίσιγκαν.

Οι ψήφοι μπορεί ακόμα να καταμετρώνται, αλλά τα δισεκατομμύρια που προσέφεραν αφειδώς τα μεγάλα αμερικανικά μονοπώλια για τις προεκλογικές εκστρατείες των δύο μονομάχων καταμετρήθηκαν και βγήκαν πολλά, συγκεκριμένα 14. Είναι και αυτό μια απόδειξη για τον χαρακτήρα της αστικής δημοκρατίας και για το κατά πόσο μέσα από τέτοιες διαδικασίες ο «λαός αποφασίζει για το μέλλον του».

Όλα αυτά, την ώρα που η καπιταλιστική οικονομική κρίση και οι 240.000 νεκροί της πανδημίας ρίχνουν βαριά τη σκιά τους στη χώρα, η οποία πριν λίγο καιρό συγκλονίστηκε από τεράστιες κινητοποιήσεις ενάντια στη ρατσιστική βία και τις κοινωνικές ανισότητες.

Όποιο και αν είναι το τελικό αποτέλεσμα, το βέβαιο είναι πως οι ενδοαστικές αντιπαραθέσεις στη μεγαλύτερη καπιταλιστική δύναμη του πλανήτη, στο φόντο των συνολικότερων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, το επόμενο διάστημα θα δυναμώσουν. Η ελπίδα βρίσκεται μόνο στην πάλη του λαού, κάτω από τις «σημαίες» των δικών του αναγκών, για «να μπορέσει να αναπνεύσει».

Μια επισήμανση...

Σε όλη τη διάρκεια της δίκης της Χρυσής Αυγής, τα ναζιστικά κατακάρθια προέβαιναν σε τραμπούκικες επιθέσεις και απειλές, επιβεβαίωναν με τον πιο αρρωστημένο τρόπο ότι δεν έχουν μετανιώσει για καμία από τις εγκληματικές τους ενέργειες. Βέβαια είναι και γνωστοί θρασυδελιοί. Άλλοι δήλωναν «ράκη», άλλοι έκαναν τους ανήξερους. Στην τελευταία φάση της δίκης, τότε που ο κάθε ναζι έκανε την ύστατη προσπάθεια να σώσει το τομάρι του, φτάσαμε να ακούμε μέχρι και για «φούρνους με πείνιρλί» και για... απόγονους του Κολοκοτρώνη που πρέπει να μείνουν εκτός φυλακής για να βοηθήσουν τον άρρωστο πατέρα τους. Η δειλία της άρρωστης ψυχής τους είναι χαρακτηριστική των σάπιων ιδεών που προσβεύουν.

...και ένα ιστορικό γεγονός

Πρωτομαγιά 1944. Οι 200 έχουν οδηγηθεί στην Καισαριανή. Ανάμεσα τους ένας έφηβος, μικρός στο φυσικό ανάστημα, αλλά γίγαντας στην καρδιά, την ψυχική δύναμη, τον ηρωισμό. Βλέπει το πολυβόλο απέναντι του και καταλαβαίνει ότι ίσως δεν τον πετύχει γιατί ήταν ρυθμισμένο να χτυπήσει τους ψηλότερους συντρόφους του. Μέχρι να οπλίσουν οι Γερμανοί έχει πάρει μια πέτρα. Ανεβαίνει επάνω της, σηκώνεται στις μύτες και αντιμετωπίζει στα ίσα τα βόλια...

Πράγματι δύο «άκρα», δύο αντίθετοι κόσμοι που δεν συναντιούνται πουθενά. Ο ένας ξερνά εκμετάλλευση και φασισμό, ο άλλος γεννά τον ηρωισμό που φέρνει το κομμουνιστικό αύριο της ανθρωπότητας.

Αστυνομία ενάντια σε μαθητές

Αστυνομία φυλάσσοντας τον Παππά

Αιώνες πίσω

Ο καπιταλισμός θεμελιώθηκε πάνω στην εξαντλητική εργασία εκατομμυρίων εργατών, ανδρών και γυναικών, ανήλικων παιδιών. Η οργάνωση των εργατών στα συνδικάτα τους και η ανάπτυξη της ταξικής πάλης έφερε νίκες για την εργατική τάξη με εμβληματική την θεσμοθέτηση του 8ώρου.

Στην ΕΣΣΔ τον 20^ο αιώνα ο χρόνος εργασίας σε κάποιους κλάδους είχε φτάσει στις 7 και 6 ώρες.

Στον 21^ο αιώνα η κυβέρνηση της ΝΔ εφαρμόζοντας κατευθύνσεις της ΕΕ, τις οποίες προσκυνούν όλα τα αστικά κόμματα οδηγεί τους εργαζόμενους αιώνες πίσω θεσμοθετώντας εκ νέου τη 10ωρη δουλειά.

Τριών ειδών ψέματα

Υπάρχει μια φράση που λέει ότι «**υπάρχουν τριών ειδών ψέματα: Τα απλά ψέματα, τα καταραμένα ψέματα και η στατιστική**». Αν κάποιος έχουν βαλθεί να τη βγάλουν αληθινή, είναι οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και κάποιος επιστήμονες που έχουν αναλάβει τον άχαρο ρόλο της τεκμηρίωσης της κυβερνητικής πολιτικής. Την ώρα που η κατάσταση με την πανδημία είναι «στο κόκκινο», αυτοί επιμένουν να υποστηρίζουν ότι δεν είναι ανάγκη να ληφθούν σοβαρά μέτρα αποσυμφόρησης σε χώρους όπως τα σχολεία και τα μέσα μεταφοράς. Λένε ότι είναι μικρό το ποσοστό των κρουσμάτων στο σύνολο των μαθητών και το ποσοστό αυτών που «κόλλησαν» στα ΜΜΜ. Αυτά τα ποσοστά, βέβαια, δεν λένε τίποτα, αφού ούτε μαζικά τεστ γίνονται, ούτε ιχνηλάτηση πραγματοποιείται όταν υπάρξει κρούσμα σε σχολείο και φυσικά κανείς δεν ψάχνει όσους υπήρξαν... συνεπιβάτες κάποιου θετικού κρούσματος για να τους ελέγξει.

Η πραγματικότητα είναι ότι **τα σχολεία και τα τμήματα που έχουν κλείσει ως τώρα λόγω κρουσμάτων έχουν ξεπεράσει τα 1000**. Ταυτόχρονα, μετά από 8 μήνες πανδημίας, τα λεωφορεία και οι συρμοί συνεχίζουν να περνάνε στη χάση και στη φέξη και οι επιβάτες να παστώνονται σαν σαρδέλες. Ας αφήσουν επιτέλους την κοροϊδία και ας πάρουν μέτρα!

Check in... Γιάννις

Αισθάνεται δικαιωμένος στην τοποθεσία Αίγινα μετά την ανακοίνωση ίδρυσης πανεπιστημιακής αστυνομίας που εδώ και έναν χρόνο έχει προτείνει. Ο «ριζοσπαστικός ρεαλισμός» νίκησε... Keep walking Γιάννης με τις προτάσεις σου!

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ

Να ρίχνεις «σποντίτσες» στον μπαμπά σου γιατί υπερασπίστηκε τους ναζί στο δικαστήριο, αλλά λίγες μέρες μετά εσύ έτρεξες να αναλάβεις τους αστυνομικούς που εμπλέκονται στη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου. Θέλει ο Θανούλης να κρυφτεί, μα η χαρά δεν τον αφήνει.

ΑΚΟΥΣΑ

Για μια επικήρυξη με αμοιβή 100.000 ευρώ. Πολύ σπατάλη και οι εποχές είναι δύσκολες. Εκτός πάλι αν, για κάποιο λόγο, είναι βέβαιο ότι δεν θα χρειαστεί ποτέ να τα πληρωθούν. Ο νόων νοείτω...

ΔΙΑΒΑΣΑ

Μια συγκλονιστική ανακοίνωση του NAP για ένα φλέγον γεγονός των ημερών. Όχι δεν εννοώ την πανδημία, ούτε τα ελληνοτουρκικά, ούτε την κρίση. Εννοώ τα σπρωξίδια που παίζουν με κάτι άλλους της ANΤΑΡΣΥΑ και τα πανό που κλέβουν ο ένας από τον άλλον. Εδώ ο κόσμος καίγεται...

Στο 27,45% του πλάνου

με το πρώτο πανελλαδικό «κλείσιμο»

Ο καθένας να «τραβάει» τον άλλον και όλοι μαζί να πάμε ψηλότερα

Τα στοιχεία του πίνακα είναι αποκαλυπτικά. **Το ότι πιάστηκε ο στόχος που είχαμε θέσει για το 1^ο κλείσιμο δείχνει τις δυνατότητες που υπάρχουν**, τη σημαντική προσπάθεια που έγινε σε πολλές οργανώσεις. Κάποιες έχουν «παράδοση» στο να βρίσκονται στις πρώτες θέσεις και είναι κρίσιμο να συνεχίσουν με αμειώτους ρυθμούς την προσπάθεια, να μην εφησυχάσουν. Είναι ελπιδοφόρο το μήνυμα των οργανώσεων του Εξωτερικού που θέτουν ψηλά τον πήχη και για όλους τους υπόλοιπους. Στον «μαραθώνιο» που έχουμε μπροστά μας, οι οργανώσεις που βρίσκονται πιο χαμηλά στην κατάταξη χρειάζεται να επιστρατεύσουν όλες τις δυνάμεις για να αποδείξουν ότι δεν θα είναι εύκολος «αντίπαλος» στη μάχη της άμιλλας, στην προσπάθεια που κάνουμε τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ σε όλη την Ελλάδα να πιάσουμε τους υψηλούς μας στόχους.

Το μεγάλο κύμα στήριξης στο Κόμμα, που πραγματοποιείται φέτος μετά το πρόστιμο, ύψους 4% επί της κρατικής χρηματοδότησης, που επέβαλε η κυβέρνηση επειδή αρνείται να δώσει στο κράτος λίστα με τα μέλη και τους φίλους του που το ενισχύουν, δείχνει τους δεσμούς που έχει το ΚΚΕ με τον λαό και τη νεολαία, το επίπεδο προσφοράς των μελών και στελεχών του Κόμματος και της ΚΝΕ γιατί τους έχει μάθει ότι **«με σέβανε μαζί σ' έμενα δεν τελειώνω»**, όπως έχει γράψει ο κομμουνιστής ποιητής Πάμπλο Νερούδα σε ποίημα του για το Κόμμα.

Σίγουρα οι συνθήκες είναι πρωτόγνωρες, αλλά έχουμε πείρα. Η οικονομική δουλειά που έγινε μπροστά στις εκδηλώσεις του 46^{ου} φεστιβάλ και του Αντιιμπεριαλιστικού διημέρου, σε συνθήκες αυξημένων

μέτρων προστασίας, προσφέρει συμπεράσματα για το ότι μπορούμε να τα καταφέρνουμε και σε αυτές τις συνθήκες.

Το Κόμμα κατάφερε να πιάνει τους στόχους του, να εκφράζεται η υλική στήριξη από ευρύτερα τμήματα κόσμου σε όλες τις στιγμές. Και δεν είναι μόνο οι συγκλονιστικές στιγμές από την τιμημένη υπερωριανόβια ιστορία του. Και η πρόσφατη πείρα δείχνει ότι παρά τις οικονομικές δυσκολίες και τα βάσανα ο λαός δίνει από το υστέρημα του. Εργάτες που ήταν απλήρωτοι για μήνες και έδιναν ό,τι είχαν γιατί αναγνώριζαν ότι μόνο το ΚΚΕ ήταν συμπαραστάτης τους. Φοιτητές και μαθητές που αναγνωρίζουν τον πρωτοπόρο ρόλο των μελών της ΚΝΕ στην οργάνωση του αγώνα. Είναι πολλές οι στιγμές που ακόμα και τα μέλη της ΚΝΕ μένουν «έκπληκτα» αφού όσες φορές και να απευθυνθούν σε όσους καθημερινά συζητάνε και δρουν ποτέ δε «αρνούνται» να κόψουν ένα κουπόνι. **Η οικονομική εξόρμηση για τα μέλη της ΚΝΕ και ιδιαίτερα για τους νέους μας συντρόφους είναι ένα σημαντικό «μάθημα» στο επαναστατικό «σχολείο» της οργάνωσης μας.** Ανακαλύπτουμε και συμβάλλουμε στο να ισχυροποιούνται και να διευρύνονται οι δεσμοί του Κόμματος με νέο κόσμο.

Ο «καθένας μας πάνω από τον εαυτό του» και όλοι μαζί να πάμε ψηλότερα ήταν ο τίτλος του άρθρου στο τεύχος Φλεβάρη του «Οδηγητή». Αποτύπωνε την πείρα από την Οργάνωση Σπουδάζουσας Αθήνας που μέσα σε 3 μέρες έφερε το 30% του πλάνου και έπιασε τον στόχο της. Έχουμε πείρα, με ορμή και αποφασιστικότητα να ξεπεράσουμε τις αδυναμίες μας, να δώσουμε όλοι τον καλύτερο μας εαυτό στις μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Νέοι στρατευμένοι ενισχύουν το ΚΚΕ

Από το υστέρημα και τον πενιχρό «μισθό» των φαντάρων συγκέντρωσα σαν πρώτη δόση 50 ευρώ για την οικονομική ενίσχυση του ΚΚΕ.

Για να συνεχίσει να μάχεται για την προστασία της υγείας και των δικαιωμάτων των στρατευμένων.

Για να λέει την αλήθεια για τις εξελίξεις στην περιοχή μας και να πρωτοστατεί στην πάλη ενάντια στους φονιάδες των ΝΑΤΟ-ΗΠΑ-ΕΕ, ενάντια στην αλλαγή συνόρων, τον εθνικισμό, την παράδοση κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Για να αντιπαλεύει την πολιτική που μας αντιμετωπίζει σαν «κόστος» και μας προετοιμάζει για τη σύγχρονη σκλαβιά με 10ωρα και 200 ευρώ μισθό.

Για να μας κάνει περήφανους που δεν δίνει τα στοιχεία όσων το ενισχύουν οικονομικά και δεν τα διπλώνει μπροστά σε κανένα πρόστιμο και καμία απαγόρευση.

Για να φωτίζει τη μόνη διέξοδο στον 21^ο αιώνα, μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους, φασισμό, για τον σοσιαλισμό.

Στη μάχη της οικονομικής εξόρμησης θα βάλουμε τα δυνατά μας ώστε ακόμα περισσότεροι φαντάροι να ενισχύσουν το Κόμμα μας.

Στρατιώτης από το 724 Τάγμα Μηχανικού Ξάνθης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2020

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ		ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΑΛΥΨΗΣ
1	ΑΙΓΑΙΟ	35,65%
2	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	31,80%
3	ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	31,60%
4	ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	27,50%
5	ΗΠΕΙΡΟΣ	25,13%
6	ΚΡΗΤΗ	21,10%
7	ΑΤΤΙΚΗ	20,32%
8	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ	18,00%
9	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	13,70%
10	ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	13,00%
11	ΘΕΣΣΑΛΙΑ	12,00%
	ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	65,40%

ΣΥΝΟΛΟ

27,45%

ΙΣΧΥΡΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Οι ζωές μας δεν είναι μοιραίο να συνθλίβονται

Σάμος

Σμύρνη

Ο σεισμός των 6,7 ρίχτερ, την Παρασκευή 30 Οκτώβρη, «σκλήρυνε» τις καρδιές του λαού. **Ο τραγικός χαμός των 2 μαθητών στο Βαθύ της Σάμου έφερε ανείπωτο πόνο σε όλη την Ελλάδα.** Λίγα μίλια μακριά, στην πόλη της Σμύρνης, ο λαός της Τουρκίας μετράει και αυτός τις πληγές του. Αυτές τις δύσκολες ώρες οι πληγέντες αντλούν κουράγιο ο ένας από τον άλλο. Το ότι ακόμα και μέσα στους πρόχειρους

καταυλισμούς της Σάμου, μαθητές παίζουν ποδόσφαιρο για να «χτίσουν» όμορφες στιγμές, είναι ένα «στιγμιότυπο» της δύναμης που έχει η ζωή για να νικά. Όμως όσοι θέλουν τον λαό να αντιμετωπίζει σαν «φυσικό φαινόμενο» το μεγάλωμα της μακάβριας λίστας του θανάτου και των καταστροφών μετά από κάθε σεισμό, πυρκαγιά και πλημμύρα τον 21^ο αιώνα να είναι σίγουροι πως θα είναι για πάντα στιγματισμένοι.

«Η Σάμος άντεξε»...

Αυτό ήταν το μήνυμα του πρωθυπουργού μετά το καταστροφικό χτύπημα του εγκέλαδου. Αποτελεί μνημειώδης δήλωση για το πώς θέλουν τον λαό να συμβιβάζεται με τις συνέπειες των φυσικών καταστροφών που πάντα θα είναι μοιραίες... Ταυτόχρονα με πραγματικά κυνικό και ύπουλο τρόπο στα ΜΜΕ γινόταν σύγκριση με τις επιπτώσεις που είχε ο σεισμός στη Σμύρνη, που βιώνει ένα δράμα, με τους νεκρούς μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές να είναι πάνω από 100. Σε εκπομπή της τηλεόρασης ειπώθηκε πως «*εμείς πήραμε το μάθημα από τον σεισμό του 1999*!», εννοώντας ότι πλέον έχουμε «θωρακιστεί» από το «ταρακούνημα» των 143 νεκρών και των ανυπολόγιστων καταστροφών του φονικού σεισμού που χτύπησε τότε την Αθήνα.

Μετά την επιβεβαίωση του άδικου χαμού των 2 μαθητών και τις εκατοντάδες ξεσπιτωμένες οικογένειες ξεκίνησαν τις προκλητικές αναφορές για την «*ανάγκη*

για μαθήματα αντισεισμικής προστασίας» αφού «*δεν γίνεται να πηγαίνει κάποιος από τα στενά μετά από σεισμό*» και για το ότι «*έχουμε κληρονομήσει ένα χρόνιο πρόβλημα με εγκαταλειμμένα κτήρια*» που είναι αποτέλεσμα «*της γραφειοκρατίας του κράτους*». Όλα τα παραπάνω είναι τουλάχιστον ατιμωτικά για τους θλιβερούς απολογητές του καπιταλισμού.

Ποιο είναι τελικά αυτό το κράτος που σε μια νύχτα μπορεί να μοιράζει δισεκατομμύρια στους μεγάλους ομίλους, να γίνεται «εφευρετικό» στο πώς οι εργαζόμενοι θα αμείβονται με 200 ευρώ και θα δουλεύουν 10 ώρες τη μέρα το 2020, αλλά **είναι «γραφειοκρατικό» όταν πρόκειται να πάρει μέτρα σε μια χώρα που δίνει έναν μεγάλο σεισμό κάθε 1,5 χρόνο**, είναι η έκτη πιο σεισμογενής χώρα του κόσμου και εκλύει το 50% της σεισμικής ενέργειας σε όλη την Ευρώπη;

«... η δικαιοσύνη δεν είναι μέρος της ανάλυσης κόστους-οφέλους...»

Αυτό είναι το απόσπασμα από έρευνα που χρηματοδότησε η ΕΕ και τις κατευθύνσεις της υλοποιεί σε ότι αφορά τα μέτρα προστασίας των λαών από φυσικές καταστροφές. Στην εισαγωγή της έρευνας αναφέρεται πως «*Είναι οικονομικά αποδοτικότερο να προστατευθούν από την πλημμύρα εκείνοι με τα μεγαλύτερα περιουσιακά στοιχεία (δηλ. εύπορες οικογένειες ή πολύτιμα εργοστάσια) από το να προστατευθούν εκείνοι που είναι φτωχοί και με πενιχρά περιουσιακά στοιχεία*! Ομολογούν ότι μέτρα προστασίας της ζωής και της περιουσίας των φτωχών δεν χρειάζονται, μπορούν να πεθαίνουν και να τσακίζονται, απλά να τους δίνεται καμία αποζημίωση... Επιλέξιμα έργα για το κεφάλαιο και το κράτος του είναι ό,τι μπορεί να αποφέρει κέρδος.

Για αυτό το «κράτος που έχει συνέχεια» και όλες οι κυβερνήσεις μπορούν να χρηματοδοτούν με εκατοντάδες εκατομμύρια αναπλάσεις που θα μετατρέπουν τη χώρα σε τουριστικό προορισμό αλλά θα αφήνουν τους μαθητές στο Ληξούρι της Κεφαλονιάς (και σε δεκάδες άλλα σχολεία σε όλη την Ελλάδα), 6 χρόνια μετά τον σεισμό που γκρέμισε το σχολείο τους, να κάνουν μάθημα σε προκάτ.

Για αυτό η «επιτελικότητα» των αστικών μηχανισμών είναι άφραστη όταν πρέπει να δώσουν τα σπίτια του λαού στα διάφορα «κοράκια», αλλά έχει «γραφειοκρατικές αγκυλώσεις» αφού, μετά τον σεισμό του 1999 στην Αθήνα, και μέχρι σήμερα έχει ελεγχθεί το 15% των περίπου 90.000 δημόσιων κτηρίων.

Ο λαός μετράει για ακόμα μια φορά τις πληγές του. Χρειάζεται να δυναμώσει τη διεκδίκηση για άμεσα και ουσιαστικά μέτρα στήριξης και αποζημίωσης. Υπάρχει πλέον μεγάλη πείρα για το πώς τα κροκοδείλια δάκρυα και οι υποσχέσεις της κάθε κυβέρνησης μετατρέπονται σε λήθη. Τα μέλη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ είναι μαζί με τον λαό σε αυτή τη δοκιμασία, στη μάχη για να έχουμε όσα μας αξίζουν και σήμερα μας στερούν.

4 εκ.

κτήρια έχει η χώρα.

Το **80%** έχει κτιστεί πριν το 1985 και τον σύγχρονο αντισεισμικό κανονισμό. Δεν υπάρχει καμία μέριμνα για τον έλεγχο και την ενίσχυση των κατασκευών.

80%

Το **50%** των νοσοκομειακών κτηρίων χρειάζονται λεπτομερέστερο έλεγχο ή και παρέμβαση.

14.500 είναι οι σχολικές μονάδες στην Ελλάδα.

Το **57%** έχει κτιστεί χωρίς ή με ελάχιστες αντισεισμικές προδιαγραφές. Ο προσεισμικός έλεγχος στα σχολεία σταμάτησε το 2010.

57%

Δεν θα επιτρέψουμε

να «παιχτεί» η ζωή μας

στα ζάρια!

Η εξέλιξη του 2^{ου} κύματος της πανδημίας, στη χώρα μας και διεθνώς, δημιουργεί μεγάλη ανησυχία και φόβο. Γιατί τα εκατομμύρια λαού και νεολαίας σε «όλες τις γλώσσες» έχουν ακούσει: «*Η εφαρμοσιμότητα των μέτρων προστασίας της υγείας, κρίνεται από τις αντοχές της οικονομίας*». Στη χώρα μας το έχουμε ακούσει με όλους τους τρόπους. «*Να πάρουμε λεωφορεία ή να κόψουμε τις συντάξεις;*». «*Δεν μπορούμε να χτίσουμε σχολεία σε λίγους μήνες...*», «*Αν δεν "ανοίξουμε" την επιχειρηματική δραστηριότητα, θα πεθάνουμε από την πείνα και την κατάθλιψη*». Όσο προχωρά η πανδημία οι «ύμνοι στη ζωή» και οι δηλώσεις ότι «*το κράτος θα κάνει τα πάντα για τους πολίτες...*» τσακίζονται στην πραγματικότητα που βιώνει η εργατική λαϊκή οικογένεια. Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως τα λόγια θαυμασμού για τη στάση που κράτησε ο λαός και η νεολαία από τον Μάρτη μέχρι τον Ιούνη, μετατράπηκαν σε

στοχοποίηση της νεολαίας που κατά την κυβέρνηση αυτή θα ευθύνεται για τον θάνατο αγαπημένων της προσώπων. Μα καλά μέσα σε ποιο πλαίσιο εργάστηκε, κινήθηκε, ψυχαγωγήθηκε και μορφώθηκε η νεολαία; Σε αυτό που διαμόρφωσαν η κυβέρνηση και οι «ειδικοί».

Ο κυνισμός και η καλλιέργεια του κοινωνικού κανιβαλισμού αυξάνονται καθώς μεγαλώνουν αντικειμενικά οι αντιφάσεις και τα αδιέξοδα της αστικής πολιτικής διαχείρισης της πανδημίας. Η κυβερνητική πολιτική που συμπυκνώνεται στη φράση «*Το κράτος σας προειδοποίησε... φροντίστε να μην πεθάνετε*», προβληματίζει ευρύτερο κόσμο. Αυτό εκφράζεται και στην απήχηση που έχουν οι κινητοποιήσεις των μαθητών, οι πρωτοβουλίες για απεργιακό αγώνα στους χώρους δουλειάς, οι εστίες αντίστασης στους χώρους των ΑΕΙ και της κατάρτισης που πραγματοποιούνται σε πολύ δύσκολες συνθήκες και είναι πραγματικά «ανάσα ζωής».

Οι «χαραμάδες ανεμελιάς των λίγων»...

Στο τελευταίο διάγγελμά του ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε ότι τελικά δεν θα μπορούσαμε να αποφύγουμε τα νέα περιοριστικά μέτρα, που και ο ίδιος «απεύχονταν», εξαιτίας λίγων ανεύθυνων που τελικά δεν εμπνεύστηκαν από τη φράση «η ατομική ευθύνη είναι η άλλη όψη της κοινωνικής αλληλεγγύης» που έχει ξαναπεί. Με έναν παράδοξο τρόπο θα συμφωνήσουμε, αλλά θα «χρωματίσουμε» τις λέξεις από τη σκοπιά των συμφερόντων των «πολλών».

Οι «ανέμελοι» και λίγοι μεγαλομέτοχοι των ομίλων, αφού ναι μεν ο ιός τους προσβάλλει όλους αλλά δεν είδαμε ποτέ κανέναν από δαύτους να είναι στη γραμμή παραγωγής των βιομηχανικών μονάδων, να γεμίζουν τα ράφια των εμπορικών καταστημάτων, να μένουν σε υποβαθμισμένες περιοχές και να μετακινούνται με τον ηλεκτρικό, δημιούργησαν χαραμάδες στο μέγεθος του φαραγγιού της Σαμαριάς!

Για το συμφέρον αυτών των «ανέμελων» η κυβέρνηση και διάφοροι «ειδικοί», που ανεξαρτήτως επιστημονικής κατάρτισης επιβεβαιώνουν ότι η επιστήμη στα δεσμά της αστικής εξουσίας γίνεται «τσούλα των δημίων», έκανε (ή δεν έκανε) τα εξής:

Με τη λήξη των προηγούμενων περιοριστικών μέτρων, τον Μάιο, ανακοινώθηκε πως το δεύτερο κύμα θα είναι λιγότερο φονικό, θα είμαστε καλύτερα προετοιμασμένοι. Με υπευθυνότητα θα «μείνουμε ασφαλείς» και θα «πάρουμε πίσω τις ζωές μας». Μάλιστα. Το τι έγινε αυτό το διάστημα είναι γνωστό. Τα «περισσότερα τεστ», μετατράπηκε στην πρόσφατη οδηγία του ΕΟΔΥ σύμφωνα με την οποία αυτοί που έχουν έρθει σε επαφή με επιβεβαιωμένο κρούσμα δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν δωρεάν τεστ! Το ότι «θα μπορούμε να κάνουμε καλύτερη ιχνηλάτηση» μετατράπηκε στο να μην μαθαίνουν τίποτα μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί όταν στα σχολεία επιβεβαιώνεται κάποιο κρούσμα. Όσο για τη «θωράκιση» του δημόσιου συστήματος Υγείας, «το περισσότερο υγειονομικό προσωπικό» μετατράπηκε σε περισσότερες συνταξιοδοτήσεις, παρά προσλήψεις γιατρών!

Οι «αντοχές της οικονομίας»...

Μα καλά θα πει κανείς «και γιατί αυτά να γίνονται για κάποιο συμφέρον; πως είναι δυνατόν κάποιος να κερδίζει από μια πολιτική που έχει σαν συνέπεια την απώλεια ζωών;». Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι οι αστικές δυνάμεις αισθάνονται ευτυχία με την εξέλιξη της πανδημίας. **Για αυτό μιλάμε για αντιφάσεις και αδιέξοδα της αστικής πολιτικής.** Το ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει βγάλει οδηγία που λέει ότι ο κορονοϊός δεν συνιστά απειλή για τους εργαζόμενους στους χώρους δουλειάς, και ότι οι μεγάλες μονάδες παραγωγής θα συνεχίσουν να δουλεύουν χωρίς κανένα μέτρο προστασίας, εξυπηρετεί την κερδοφορία των μεγάλων ομίλων. Την ίδια ώρα τα κρούσματα στις βιομηχανίες τροφίμων αποτέλεσαν την πρώτη μεγάλη εστία διασποράς της νόσου, ειδικά στη Βόρεια Ελλάδα.

Το ότι η κυβέρνηση ανακοίνωσε ξανά αυξημένα περιοριστικά μέτρα και δεν απορρίπτει το ενδεχόμενο ενός νέου, καθολικού lockdown είναι ομολογία ήττας. Δεν είναι μόνο ότι αποκαλύπτονται τα ψέματα περί «θωράκισης» του ΕΣΥ, με κορυφαίο γεγονός το ότι μειώνουν κατά 80% τα τακτικά χειρουργεία, για να αυξήσουν τις διαθέσιμες κλίνες, δημιουργώντας εφιαλτικές συνθήκες για τους ασθενείς! Είναι, ότι «όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες του κόσμου» (για να χρησιμοποιήσουμε μια αγαπημένη φράση της κυβέρνησης...), **η αναρχία και οι ιεραρχήσεις της καπιταλιστικής παραγωγής είναι που δεν επιτρέπουν να συγκεντρωθούν οι απαραίτητες δυνάμεις ώστε να προστατευτεί η Υγεία των λαών.** Μεσολάβησαν 8 ολόκληροι μήνες! Γιγαντιαίες παραγωγικές δυνάμεις μπορούν να προσαρμόσουν τη γραμμή παραγωγής τους σε λίγες μέρες και να

παράγουν όλο το απαραίτητο ιατροφαρμακευτικό υλικό. Από αναπνευστήρες για τις ΜΕΘ, ικανό αριθμό τεστ για να υπάρχει έγκαιρη διάγνωση και απομόνωση των κρουσμάτων, μέχρι όλα τα απαραίτητα μέτρα ατομικής προστασίας. Η μηχανοποίηση του κλάδου των κατασκευών, το έμπειρο εργατικό δυναμικό έχει οδηγήσει στο να σκάβονται ολόκληρα βουνά μέσα σε λίγους μήνες, να ανεγείρονται ουρανοξύστες σε λίγες βδομάδες. Παρόλα αυτά δεν χτίζεται ούτε ένα νοσοκομείο, μόνο σκηνές εκστρατείας και κίοσκια!

Η αδυναμία των καπιταλιστικών κρατών της ΕΕ να προστατέψουν την ίδια τη ζωή δεν είναι αποτέλεσμα ανικανότητας. Τα ίδια κράτη που τώρα χωρίς κανένα άλλο ουσιαστικό μέτρο θα προσπαθήσουν να «κρυφτούν» από τον ιό, έδειξαν μεγάλη εφευρετικότητα για το πώς θα χρηματοδοτήσουν με τα χρήματα των εργαζομένων τη μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους για τις επιχειρήσεις, όπως έγινε με το πρόγραμμα SURE. Έδειξαν σπιρτάδα και εγρήγορση, έβγαλαν τα «μαχαίρια» για το ποια χώρα θα πάρει τα περισσότερα δισεκατομμύρια με την προϋπόθεση βέβαια να κατευθυνθούν στην «πραγματική οικονομία», με ελάχιστα να προορίζονται για την Υγεία, όπως έγινε με τη συμφωνία για το Ταμείο Ανάκαμψης.

Μπορεί, κανένας να μην είναι τόσο νοσηρός ώστε να αισθάνεται ικανοποιημένος από την απώλεια ζωών. Όμως δεν υπάρχει υγιής τρόπος να διαχειριστεί κάποιος την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Ο χυδαίος κυνισμός με τον οποίο απευθύνονται στον ελληνικό λαό υπουργοί άλλα και διάφοροι άλλοι παπαγάλοι της κυβέρνησης προκαλεί δικαιολογημένη

αγανάκτηση. Μάθαμε από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο πως «μόνο ο φόβος κινητοποιεί την κοινωνία» και από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη πως «όποιο δεν τηρεί τα μέτρα σκάβει τάφους». Οι μαθητές κινητοποιήθηκαν γιατί αγαπούν τις γιαγιάδες τους, και βλέπουν ότι έχουν κλείσει πάνω από 1000 σχολεία λόγω κρουσμάτων. Οι φοιτητές κινητοποιούνται από την αγάπη τους να μάθουν το αντικείμενο που επέλεξαν, με την κυβέρνηση να κρατάει τις σχολές κλειστές. Οι επιστήμονες γιατροί που δίνουν τη μάχη να κρατήσουν τους διασωληνωμένους στη ζωή, καταθέτουν συνεχώς τα αιτήματά τους. Αλήθεια αυτοί δεν είναι ειδικοί; Όσο για τον Υπουργό Π.Π.Ο αν θέλει να ανακαλύψει ποιος σκάβει τάφους, να ρωτήσει την Αμερικάνικη Πρεσβεία (με την οποία έχει και καλές σχέσεις) για τους ομαδικούς τάφους που σκάβουν στη «γη της επαγγελίας».

Μιλήσαμε για νοσηρές πράξεις. Έχουμε χορτάσει όμως και από νοσηρές αντιπολιτευτικές προτάσεις...

Πως αλλιώς να χαρακτηρίσει κανείς τις «λύσεις» που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, που μέσα στην αμηχανία του να διαχωριστεί από μια πολιτική που ο ίδιος εφάρμοσε για τόσα χρόνια, φτάνει στο σημείο να λέει στην ΝΔ να ακολουθήσει το παράδειγμα της «προοδευτικής» κυβέρνησης της Ισπανίας! Της Ισπανίας με τους χιλιάδες νεκρούς, που άφησε τους ηλικιωμένους ανθρώπους να πεθαίνουν αβοήθητοι στα γηροκομεία.

Και η «ατομική ευθύνη»

Η ατομική ευθύνη ασφαλώς και υπάρχει. Ο καθένας οφείλει να κάνει ό,τι περνά από το χέρι του, τηρώντας όλα τα μέτρα ατομικής προστασίας και υγιεινής. **Όμως η ατομική ευθύνη δεν μπορεί να υποκαταστήσει τα μέτρα που πρέπει να πάρει η κυβέρνηση έστω και τώρα πριν να είναι αργά.**

Είναι πραγματικά ώρα ευθύνης για τον κάθε νέο και νέα, να παρέμβει αποφασιστικά στις εξελίξεις. Να σπάσει την «σιγή νεκροταφείου» που θέλει να επιβάλει η κυβέρνηση. Η ανασφάλεια και η αμηχανία μπροστά σε πρωτόγνωρες στιγμές, συνυπάρχουν με τη θέληση να γίνουν τα πράγματα «αλλιώς», την εμπειρία που με έναν «παράξενο» τρόπο κατακτήθηκε το προηγούμενο διάστημα και «λέει» πως κανένας δεν μπορεί να τα καταφέρει μόνος του. **Να αναλάβει όντως ο καθένας την «ατομική ευθύνη» που του αναλογεί** συμμετέχοντας στις πρωτοβουλίες που παίρνονται σε μια σειρά χώρους, να συμβάλλει με τις ιδέες και τη γνώμη του στο πώς θα γίνει πιο αποτελεσματική η πάλη. Να συμπορευτεί με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ, να αντλήσει δύναμη και αντοχή μέσα από την οργάνωση, τη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη. **Να γιγαντώσει την ελπίδα, που δεν μπορεί να ξεθωριάσει όσο δύσκολες και αν είναι οι στιγμές, παλεύοντας για την κοινωνία όπου η μάχη δεν θα είναι για την επιβίωση αλλά για τον θρίαμβο της ζωής.**

«Μας γυρίζουν στον προηγούμενο αιώνα...»

Απαντάμε με ένα δυνατό και αποφασιστικό ΟΧΙ!»

Την ώρα που η πανδημία σαρώνει στους χώρους δουλειάς και υγείας, στα σχολεία και στα μέσα μεταφοράς, η κυβέρνηση, αντί να πάρει ουσιαστικά μέτρα προστασίας της υγείας των εργαζομένων, θεωρεί ότι βρήκε την κατάλληλη ευκαιρία για να περάσει τις αντεργατικές «ανατροπές του αιώνα». Τα συνδικάτα, χωρίς να χάνουν χρόνο, προετοιμάζουν μαζική, δυναμική απάντηση με πανεργατική απεργία.

Ο «Οδηγητής» συζήτησε με τον **Νίκο Παπαγεωργίου**, μέλος της **Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ** και του Διοικητικού Συμβουλίου της **Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό**.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«Οδηγητής»: Με βάση πρόσφατα στοιχεία, το 12% των εργαζομένων είχαν μισθό μέχρι 200 ευρώ το Β' τρίμηνο του 2020. Το ποσοστό αυτό για το 2019 ήταν στο 1%. Τα στοιχεία είναι από το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, της οποίας ο πρόεδρος δήλωσε ότι «η επιδημία δεν έχει ταξικά χαρακτηριστικά». Την ίδια στιγμή απογειώνεται η προπαγάνδα της κυβέρνησης για τα μέτρα που παίρνει για την προστασία των εργαζομένων από τις συνέπειες της πανδημίας και της κρίσης. Τελικά, αυτές τις συνέπειες τις βιώνουμε όλοι με τον ίδιο τρόπο;

Νίκος Παπαγεωργίου: Κατ' αρχάς η πραγματικότητα είναι ακόμη χειρότερη από αυτή που περιγράφει το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, αφού τέτοια στοιχεία δεν συμπεριλαμβάνουν τους χιλιάδες ανασφάλιστους εργαζόμενους που δουλεύουν ένα-δυο μεροκάματα τη βδομάδα, ή τους -ακόμη περισσότερους- άνεργους που είναι για μήνες

χωρίς καθόλου εισόδημα. Επομένως όχι μόνο δεν είμαστε όλοι ίσοι απέναντι στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις της πανδημίας, αλλά αντίθετα **οι ταξικές και κοινωνικές ανισότητες οξύνονται και διευρύνονται ακόμη περισσότερο**.

Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα τόσο σε κλάδους που έχουν πληγεί περισσότερο από την πανδημία, όσο όμως κι σε αυτούς που σημείωσαν αυτούς τους μήνες ακόμη μεγαλύτερη κερδοφορία. Στα ξενοδοχεία η μεγαλοεργοδοσία απαλλάχθηκε για πάνω από 7 μήνες -και ποιος ξέρει για πόσους ακόμα;- από την υποχρέωση να καταβάλλει μισθούς και ασφαλιστικές εισφορές, μέχρι και για το σύνολο των εργαζομένων. Διασφάλισε με τον τρόπο αυτό το «κομπόδεμα» από την εξαιρετικά υψηλή κερδοφορία των 9 τελευταίων χρόνων και περιμένει τη λήξη της πανδημίας για να ξεκινήσει, με νέα προνόμια που της δίνουν τα μέτρα της κυβέρνησης, την παραπέρα αφαιμάξη των εργαζομένων.

Από την άλλη **οι εργαζόμενοι στα ξενοδοχεία ζουν -οι πιο «τυχεροί»- με μειώσεις στο εισόδημά τους πάνω από 50% και υπόλοιποι χωρίς καμιά στήριξη από το κράτος**. Σε κλάδους όπως η βιομηχανία τροφίμων, οι τηλεπικοινωνίες και τα σούπερ μάρκετ, όπου υπήρξε σημαντική άνοδος του τζίρου, οι εργαζόμενοι έλιωσαν κυριολεκτικά από την εντατικοποίηση, μένοντας απροστάτευτοι από τον κορονοϊό, μιας και τα μέτρα προστασίας ήταν από λιγοστά ως ανύπαρκτα.

Δεν υπάρχει μέτρο που να πήρε η κυβέρνηση της ΝΔ, δήθεν για την προστασία των εργαζομένων, και να μην είχε πολλαπλάσια οφέλη για τους επιχειρηματικούς ομίλους. Οι αναστολές των συμβάσεων και το πρόγραμμα ΣΥΝ-εργασία, η μείωση των εργοδοτικών εισφορών είναι μονάχα μερικά από τα μέτρα που προπαγανδίστηκαν ως θετικά και τώρα μάλιστα μονιμοποιούνται, τα οποία σμπαράλιασαν μισθούς, συλλογικές συμβάσεις, εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

«Ο»: **Ακούμε καθημερινά από την κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της ότι «η κρίση μπορεί να είναι ευκαιρία», ότι «δεν πρέπει να μπει φρένο στο μεταρρυθμιστικό έργο». Κάθε νομοσχέδιο που καταθέτουν το παρουσιάζουν σαν «ένα ακόμα βήμα για την αντιμετώπιση παθογενειών και αγκυλώσεων του παρελθόντος που κρατάνε τη χώρα πίσω». Σε αυτό το πλαίσιο η θεσμοθέτηση 10ωρης εργασίας χωρίς υπερωριακή αμοιβή παρουσιάζεται ως «χτύπημα στην ανεργία» και «απελευθέρωση της δυνατότητας εργαζομένων και εργοδοτών να οργανώσουν τον εργάσιμο χρόνο σύμφωνα με τις ανάγκες τους». Πώς πρέπει, κατά τη γνώμη σας, να υποδεχθούν αυτές τις αλλαγές οι εργαζόμενοι;**

Ν.Π.: Το γεγονός ότι «η κρίση είναι ευκαιρία» αποδεικνύεται από το χρονικό σημείο που η κυβέρνηση επέλεξε να φέρει με νόμο αυτές τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις. **Ποιους, αλήθεια, συμφέρει η 10ωρη δουλειά;** Ποια ανάγκη ικανοποιείται με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας αν όχι αυτή του εργοδότη που θα έχει χωρίς καμιά πρόσθετη αμοιβή τον εργαζόμενο όποτε θέλει και όσο θέλει; Για ποιους είναι «μεταρρυθμιστικό» να δουλεύουμε περισσότερο κι **από πότε αποτελεί αγκύλωση να μη θέλει κανείς να δουλεύει ήλιο με ήλιο;**

Το δικό μας συμφέρον είναι να έχουμε σταθερό ημερήσιο χρόνο δουλειάς ώστε να οργανώνουμε στο υπόλοιπο της ζωής μας την ξεκούραση και όλες τις υπόλοιπες δραστηριότητες. Αυτό τον στόχο έβαλαν οι εργάτες πριν 130 χρόνια όταν πάλευαν για 8ωρο. Μια τέτοια κατάκτηση αποτελούσε και η θεσμοθέτησή του στη χώρα το 1920, 100 χρόνια πριν. Και **σήμερα είναι πιο ώριμο από ποτέ το αίτημα να εφαρμοστεί το 7ωρο με βάση την οργάνωση της παραγωγής, τις τεχνολογικές και επιστημονικές εξελίξεις**. Η επιστροφή στον προηγούμενο αιώνα αποτελεί πιασγώρισμα που

θα έχει συντριπτικές συνέπειες στην οικογενειακή και προσωπική ζωή των εργαζομένων, στην υγεία και στο επίπεδο ζωής που επιβάλλουν οι σύγχρονες αυξημένες ανάγκες.

Ένα τέτοιο πισωγύρισμα πρέπει να αντιμετωπιστεί με ένα δυνατό, μαζικό και αποφασιστικό ΟΧΙ από τους εργαζόμενους, που χρειάζεται να αξιοποιήσουν κυριολεκτικά κάθε μορφή πάλης για να αντιμετωπίσουν μια επίθεση στον εργάσιμο χρόνο. Άλλωστε οποιαδήποτε αύξηση του εργάσιμου χρόνου ξέρουμε καλά ότι θα σημαίνει επίσης μείωση μισθών και αύξηση της ανεργίας. Ακριβώς, δηλαδή, ό,τι χρειάζεται το κεφάλαιο για να ξεπεράσει αλώβητο μια νέα καπιταλιστική κρίση και μάλιστα σε συνθήκες πανδημίας.

«Ο»: Ο ΣΥΡΙΖΑ από την πλευρά του ασκεί κριτική στην κυβέρνηση με το επιχείρημα ότι δεν στηρίζει αποφασιστικά την εργασία, δεν αξιοποιεί εργαλεία της ΕΕ στον μέγιστο βαθμό, όπως κάνουν άλλες χώρες. Σε ποια βάση τα συνδικάτα και οι εργαζόμενοι πρέπει να διεκδικούν λύσεις σήμερα;

Ν.Π.: Με αυτά τα εργαλεία και την ίδια την ΕΕ πορεύτηκε για 5 χρόνια ως κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ, με τα γνωστά αποτελέσματα στο πετσόκομμα των συντάξεων, στο χτύπημα του απεργιακού δικαιώματος, στη διατήρηση και διεύρυνση όλων των αντεργατικών νόμων των δυο πρώτων μηνονίων, στην υπογραφή τρίτου μηνονίου. Τα προγράμματα της ΕΕ που αφορούν την εργασία επιχειρούν να «σφηνώσουν» στο μυαλό των νέων το καθεστώς της ημιαπασχόλησης, τα 400 και τώρα τα 200 ευρώ, το «ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα», να μάθουν όλοι να ζουν με τα ψίχουλα. Ο ΣΥΡΙΖΑ καλεί να αξιοποιηθούν στο μέγιστο βαθμό τα εργαλεία της ΕΕ, ακριβώς γιατί θέλει να συνεχίσει να δίνει διαπιστευτήρια υποταγής στο κεφάλαιο. Ότι είναι πιο καλός μηχανοδηγός στο τρένο των κερδών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, με δυνατότητα να χειραγωγεί το λαό καλύτερα από τους υπόλοιπους.

Το αναζητά κανείς λύσεις μέσα από οργανισμούς που στηρίζουν και προωθούν αυτό το βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα είναι σα να πυροβολεί τα πόδια του. Οι εργαζόμενοι έχουν τη λύση στα χέρια τους. Αν εμπιστευτούν τη δύναμή τους μπορούν όχι μόνο να αποκρούσουν επιθέσεις και να αποσπάσουν κατακτήσεις, αλλά να τελειώσουν μια και καλή με τη βαρβαρότητα, να επιβάλλουν τη ζωή που τους αξίζει.

Από την απεργιακή συγκέντρωση των εργαζομένων στον επισιτισμό - τουρισμό στην Αθήνα στις 2 Νοέμβρη

Προϋπόθεση είναι να σκέφτονται, να αποφασίζουν και να δρουν συλλογικά με κριτήριο τις ανάγκες τους. Να γιατί ο πυρήνας των νέων μέτρων της κυβέρνησης χτυπά την καρδιά της εργατικής τάξης, την οργάνωσή της, τα συνδικάτα της, τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και τα δικαιώματα που έχουν κατακτηθεί μέσα από σκληρούς αιματηρούς αγώνες για πάνω από δύο αιώνες.

«Ο»: Αν υιοθετήσουμε την κυβερνητική προπαγάνδα, σήμερα παίρνουμε συνέντευξη από ένα «κατάλοιπο της μεταπολίτευσης», έναν «προνομιούχο», έναν «αρνητή του εκσυγχρονισμού». Η κυβέρνηση φέρνει αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο και δυναμώνει την καταστολή. Γιατί τώρα;

Ν.Π.: Τέτοιες αλλαγές ούτε καινούργιο φρούτο είναι, ούτε και προϊόν ελληνικό. Το γεγονός ότι ο καπιταλισμός υποχρεώθηκε κάποτε να δημιουργήσει τέτοιους νόμους είχε να κάνει με την πάλη των εργαζομένων για το δικαίωμά τους να οργανώνονται σε συλλόγους και σωματεία. Και τέτοιοι νόμοι καθορίζονταν πάντα από τον συσχετισμό δύναμης μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων. Άλλοτε ήταν πιο προοδευτικοί και άλλοτε σκληροί, κατασταλτικοί. Για μια σειρά λόγους που είχαν σαν συνέπεια την υποχώρηση του εργατικού κινήματος τις τελευταίες δεκαετίες, οι εργαζόμενοι έχουν χάσει σημαντικό έδαφος σε αυτή την διαρκή αντιπαράθεση. **Μπροστά στο ενδεχόμενο ο τροχός να γυρίσει -και**

θα γυρίσει, γιατί τα αδιέξοδα και οι αντιφάσεις του καπιταλισμού και των κρίσεων του όλο και μεγαλώνουν- το σύστημα χρειάζεται επιπλέον θωράκιση. Τώρα φαίνεται ότι είναι για την κυβέρνηση η ευκαιρία να αποτελειώσει το μισοτελειωμένο έργο όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, που από το 1982 και μετά ξήλωναν το ένα δικαίωμα μετά το άλλο και να ξεμπερδέυει από τα συνδικάτα και τις οξυμένες μορφές πάλης τους όπως η απεργία. Πώς αλλιώς θα περάσουν τα αντεργατικά μέτρα, χωρίς αντίσταση από τους εργαζόμενους;

«Ο»: Σε πολλούς χώρους δουλειάς υπάρχουν συγκεκριμένα και οξυμένα προβλήματα. Ταυτόχρονα, οι εξελίξεις στα μεγάλα ζητήματα της επικαιρότητας δεν αφήνουν κανέναν ανεπηρέαστο. Με δεδομένα τα παραπάνω, τι πρέπει να παίρνει σήμερα υπόψη ένα συνδικάτο προκειμένου να καθορίζει τις διεκδικήσεις και την παρέμβασή του;

Ν.Π.: Το βασικότερο πρόβλημα σήμερα είναι να παραμείνουν οι εργατικές οικογένειες υγιείς και να επιβιώσουν μέσα σε ένα περιβάλλον αστάθειας. Άρα τα δύο κύρια ζητήματα που μπαίνουν για όλους ανεξαιρέτως είναι, πρώτον, να εφαρμοστούν όλα εκείνα τα μέτρα πρόληψης και προστασίας της υγείας από την πανδημία. Κι αυτό χωρίς δημόσιο σύστημα υγείας με ουσιαστική θωράκιση και ενίσχυση των υποδομών του και στελέχωσή του με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, δεν μπορεί να γίνει. Και δεύτερο, η **διεκδίκηση ουσιαστικής στήριξης των ανέργων, όσων έχουν ανασταλεί οι συμβάσεις τους, ώστε να μην μείνει κανείς χωρίς εισόδημα.**

Από κει και πέρα κάθε κλάδος και κάθε περιοχή έχει ζητήματα που μπορεί φαινομενικά να διαφέρουν μεταξύ τους, αλλά έχουν τελικά τον ίδιο παρονομαστή. Όσο θα τραβά κυβέρνηση και εργοδοσία το σκοινί της εκμετάλλευσης προς τα όριά του, χιλιάδες επιμέρους προβλήματα θα εμφανίζονται που θα προστίθενται στα γενικά. Από την πλευρά των συνδικάτων χρειάζεται και στις δυο περιπτώσεις να μετρά κανείς σωστά και να σημαδεύει με ακρίβεια τις αιτίες που τα γεννούν. Γιατί όλα τα προβλήματα τελικά ξεκινούν και καταλήγουν στο ένα και κύριο δίλημμα των καιρών: **Ή θα ικανοποιούνται τα συμφέροντα του κεφαλαιοκράτη, ή του εργάτη.** Και τα δυο μαζί, είναι σα να θέλει κανείς να φυτρώσει στην έρημο ραδίκια.

Από την μαζική Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής Νομού Αττικής στις 11 Οκτώβρη

ΟΙ ΝΑΖΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Κερδίσαμε μια μάχη, συνεχίζουμε τον πόλεμο με τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά!

Όποιος συμμετείχε στη μεγάλη λαϊκή και νεανική κινητοποίηση έξω από το Εφετείο της Αθήνας στις 7 Οκτώβρη, μέρα που ανακοινώθηκε η ετυμηγορία της δίκης της Χρυσής Αυγής, είναι σίγουρο ότι θα την θυμάται για καιρό. Το ξέσπασμα τόσων χιλιάδων ανθρώπων με το άκουσμα της απόφασης που χαρακτήριζε τη ναζιστική - εγκληματική οργάνωση σαν αυτό που πραγματικά είναι, η κραυγή δικαίωσης της **Μάγδας Φύσσα**, η αποφασιστικότητα να μην διαλυθεί η συγκέντρωση όταν οι δυνάμεις καταστολής προκλητικά επιτέθηκαν στο πλήθος, κάνουν εκείνη τη μέρα ξεχωριστή.

Παρά τα σκοτεινά σημεία της απόφασης (χαμηλότερες ποινές σαν αποτέλεσμα και του νέου Ποινικού Κώδικα που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ και

επικύρωσε η ΝΔ, αλλαγή της κατηγορίας για την επίθεση στους κομμουνιστές συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ προς το ευμενέστερο), αυτή σε γενικές γραμμές ανταποκρίνεται στο λαϊκό αίσθημα. **Είναι αυτονόητη η χαρά και η ικανοποίηση** για τα θύματα, τους συγγενείς τους, κάθε εργαζόμενο, νέο, μετανάστη που στοχοποιήθηκε από τους φασίστες, πάλεψε για να μην πάρουν κεφάλι.

Αυτονόητο είναι, επίσης, ότι **δεν πρέπει να υπάρξει κανένας εφυσχασμός**. Άλλωστε, οι δυνάμεις του συστήματος δεν έχασαν χρόνο. Σαν έτοιμοι από καιρό, ξεκίνησαν την ιδεολογική επίθεση, αξιοποιώντας πολύπλευρα τη Χρυσή Αυγή, με σκοπό να προχωρήσουν πιο γρήγορα οι επικίνδυνοι σχεδιασμοί τους.

Έχουμε δώσει μεγάλη μάχη. Είμαστε υπερήφανοι!

Τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ, στο πλάι του Κόμματος, δώσαμε όλα αυτά τα χρόνια μια μεγάλη μάχη για να μη βρίσκουν χώρο να σταθούν οι φασίστες. Ήμασταν στην πρώτη γραμμή **για να μην πιάσει τόπο το εθνικιστικό δηλητήριο που έριχναν στα σχολεία** με αφορμή τη Συμφωνία των Πρεσπών, χωρίς να λένε κουβέντα για τον ΝΑΤΟϊκό της χαρακτήρα. Ήμασταν εκεί, μαζί με γονείς, μαθητές, εκπαιδευτικούς για να υποδεχθούμε με ένα χειροκρότημα και ένα λουλούδι τα ταλαιπωρημένα και τρομαγμένα **προσφυγόπουλα** στην πρώτη μέρα τους στο σχολείο. Για να διώξουμε με τις κλωτσιές τους μισάνθρωπους φασίστες που τα αποκαλούσαν «εισβολείς», «φορείς ασθενειών» και ό,τι άλλο κατέβαζε το αρρωστημένο τους μυαλό.

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, μαζί με πολλούς ακόμα εργαζόμενους, έδωσαν μάχη στους χώρους δουλειάς, με εμβληματικό αλλά όχι μοναδικό παράδειγμα τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη στο Πέραμα, εκεί που οι χρυσαυγίτες ανέλαβαν να κάνουν τη βρώμικη δουλειά των εφοπλιστών και των εργολάβων. Η μάχη δόθηκε, επίσης, από τους **κομμουνιστές βουλευτές** μέσα στη Βουλή, από τους **κομμουνιστές δικηγόρους της πολιτικής αγωγής** στην αίθουσα του δικαστηρίου, δόθηκε μέσα από τα **έντυπα του Κόμματος και της ΚΝΕ**, φυσικά και μέσα από τις σελίδες του «Οδηγητή». Για όλα τα παραπάνω είμαστε υπερήφανοι.

Τίποτα δεν ξεχνιέται

Αν κάποιος προσγειωνόταν στην Ελλάδα τη μέρα της ετυμηγορίας θα νόμιζε ότι αυτή η χώρα κατοικείται αποκλειστικά από πούρους αντιφασίστες. Δεν ειρωνευόμαστε, φυσικά, τα αντιφασιστικά αισθήματα της πλειοψηφίας του λαού μας, που είναι ειλικρινή και αδιамφισβήτητα. Μιλάμε για τους εκπροσώπους των αστικών κομμάτων και κάποιους καλοταϊσμένους αστούς δημοσιογράφους, που άρχισαν να πανηγυρίζουν για την **«ιστορική απόφαση»** με την οποία **«η αστική δημοκρατία και δικαιοσύνη νίκησε οριστικά τον φασισμό»**. Είναι, όμως, οι ίδιοι που τόσα χρόνια:

- **Αντιμετώπιζαν τη Χρυσή Αυγή σαν μια οποιαδήποτε πολιτική δύναμη**, σαν μια φωνή που πρέπει να ακούγεται **«αφού τους έχει ψηφίσει κόσμος»**. Ορισμένοι Δήμαρχοι και Περιφερειάρχες απαντώντας στα αιτήματα των εκλεγμένων του ΚΚΕ έλεγαν **«δεν μπορώ να μην τους παραχωρήσω χώρο για την προπαγάνδα τους, αφού είναι νόμιμο πολιτικό κόμμα»**. Μερίδα διευθυντών στα σχολεία έλεγαν, χωρίς να ντρέπονται, στα μέλη της ΚΝΕ **«αν αφήσω εσάς να μοιράσετε ανακοινώσεις, θα πρέπει να αφήσω και τη Χρυσή Αυγή»**.

- Είχαν, κυρίως η ΝΔ, διαύλους επικοινωνίας με τους φασίστες, **χαριεντίζονταν μέσα και έξω από τη Βουλή**, έρχονταν σε συνεννόηση για το τι στάση θα κρατήσουν σε ψηφοφορίες. Στην ιστορία θα μείνει η φωτογραφία εκπροσώπων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τον, βαρυποινίτη πλέον, Κασιδιάρη στο Καστελόριζο,

όπου πήγαν παρέα να δώσουν... απάντηση στην τουρκική προκλητικότητα.

- **Ξέπλεναν τους ναζί από τη θέση τους στα αστικά ΜΜΕ**. Αυτοί που τις προηγούμενες μέρες έβγαζαν αντιφασιστικές κορώνες, τους είχαν μόνιμα καλεσμένους, τους παρουσίαζαν σαν αντισυστημική δύναμη, σαν «αγανακτισμένους κατοίκους» περιοχών με πολλούς μετανάστες κλπ. Ακόμα και τώρα, λίγες μέρες πριν την απόφαση του δικαστηρίου, τους έδιναν λόγο για να μιλήσουν ενάντια στις μάσκες στα σχολεία σαν εκπρόσωποι κάποιου ανύπαρκτου «κινήματος γονέων».

Τους αξιοποιούσαν τότε, τους αξιοποιούν και τώρα

Όσο περνούσαν οι μέρες, το τροπάρι άλλαξε κάπως. Οι πανηγυρικοί τόνοι καταλάγιασαν και αυτά που μέχρι τότε υπονοούνταν, έγιναν πιο συγκεκριμένα: «*Η απόφαση του δικαστηρίου (...) ήταν και ένα σαφές μήνυμα προειδοποίησης προς όλους όσοι στο μέλλον σκεφτούν να στραφούν κατά του δημοκρατικού πολιτεύματος*», έγραφε η «Καθημερινή» στις 11 Οκτώβρη. Στις 17 του μήνα, γνωστός αρθρογράφος των «Νέων» έγραφε: «*Δεν υπάρχουν «σχετικοί» εχθροί της δημοκρατίας. Και τα δύο άκρα είναι από κοινού και εξ αιτίας οι απόλυτοι εχθροί της*», περιγράφοντας τους κομμουνιστές ως το δεύτερο άκρο. Άλλοι, θλιβεροί και τραγικοί γελωτοποιοί που **παίζουν, όμως, συγκεκριμένο ρόλο «λαγού»**, μιλούσαν ήδη ξεδιάντροπα για «*κόκκινους φασίστες, που πρέπει να αντιμετωπιστούν όπως οι μαύροι*». Σε αυτό το πλαίσιο αξιοποιούν μέχρι και ύποπτους προβοκατόρικους μηχανισμούς, που καμία σχέση δεν έχουν με το κίνημα της νεολαίας, αλλά έχουν τη «ρίζα» τους στο κράτος που συγκοινωνεί με το παρακράτος, όπως αυτοί που έδρασαν στο πρόσφατο εμετικό περιστατικό με τον πρύτανη της ΑΣΟΕΕ.

Πρόκειται για τη γνωστή, ανιστόρητη θεωρία των δύο άκρων, που αποτελεί επίσημη πολιτική της ΕΕ

και για την προώθηση της οποίας δαπανώνται εκατομμύρια. Είναι πλέον αποδεδειγμένο ότι αυτή η θεωρία αποτελεί το καλύτερο εκτροφείο του φασισμού και δεν είναι τυχαίο ότι αποτέλεσε (μαζί με τις κλάψες και τα «*δεν είδα, δεν άκουσα*...») τη βασική υπερασπιστική γραμμή των ναζι εγκληματιών καθ' όλη τη διάρκεια της δίκης. Όσοι την αναπαράγουν, ψάχνοντας παντού για «φασισμούς», λες και υπάρχουν πολλοί, ταυτίζουν στην ουσία τον εργαζόμενο που απεργεί για τα δικαιώματά του με τον δολοφόνο Ρουπακιά, τον μαθητή που βγαίνει στον δρόμο με τους μπράβους και μαχαιροβγάλτες της νύχτας.

Αποδείχθηκε ότι το σύστημα έχει πολλούς τρόπους να αξιοποιεί τους φασίστες. Τα προηγούμενα χρόνια τους αξιοποίησε για να ξεπεράσει τις δυσκολίες που του δημιουργούσε η μεγάλη πτώση της λαϊκής εμπιστοσύνης προς τα δύο παραδοσιακά μεγάλα αστικά κόμματα, τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Τους χρησιμοποίησε σαν δύναμη κρούσης απέναντι σε όποιον αγωνιζόταν, αλλά και για την καλλιέργεια του ρατσισμού, που τελικά συμφέρει μόνο τα αφεντικά. **Σήμερα τους αξιοποιεί για να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στην αστική δημοκρατία που δήθεν τους αντιμετωπίζει.** Εξακολουθεί να τους εμφανίζει ως δήθεν «αντισυστημική δύναμη» για να ενοχοποιήσει κάθε σκέψη, δράση και προοπτική που βρίσκεται έξω από τα δικά του όρια.

Ο προηλακισμός του πρύτανη της ΑΣΟΕΕ από τους γνωστούς, ύποπτους προβοκατόρες, που καμία σχέση δεν έχουν με το εργατικό - λαϊκό κίνημα, έδωσε μία ακόμη «πάσα» στα παπαγαλάκια του συστήματος για να μιλήσουν για «**αριστερό φασισμό**»

Πόσο αντισυστημική είναι η Χρυσή Αυγή;

Η ΝΔ λέει ότι για την ισχυροποίηση της ΧΑ ευθύνεται ο «*λαϊκισμός στα χρόνια των μνημονίων*». Έτσι πσυβαλιάζουν όσους αγωνίστηκαν ενάντια στην κατάργηση δικαιωμάτων δεκαετιών, που ο λαός είχε ματώσει για να κατακτήσει, με τους φασίστες που, παρά τη δημαγωγία τους, το μόνο που έκαναν ήταν τελικά να επιβάλουν την εφαρμογή των μνημονιακών μέτρων στους χώρους δουλειάς, σαν μπράβοι της εργοδοσίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι ευθύνονται οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές της ΝΔ που επέτρεψαν στους φασίστες να δημαγωγούν, λες και ο ίδιος εφάρμοσε κάποια άλλη πολιτική.

Συναντώνται στο εξής κομβικό: **παρουσιάζουν και οι δύο τον φασισμό σαν μια παραφωνία, σαν κάτι ξένο προς την αστική δημοκρατία**, μια απόκλιση από την κανονικότητά της. Όμως, δεν υπάρχει καπιταλιστική χώρα τα τελευταία 100 χρόνια στην οποία να μην έχουν, κατά καιρούς, εμφανιστεί τέτοιες δυνάμεις. Πάντα αξιοποιούν την αστική δημοκρατία για να ισχυροποιηθούν. Πάντα έχουν ισχυρές διασυνδέσεις με μηχανισμούς του αστικού κράτους, όπως αυτές που αποδείχθηκε ότι η ΧΑ είχε με την αστυνομία.

Ας αναρωτηθούμε:

- Πώς μπορεί να είναι αντισυστημικός αυτός που προωθεί ακόμα και με τη βία τα συμφέροντα των καπιταλιστών, **αυτών δηλαδή που έχουν την εξουσία σε αυτό το σύστημα;**
- Πόσο ξένα είναι αυτά που έλεγε η ΧΑ με αυτά που λένε όλα τα αστικά κόμματα; «*Να πέσουν τα μεροκάματα για να έχουμε ανάπτυξη*», «*να σταματήσουν οι απεργίες που διώχνουν τους επενδυτές*», «*να δοθούν φορολογικά κίνητρα στους Έλληνες επιχειρηματίες*», «*δεν μπορούμε να φύγουμε από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ*» κλπ.
- **Πόσο διαφέρουν τα βασικά χαρακτηριστικά της ναζιστικής ιδεολογίας** (ρατσισμός, μίσος για τον αδύναμο, τον διαφορετικό, αντικομμουνισμός κλπ) **με τον πυρήνα της αστικής ιδεολογίας** που αποθεώνει τον ατομισμό, αποδίδει την κοινωνική ανισότητα στη φύση του ανθρώπου, μας καλεί να πατήσουμε επί πτωμάτων για να επιβιώσουμε, ενοχοποιεί τον άνεργο για την ανεργία, τον φτωχό για τη φτώχεια επειδή «*δεν προσπάθησε αρκετά*», «*δεν είχε μια καλή ιδέα, όπως οι άξιοι κεφαλαιοκράτες*»; Είναι απλά η πιο ακραία και απάνθρωπη έκφρασή της.

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής Αγγελος Βρεττός προσφέρει λουλούδια στη Μάγδα Φύσσα, σε μια «*μικρή ένδειξη ευγνωμοσύνης για τη δύναμη που τους έδωσε όλα αυτά τα χρόνια*», όπως είπε, θυμίζοντας ότι πάντα συντρόφευε τους συνηγόρους με το χαμόγελο και τη δύναμή της, συμβάλλοντας στην προσπάθειά τους. Το στιγμιότυπο είναι από την εκδήλωση για την παρουσίαση της νέας έκδοσης της «*Σύγχρονης Εποχής*» για τη δίκη της Χρυσής Αυγής

«Ακραίο» είναι το σύστημα της εκμετάλλευσης

Σε λίγα χρόνια οι χρυσαυγίτες θα είναι έξω από τη φυλακή. Πιθανά μέχρι τότε να στηθούν κι άλλα μορφώματα, άλλωστε τέτοιες διεργασίες εξελίσσονται ήδη. Η μάχη για την απομόνωση των φασιστών θα συνεχιστεί σε κάθε σχολείο, σχολή, ΙΕΚ, χώρο δουλειάς και γειτονιά. Αυτός ο αγώνας θα γίνεται πιο αποτελεσματικός όσο πιο καθαρά στοχεύει στη ρίζα του προβλήματος: Το σύστημα της εκμετάλλευσης, που είναι «**ακραίο**» γιατί αναγκάζει τους πολλούς να δυστυχούν για να εξασφαλιστούν τα πλούτη των λίγων. Για να εξασφαλίσει ότι αυτό θα συνεχίσει να γίνεται, άλλοτε ξαμολάει τους φασίστες και άλλοτε, όπως τώρα, θωρακίζεται με νομοσχέδια απέναντι στον «**εχθρό λαό**», εντείνει την καταστολή.

Οι κομμουνιστές δεν έκρυψαν ποτέ τους σκοπούς τους: Βρίσκονται στον αντίποδα αυτού του συστήματος και εκεί θα συνεχίσουν να βρίσκονται μέχρι την ανατροπή του.

«Σύγκρουση πολιτισμών»

σύγκρουση ανταγωνιστών

για να βάλουν στο χέρι τον πλούτο των λαών;

Στη «γειτονιά» μας, την περιοχή του Αιγαίου, της Ανατολικής Μεσογείου, των Βαλκανίων, της Μέσης Ανατολής, της Βόρειας Αφρικής, του Περσικού Κόλπου, του Καυκάσου, της Μαύρης και της Κασπίας Θάλασσας, βλέπουμε ξανά, για ακόμη μια φορά τα τελευταία χρόνια να ανάβει το φτίλι του πολέμου. Δίπλα, στη Συρία, τη Λιβύη, το Ιράκ όπου οι πολύχρονοι πόλεμοι και

οι συγκρούσεις συνεχίζονται με αποτέλεσμα εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς, εκατομμύρια τραυματίες, πρόσφυγες και μετανάστες, τον προηγούμενο μήνα αναζωπυρώθηκε η σύγκρουση ανάμεσα στο Αζερμπαϊτζάν και την Αρμενία. **Η ένταση στην περιοχή επιδρά και στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, η οποία με τη σειρά της τροφοδοτεί τις άλλες «θερμές εστίες».**

Η αιτία...

Η αιτία για αυτή την κατάσταση είναι γνωστή και έχει αναδειχθεί ξανά και ξανά από το ΚΚΕ: **Είναι ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων** για να ελέγξουν πλουτοπαραγωγικές πηγές, δρόμους μεταφοράς της ενέργειας, αγορές, για να εξασφαλίσουν τη μέγιστη δυνατή κερδοφορία τους, να αναβαθμίσουν τελικά τη θέση τους στον διεθνή ανταγωνισμό. Σε αυτή τη μάχη συμμετέχουν όλες οι αστικές τάξεις, η καθεμιά ανάλογα με την οικονομική, στρατιωτική, πολιτική δύναμη που διαθέτει, η οποία άλλωστε συνεχώς μεταβάλλεται λόγω της επίδρασης του νόμου της ανισόμετρης ανάπτυξης κάθε καπιταλιστικής οικονομίας, έναν από τους βασικούς νόμους που διέπουν το σύστημα που ζούμε. Είναι οι αντιθέσεις μέσα στις ίδιες τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις (πχ η κόντρα Γαλλίας - Τουρκίας μέσα στο ΝΑΤΟ ή Γερμανίας - Γαλλίας μέσα στην ΕΕ) και βεβαίως «η μεγάλη σκακιέρα» των πιο «δυνατών παικτών» του ανταγωνισμού ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ με τη Ρωσία και την Κίνα. Είναι αυτό που με δύο κουβέντες λέει ο λαός μας, ότι **«οι πόλεμοι γίνονται για τα συμφέροντα».**

Ή μήπως όχι; Ας δούμε ένα ιδεολόγημα που σερβίρεται ξανά με μεγάλη ένταση το τελευταίο διάστημα, με αφορμή τις **αντεγκλήσεις του Γάλλου προέδρου Μακρόν, με τον Τούρκο πρόεδρο Ερντογάν.**

...και μία παλιά προσπάθεια απόκρυψής της που επανέρχεται!

Το επιχείρημα είναι απλό, έχει χρησιμοποιηθεί χιλιάδες φορές κατά το παρελθόν. Το έχει συνοψίσει ο αντιδραστικός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ **Σάμιουελ Χάντινγκτον**, στο βιβλίο του **«Η σύγκρουση των πολιτισμών και ο ανασχηματισμός της παγκόσμιας τάξης»** από τη δεκαετία του 1990: **Ο ανταγωνισμός των μεγάλων δυνάμεων, λέει, αντικαταστάθηκε από τη σύγκρουση των πολιτισμών.** Κατά τον Χάντινγκτον, οι σημαντικότερες συγκρούσεις είναι ανάμεσα σε διαφορετικές πολιτιστικές οντότητες και όχι ανάμεσα σε κοινωνικές τάξεις, όχι ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς. Η επικρατούσα διαίρεση είναι μεταξύ Δύσης και «των υπολοίπων» με την πιο έντονη διαμάχη μεταξύ μουσουλμανικών - ασιατικών κοινωνιών και Δύσης.

Μέσα από αυτό το ιδεολογικό πρίσμα επιδιώκεται

Αριστερά: Το επίμαχο εξώφυλλο του γαλλικού σατιρικού περιοδικού Charlie Hebdo που περιλαμβάνει τον προφήτη Μωάμεθ και τον Τούρκο πρόεδρο Ερντογάν. Δεξιά: Διαδήλωση μουσουλμάνων γυναικών στο Ιράν ενάντια στον Γάλλο πρόεδρο Ε. Μακρόν.

Πρόκειται για μια αντιπαράθεση που βολεύει τις αστικές τάξεις τόσο της Γαλλίας όσο και της Τουρκίας και κρύβει τις πραγματικές αιτίες του ανταγωνισμού τους.

λοιπόν να εξηγηθεί σε σημαντικό τμήμα του διεθνούς και εγχώριου αστικού τύπου, η τελευταία όξυνση των σχέσεων Γαλλίας - Τουρκίας. Αξιοποιούνται τα σκίτσα του γαλλικού σατιρικού περιοδικού «Σαρλί Ερνπτό», που σκόπιμα επιλέγουν να εμπεριέχουν και τον προφήτη των μουσουλμάνων Μωάμεθ μαζί με τον Τούρκο Πρόεδρο Ερντογάν, τα φονικά «τυφλά» τρομοκρατικά χτυπήματα από φανατικούς ισλαμιστές στη Γαλλία σε εκκλησίες κατά ανυποψίαστων πολιτών ή σε προξενείο της Γαλλίας στη Σαουδική Αραβία. Έτσι «εξηγούνται» οι δολοφονικές επιθέσεις σε συναγωγή στη Βιέννη, τα πογκρόμ σε αρμένικη συνοικία στη Λυών της Γαλλίας από Τούρκους φασίστες. Όλα στο μίξερ και τελικά τα επιτελεία Γαλλίας, Τουρκίας αλλά και της ΕΕ επιχειρούν να εμφανίσουν αυτήν την αντιπαράθεση - λόγω και των περιστατικών που περιέχουν και το θρησκευτικό στοιχείο - ως αντίθεση «Δύσης - Ισλάμ», ή «πολιτισμού και ελευθερίας της έκφρασης - οπισθοδρόμησης». **Με αυτά τα ψευτοδιλήμματα εγείρουν αντανάκλαστικά που κινητοποιούν και λαϊκές αντιδράσεις** αποσκοπώντας στο να κρύψουν το ουσιαδές, που δεν έχει σχέση με αντιπαράθεση λαών αλλά με πολύ ισχυρά αντι-

τιθέμενα οικονομικά και γεωπολιτικά συμφέροντα που αφορούν τις αστικές τάξεις.

Win - win κατάσταση, και για τον Ερντογάν που με όχημα τη θρησκεία εμφανίζεται ως ο **«προστάτης των μουσουλμάνων όπου γης»**, και για τον Μακρόν που εμφανίζεται ως **«υπερασπιστής της προόδου και της ανεκτικότητας».**

Και μαζί και χώρια...

Οι θιασώτες της παραπάνω θεωρίας, δεν μπορούν να εξηγήσουν πώς γίνεται, για παράδειγμα, Γαλλία, Τουρκία, ΗΠΑ, άλλες δυνάμεις του ΝΑΤΟ και διάφορες πετρελαιομοναρχίες από κοινού να **εξόπλισαν, εκπαίδευσαν, χρηματοδότησαν και διευκόλυναν διάφορες τζιχαντιστικές ομάδες** οι οποίες επεδίωκαν την ανατροπή μη αρεστών κυβερνήσεων στη Λιβύη και τη Συρία. Πώς γίνεται με τη σφραγίδα των ΗΠΑ να υπογράφηκε μέσα στο φθινόπωρο η συμφωνία «ομαλοποίησης των σχέσεων Ισραήλ - Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, δηλαδή δύο κρατών με θεωρητικά «αντικρουόμενες θρησκείες» που στρέφεται ενάντια στους Παλαιστίνιους. Ή γιατί οι ΗΠΑ με τις χώρες της Ευρω-

παϊκή Ένωση τάχτηκαν στο πλευρό του Κουβέιτ που «έχει άλλον πολιτισμό» και βομβάρδισαν το Ιράκ; (για να αναφερθούμε σε παλιότερα γεγονότα που ωστόσο είχαν γίνει όταν ο Χάντιγκντον έγραφε το βιβλίο του). Και τα παραδείγματα δεν έχουν τελειωμό... Φτάνει να σκεφτούμε μόνο ότι στους δύο Παγκόσμιους Ιμπεριαλιστικούς Πολέμους κατά τον 20^ο αιώνα π.χ. οι Γάλλοι, οι Βρετανοί και οι Αμερικάνοι πολέμησαν ενάντια στους Γερμανούς, οι οποίοι προφανώς δεν ήταν ... μουσουλμάνοι! Η ουσία είναι ότι **κάθε αστική τάξη κινείται και στο στρατιωτικό πεδίο (διαμορφώνοντας ανάλογες συμμαχίες) με βάση το πώς εκτιμά ότι εξασφαλίζει καλύτερα τα συμφέροντά της.**

Η αστική τάξη της Γαλλίας για παράδειγμα σήμερα δεν βλέπει με «καλό μάτι» την εντεινόμενη τα τελευταία χρόνια προσπάθεια της τουρκικής αστικής τάξης να εδραιώσει τα συμφέροντά της σε περιοχές που είτε στο παρελθόν συνδέονταν με τη γαλλική αποικιοκρατία (Βόρεια Αφρική, Μέση Ανατολή), είτε σήμερα δραστηριοποιούνται γαλλικοί μονοπωλιακοί όμιλοι, στις ίδιες περιοχές και την ευρύτερη Ανατολική Μεσόγειο, αλλά και στον Καύκασο και τη Μαύρη Θάλασσα. Η δε τουρκική αστική τάξη, χρησιμοποιώντας τη διείσδυση σε μια σειρά χώρες μέσω μουσουλμανικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, εμφανίζεται ως προστάτης των απανταχού μουσουλμάνων, αλλά αυτό καθόλου δεν αλλάζει το κύριο ζήτημα των επιδιώξεών της: Την υπεράσπιση των συμφερόντων της και την αξιοποίηση της θέσης της στο ιμπεριαλιστικό σύστημα (μια αγορά 80 εκατομμυρίων), τη συμμετοχή της στο NATO (όπου έχει τον 2^ο μεγαλύτερο στρατό), τη συνεργασία με τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, τις ΗΠΑ, την ΕΕ και άλλες δυνάμεις, όπως η Ρωσία και η Κίνα.

Αλλά και η οικονομική διάσταση των σχέσεων Τουρκίας - ΕΕ είναι επίσης αποκαλυπτική. Ορισμέ-

να στοιχεία: Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει χρηματοδοτήσει 248 πρότζεκτ αξίας 28 δις. ευρώ από το 2002 έως το 2018 στην Τουρκία, ενώ το ίδιο διάστημα, το 70% των ξένων άμεσων επενδύσεων (FDI) της Τουρκίας προήλθε από χώρες της ΕΕ, με κεφάλαια που ξεπέρασαν τα 94 δις. ευρώ. Την πρώτη θέση κατείχε η Ολλανδία, με 15,7%, ενώ ακολουθούν με 7,7% οι ΗΠΑ. Μ. Βρετανία, Λουξεμβούργο, Ισπανία και Γερμανία βρίσκονται περίπου στο 6%, καταλαμβάνοντας τις θέσεις 4-7, ενώ η Γαλλία απουσιάζει εντελώς από τη λίστα των πρώτων 12 χωρών. **Αυτά είναι λοιπόν τα «ζωτικά συμφέροντα» που δένουν με χίλιους κόμπους τις αστικές τάξεις ευρωπαϊκών κρατών με την τουρκική και διαμορφώνουν τη στάση κάθε κράτους - μέλους απέναντι στην Τουρκία.**

Το στιγμιότυπο, που ήρθε στο φως της δημοσιότητας το 2014, καταγράφει παλιότερη συνάντηση του Αμερικανού Ρεπουμπλικάνου γερουσιαστή Τζον Μακέν με τζιχαντιστές, τότε που οι τελευταίοι αυτοί ήταν... καλοί γιατί πολεμούσαν τη μη αρεστή στις ΗΠΑ συριακή κυβέρνηση. Κυκλωμένος ο Αμπού Μπακρ αλ Μπαγκάντι, που αργότερα ηγήθηκε του ISIS.

Συμπέρασμα

Τίποτα το καινούργιο δεν υπάρχει σε αυτές τις θεωρίες περί «σύγκρουσης πολιτισμών». Είναι οι γνωστές συνταγές που ανά τις δεκαετίες και τους αιώνες χρησιμοποιούν οι σφαγείς των λαών.

Η ουσία βρίσκεται αλλού: Στον καπιταλισμό, που στηρίζεται στο κίνητρο του κέρδους, η εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου γίνεται προς όφελος των αστικών τάξεων, των μεγάλων ενεργειακών και άλλων ομίλων. Οι λαοί δεν έχουν όφελος. Αυτό έχει αποδειχθεί μέσα από πλήθος παραδειγμάτων και σε περιπτώσεις που οι ποσότητες υδρογονανθράκων είναι πολλαπλάσιες από αυτές της Κύπρου ή της Ελλάδας, όπως δείχνει η πείρα της Μέσης Ανατολής, της Βόρειας Αφρικής, του Περσικού Κόλπου, της Ρωσίας, ακόμα και των ΗΠΑ, όπου οι λαοί αντιμετωπίζουν οξυμένα προβλήματα. Πολύ περισσότερο ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός για το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο αποτελεί τη βάση έντονων συγκρούσεων που οδήγησαν στους πολέμους στο Ιράκ, στη Συρία, στη Λιβύη κ.α.

Οι θέσεις του ΚΚΕ ανοίγουν τον δρόμο για να κατανοηθούν πλατιά ο ταξικός χαρακτήρας των εξελίξεων και η αναγκαιότητα της πάλης για την ανατροπή, για τον σοσιαλισμό που είναι η μοναδική λύση που μπορεί να δώσει απάντηση στο κρίσιμο ζήτημα: Οι πλουτοπαραγωγικές πηγές να γίνουν λαϊκή περιουσία, να ενταχθούν στον κεντρικό, επιστημονικό σχεδιασμό και να μπουν στην υπηρεσία της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών. Έτσι μόνο, θα συντριβεί και ο εθνικισμός, ο ρατσισμός και άλλες αντιδραστικές θεωρίες που πλασάρονται μάλιστα από το σύστημα ως τάχα νέες.

Η σημασία της κοινής πάλης των κομμουνιστών σε Ελλάδα και Τουρκία

Μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, με τη συνολικότερη όξυνση των ανταγωνισμών στην περιοχή μας και την ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, **έχουν γίνει αξιόλογα βήματα στην ουσιαστική συνεργασία ανάμεσα στο ΚΚΕ και το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας, και τις Νεολαίες τους, της ΚΝΕ και την Κομμουνιστική Νεολαία Τουρκίας.** Αυτό καταγράφεται σε πολλές σημαντικές κοινές τοποθετήσεις, που βασίζονται σε θέσεις αρχών, καθώς και σε διάφορες κοινές πρωτοβουλίες.

Ο ελληνικός και ο τουρκικός λαός άλλωστε, δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν, αντίθετα βιώνουν κοινά προβλήματα. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα - όχι το μόνο- των τελευταίων ημερών είναι ο **σεισμός που χτύπησε την Παρασκευή 30 Οκτώβρη Ελλάδα και Τουρκία.** Κόστισε σε ανθρώπινες ζωές και στις δύο χώρες, αναδεικνύοντας για ακόμη μια φορά την έλλειψη μέτρων αντισεισμικής προστασίας και τις διαχρονικές ευθύνες των κυβερνήσεων και της Ελλάδας και της Τουρκίας, που μπροστά στα κέρδη των επιχειρηματικών τους ομίλων, αφήνουν απροστάτευτους τους λαούς. Οι ΚΝ Ελλάδας και Τουρκίας με άμεση **κοινή ανακοίνωσή τους** προέβαλλαν κοινά άμεσα αιτήματα και στις δύο χώρες, και σημείωσαν: «*Οι ζωές μας δεν είναι μοιραίο να συνθλιβονται! Με τους αγώνες, τη δύναμη, τα όνειρά μας, "θα νικήσει η ζωή"!*». Άμεσα, οι δύο Οργανώσεις και τα ΚΚ, στις πληγείσες περιοχές πήραν πρωτοβουλίες οργάνωσης της αλληλεγγύης και στις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Ακόμη, πριν δύο μήνες, στις 10 Σεπτεμβρίου, **το ΚΚ Τουρκίας γιόρτασε την 100^η επέτειο από την ίδρυσή του** (ενώ μέσα στο καλοκαίρι πραγματοποίησε και το 13^ο Συνέδριό του). Στο πλαίσιο των εκδηλώσεών του, καθιέρωσε το **Βραβείο Φιλίας «Μουσταφά Σουηχί»**, στο όνομα του Τούρκου επαναστάτη και

ιδρυτή του ΚΚΤ, που δολοφονήθηκε μαζί με τους 14 συντρόφους του το 1921 από το αστικό κράτος. Το 1^ο Βραβείο, με απόφαση της ΚΕ του ΚΚΤ, **απονεμήθηκε στον ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα.** Το βραβείο αποκτά πιο σημαντικό νόημα αυτές τις μέρες που γίνονται προσπάθειες ώστε οι δύο λαοί να εμποτιστούν με το εθνικιστικό δηλητήριο. Στις ανακοινώσεις που εξέδωσαν και τα δύο κόμματα τόνισαν ότι στηρίζουν τη φιλία των λαών στην περιοχή και ότι δεν υπάρχει άλλη λύση εκτός από τον δρόμο της αδελφοσύνης, της ισότητας και του σοσιαλισμού και για τους δύο λαούς.

Πανό του ΚΚ Τουρκίας στο λιμάνι της Κωνσταντινούπολης για τη συμπλήρωση των 100 του χρόνων

Το δίλημμα της κοινωνικής δικτύωσης

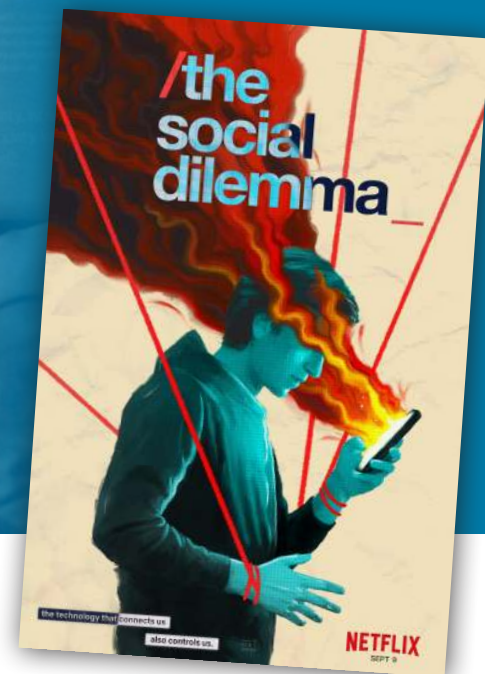
Στο πλάνο βλέπουμε δύο νέους να συνομιλούν. Το κινητό του ενός χτυπάει, έχει μια ειδοποίηση από κάποια εφαρμογή κοινωνικής δικτύωσης. Ανοίγει την εφαρμογή. Μετά από λίγο η συζήτηση έχει σταματήσει και οι δύο νέοι ασχολούνται με το κινητό τους... Τέτοιες σκηνές, λίγο-πολύ οικείες σε όλους μας, δένονται με μαρτυρίες πρώην στελεχών τεχνολογικών κολοσσών (Google, Facebook, Twitter κ.λπ.) στο δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ του Netflix, «**Το κοινωνικό δίλημμα**», το οποίο προκάλεσε το ενδιαφέρον εκατομμυρίων θεατών, καθώς κάνει προσπάθεια να παρουσιάσει πώς τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ) παρακολουθούν και χειραγωγούν τους χρήστες τους.

Αν δεν πληρώνεις για το προϊόν, τότε είσαι το προϊόν που πουλιέται...

«Η σταδιακή και ανεπαίσθητη αλλαγή στη συμπεριφορά και την αντίληψη ανθρώπων είναι το προϊόν. Το μοναδικό προϊόν. Αφού μόνο απ' αυτό μπορούν να βγάλουν λεφτά. Αλλάζοντας τι κάνεις, πώς σκέφτεσαι, ποιος είσαι!...» Αυτή η ατάκα ανήκει σ' έναν από τους «πρωταγωνιστές» του ντοκιμαντέρ, τον Jaron Lanier, που θεωρείται ο «πατέρας» της εικονικής πραγματικότητας. Ίσως είναι και το ζουμί. Άλλωστε, στο σύνολό του το ντοκιμαντέρ μάς υπενθυμίζει πώς τα social media άλλαξαν μέσα σε μια δεκαετία την επικοινωνία, την οικονομία, την ενημέρωση, την κοινωνία. Άλλαξαν το πώς κάνουμε διακοπές, πώς διασκεδάζουμε, πώς φλερτάρουμε, πώς κοινωνικοποιούμαστε, εκτόξευσαν την ανασφάλεια, ρευστοποίησαν την αυτοπροβολή και την αυτοεπιβεβαίωση καλλιεργώντας στερεότυπα, μετέτρεψαν την ενημέρωση σε «σκρολάρισμα»... **Στην αρχή «μας έδωσαν 15 λεπτά δημοσιότητας», στη συνέχεια «μας έκαναν διάσημους σε 15 ανθρώπους», τελικά «μας διαβεβαίωσαν ότι μπορούμε να ερμηνεύουμε τον κόσμο με βάση τις 15 στενότερες επαφές μας»...**

Όλοι οι «ειδικοί» που συμμετέχουν στο ντοκιμαντέρ απαριθμούν γλαφυρά τους τρόπους με τους οποίους οι μηχανές αναζήτησης, τα social media και η άμεση πληροφορία που μεταδίδεται σε αυτά χρησιμοποιούνται για να αλλάξουν με δυσδιάκριτους τρόπους τη συμπεριφορά μας, έτσι ώστε να μας οδηγήσουν προς την κατεύθυνση για την οποία έχει πληρώσει κάποιος διαφημιστής ή κάποια πολιτική δύναμη. Γι' αυτό και οι εφαρμογές αυτές αποδείχθηκαν ιδιαίτερα χρήσιμες στη χειραγώγηση των χρηστών τους, κάτι που φαίνεται και από το πώς αξιοποιούνται στους ανταγωνισμούς μεταξύ ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (π.χ. ΗΠΑ-Ρωσία), πώς τις χειρίζονται διάφορες κυβερνήσεις (π.χ. διακοπή ή περιορισμοί πρόσβασης σε επιλεγμένες εφαρμογές και αντίστροφα, ώθηση στη χρήση τους, όπως στη Μιανμάρ, όπου το Facebook προεγκαθίσταται σε όλα τα κινητά).

Θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς πώς είναι δυνατόν τα πρώην αυτά στελέχη που παίρνουν μέρος στο ντοκιμαντέρ, τα «κεφάλια» που ανακάλυψαν και σχεδίασαν το g-mail, το «σκρολάρισμα», το «like» του Facebook κ.ά. να βγάζουν τα «άπλυτα» των social media στη φόρα... Η απάντηση δίνεται έμμεσα από τους ίδιους. Δεν το κάνουν για την ψυχή της μάνας τους, ούτε γιατί τους ήρθε κάποια επιφοίτηση. Έχουν αλλάξει πλέον αφεντικά, έχουν δημιουργήσει τις δικές τους εταιρείες και προσπαθούν να... πουλήσουν! Παρ' όλα αυτά αξίζει να σταθούμε σε ορισμένες αλήθειες τους...

Τα social media δεν γεννούν εξεγέρσεις!

Οι «πρωταγωνιστές» του ντοκιμαντέρ επισημαίνουν πως τα social media έχουν διαδραματίσει καίριο ρόλο στις «κοινωνικές αναταραχές». Μάλιστα, ο σκηνοθέτης παρουσιάζει πλάνο από τα «Κίτρινα Γιλέκα» στο Παρίσι μέχρι την εκλογική νίκη του ακροδεξιού Μπολσονάρο στη Βραζιλία και ομάδες που θεωρούν πως η Γη είναι επίπεδη (!), επιδιώκοντας να επιβεβαιώσει πως όλα αυτά τα ...«κινήματα» οργανώθηκαν και πήραν έκταση μέσω των ΜΚΔ. Πέρα από τη σαθρή εξίσωση κάθε κινητοποίησης και διεκδίκησης με ακροδεξιά - «τραμπικά» στοιχεία που επιχειρείται για προφανείς λόγους, μιας και το Netflix είναι γνωστό για τα ...«δημοκρατικά» του αισθήματα, το κύριο που χρειάζεται να επισημάνουμε είναι ότι όλα αυτά τα δήθεν αυθόρμητα -μέσω social media- «κινήματα» έχουν αποδειχθεί ότι καθόλου αυθόρμητα δεν ήταν. Πάντα το χεράκι τους έβριζαν ιμπεριαλιστικά κέντρα και επιχειρηματικά συμφέροντα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, η λεγόμενη «Αραβική Άνοιξη» που κατέληξε σε «χειμώνα» για τους λαούς, σε αιματοβαμμένη χούντα και επεμβάσεις, οι «αγανακτισμένοι» που γρήγορα ξεφούσκωσαν έχοντας προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στο σύστημα κ.ο.κ.

Συνήθως, τέτοια «κινήματα» στηρίζονται και ενθαρρύνονται από μηχανισμούς, με στόχο την ενσωμάτωση, την πρόληψη της ριζοσπαστικοποίησης. Γι' αυτό και η όποια κριτική επιχειρήθηκε στις συγκεκριμένες πλευρές του ντοκιμαντέρ άφηγε επικίνδυνα απ' έξω το βασικό: **Ότι τα social media δεν οδηγούν στην πολιτικοποίηση, πόσο μάλλον στη ριζοσπαστικοποίηση. Θα ήταν αυτοκτονικό για τους ιδιοκτήτες των μεγάλων αυτών επιχειρηματικών ομίλων.** Η κατεύθυνση του κινήματος, η διάρκεια και η αποτελεσματικότητά του κρίνονται από τη ζωντανή συμμετοχή και συζήτηση, την καθοριστική συλλογική οργάνωση και δράση του λαού και της πρωτοπορίας του να βάλουν στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο, που γεννά τις ανισότητες, την εκμετάλλευση και την αδικία: Τους καπιταλιστές και την εξουσία τους.

Ποια η λύση στο «δίλημμα»;

Η συζήτηση για τον ρόλο που παίζουν τα ΜΚΔ στις ζωές μας έχει πια έρθει στο προσκήνιο. Σε έρευνα που διεξήχθη το 2018 σε χρήστες ΜΚΔ¹, προέκυψε ότι το 40% των συμμετεχόντων είχαν διαγράψει τον λογαριασμό τους σε τουλάχιστον μία τέτοια πλατφόρμα λόγω έλλειψης εμπιστοσύνης προς τις εταιρείες στις οποίες ανήκουν. **Το «κοινωνικό δίλημμα» δεν μας λέει κάτι καινούριο. Ωστόσο, η απήχησή του δείχνει ότι ο προβληματισμός γύρω από τις επιπτώσεις που έχει η χρήση των ΜΚΔ εντείνεται.**

Στο ντοκιμαντέρ δεν προτείνεται κάποια ουσιαστική λύση στο πρόβλημα, εκτός από κάποιες γελοιοότητες του τύπου «να κλείσουμε τις ειδοποιήσεις», «να χρησιμοποιούμε το ευρωπαϊκό Qwant αντί του Google» και διάφορες προτάσεις για το πώς θα μπορούσαν αυτές οι εταιρείες να ελεγχθούν μέσω αυστηρότερης φορολογίας.

Η πραγματική λύση, όμως, βρίσκεται κρυμμένη στα λεγόμενά τους. Είναι στο χέρι του χρήστη να προστατεύσει τον εαυτό του, φροντίζοντας να έχει αντικειμενική γνώση για τον ρόλο και τη λειτουργία των ΜΚΔ ή ακόμα και επιλέγοντας να μην τα χρησιμοποιεί. Η στάση αυτή δεν προέρχεται από μια γενικότερη απόρριψη και φόβο για τη συγκεκριμένη τεχνολογία, αλλά από το πώς αυτή αξιοποιείται στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Σε μια άλλη κοινωνία, όπου ο σκοπός της παραγωγής δεν θα είναι το κέρδος, αλλά η κάλυψη των λαϊκών αναγκών, θα μπορεί η τεχνολογία που κινεί σήμερα και τα ΜΚΔ, να δημιουργήσει νέες, τεράστιες δυνατότητες στην παραγωγή, να αξιοποιηθεί στην επικοινωνία, την εκπαίδευση, την ιατρική, τον πολιτισμό, γενικότερα στην κοινωνική οργάνωση.

¹<https://www.edelman.com/research/trust-barometer-brands-social-media>

Την ορμή μας τη μετατρέπουμε σε οργανωμένη σύγκρουση με όσους μας στερούν τις σύγχρονες ανάγκες μας...

Αρκετοί νέοι σήμερα αμφισβητούν, πολλές φορές οργίζονται από την πολιτική που τους αφήνει εκτεθειμένους στην πανδημία, τους καλεί να αποδεχτούν όρους δουλειάς, μόρφωσης και ζωής με λιγότερα δικαιώματα από τους γονείς τους, μια ζωή με αυξημένους κινδύνους εξαιτίας των εντεινόμενων ανταγωνισμών μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κέντρων. Ψάχνουν να βρουν μια διέξοδο στα προβλήματά τους... Αγώνες που εκτυλίσσονται «σπάνε» στην πράξη το σιωπητήριο που

θέλει να επιβάλλει η κυβέρνηση, αποτελούν το «όχημα» για την υπεράσπιση της μόρφωσης της νέας γενιάς, της ζωής της ίδιας και των οικογενειών της. Ταυτόχρονα ανάμεσα στους νέους που μάχονται για τα δικαιώματά τους εντείνονται ερωτήματα, προβληματισμοί για το πώς θα συνεχιστεί ο αγώνας τους πιο αποτελεσματικά, με τι αιτήματα, πώς θα γίνουν πράξη τα όνειρά τους...

Πώς όμως αυτή η νεανική αμφισβήτηση, αυτοί οι αγώνες μπορούν να δώσουν «ανάσες», να υπερασπιστούν τη ζωή μας, να «στεριώσουν» τα φτιαγμένα από πραγματικά υλικά όνειρά μας;

Οι διαθέσεις απειθαρχίας των νέων γίνονται οργανωμένη σύγκρουση όταν τα αιτήματα και οι στόχοι των αγώνων τους δεν συμβιβάζονται με τα όρια του «εφικτού» που θέτει ο αντίπαλος και αφορά το ποιο πρέπει να είναι το «κόριο» των απαιτήσεων της νεολαίας για να είναι «εφικτό» το γιγάντωμα της κερδοφορίας των μεγάλων ομίλων. Τα αιτήματα της κάθε «μάχης» μπορούν να δώσουν τεράστια ώθηση όταν παίρνουν υπόψη το επίπεδο ανάπτυξης της κοινωνίας, τις σύγχρονες ανάγκες της νέας γενιάς για ζωή και μόρφωση. Ειδικά σήμερα που σε όλο και περισσότερους πολλά μοιάζουν αδιανόητα στον 21^ο αιώνα. Όπως το να μην υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης για τον λαό σε ΜΜΜ με περισσότερα οχήματα και οδηγούς, με επίταξη ιδιωτικών μέσων, με ασφάλεια για να προστατευτούν από την πανδημία.

Οι διαθέσεις αμφισβήτησης των νέων γίνονται οργανωμένη σύγκρουση με τον αντίπαλο όταν μέσα από τους αγώνες αποκαλύπτεται το τι καθορίζει τις πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων. Ότι είναι τα ταξικά συμφέροντα που υπηρετούν, αυτό που τους οδηγεί να δίνουν πακτωλούς χρημάτων από τη φορολογία του ελληνικού λαού για τη στήριξη και κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων, για τη δολοφονική μηχανή του ΝΑΤΟ, που όχι μόνο δεν προστατεύει τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας αλλά αιματοκυλεί και ξεριζώνει λαούς στο διάβα της, αυξάνει τους κινδύνους για περαιτέρω ανάφλεξη στην περιοχή.

Οι αγώνες των μαθητών, των φοιτητών, των νέων εργαζομένων μπορούν να γίνουν πραγματικός «εφιάλτης» για την κυβέρνηση της ΝΔ, για κάθε αστική δύναμη. Γιατί **τα ρεαλιστικά και επίκαιρα αιτήματα που διαμορφώνονται σε κάθε χώρο μπορούν και πρέπει να ενοποιούνται στη βάση της αμφισβήτησης του «για να γλιτώσουμε τα χειρότερα πρέπει να γίνουν θυσίες...»** που έχει βαρεθεί να ακούει ο λαός και η

νεολαία όλα αυτά τα χρόνια, να μην βρίσκει έδαφος να αναπτύσσεται το «όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε» που κάθε φορά προϋποθέτει να τσακίζονται τα δικαιώματα της εργατικής λαϊκής οικογένειας για να τα «καταφέρουν» άλλοι.

Σε αυτούς τους αγώνες πρωτοστατούν τα μέλη της ΚΝΕ, οι φίλοι της και είμαστε πολύ περήφανοι γι' αυτό

Οι δυνάμεις της ΚΝΕ, τα μέλη και οι φίλοι της έχουμε καθοριστική συμβολή ώστε να ανέβει η συζήτηση στους χώρους νεολαίας, να μαζικοποιηθούν οι συλλογικές διαδικασίες, να εξειδικεύονται αιτήματα και οι διεκδικήσεις σε κάθε χώρο ώστε να ανέβει η αγωνιστική διάθεση, να μεγαλώνει η αμφισβήτηση στην αστική πολιτική, να αλλάζει ο συσχετισμός στα όργανα του κινήματος. Να αποκαλύπτουμε τις διάφορες δυνάμεις που στην ουσία βάζουν εμπόδια στην οργάνωση σε αυτή την κατεύθυνση και απομακρύνουν τους νέους από την οργανωμένη πάλη.

Σε αυτή τη διαδικασία το κίνημα θα αποκτή την ικανότητα να επιλέγει τις μορφές οργάνωσης και πάλης ώστε να πετυχαίνει νίκες που θα προετοιμάζουν τις μεγάλες, να αποκρούει την προσπάθεια του αντιπάλου να χειραγωγεί, να αποκτά αντοχή.

Έχουμε ξεκάθαρο ότι ο **αγώνας για να «νικήσει η ζωή», χρειάζεται να βάλει στον στόχο τον πραγματικό εχθρό μας, την ανατροπή της αστικής τάξης, που εκμεταλλεύεται και καθυποτάσσει την πλειοψηφία, την εργατική τάξη και τον λαό, τους πραγματικούς «χρήσιμους» για την κοινωνία.** Είναι ανάγκη να πείθουμε για τη ρεαλιστικότητα, επικαιρότητα και υπεροχή της πρότασης του Κόμματος, για τον Σοσιαλισμό. Γι' αυτό συζητάμε τις επαναστατικές ιδέες μας με όλους τους νέους που έχουν συμφέρον. Αυτή η προοπτική μπορεί να εμπνεύσει όλους τους νέους που είναι δίπλα μας στον καθημερινό αγώνα, ανεξάρτητα από το αν συμφωνούν σε όλα μαζί μας. Αυτό είναι που κάνει να αναγνωρίζεται η ΚΝΕ από χιλιάδες μαθητές που κινητοποιούνται αυτές τις μέρες σε όλη την Ελλάδα, από χιλιάδες νέους που ανησυχούν για το μέλλον τους. Η ισχυροποίησή της δίνει ώθηση στον καθημερινό αγώνα.

Με αφορμή τα γενέθλια του Κόμματός μας αξιοποιούμε το ντοκιμαντέρ της ΚΕ του ΚΚΕ για τα 100 χρόνια του Κόμματος «Ο Δρόμος μας», συζητάμε πώς το Κόμμα σε όλη την υπεραίωνια ιστορία του ήταν πρωταγωνιστής σε όλους τους αγώνες του λαού για να απαλλαγεί από τα βάσανά του, στη διεκδίκηση και στη σύγκρουση με τον αντίπαλο για μια καλύτερη ζωή, «στο μπόι των ονείρων και των ανθρώπων». Ένα ντοκιμαντέρ που καρέ-καρέ διατρέχει τη συγκλονιστική Ιστορία του ΚΚΕ, με κείμενο και εικόνες, με πλούσιο αρχειακό υλικό, σπάνια οπτικοακουστικά ντοκουμέντα ενός ολόκληρου αιώνα ζωής και δράσης, που δίνει τη δυνατότητα στο θεατή να αντλήσει γνώση και πολύτιμα διδάγματα.

Ενθαρρυντικά στοιχεία από τη μάχη για το ανέβασμα της διακίνησης του «Οδηγητή»!

Στη μάχη έχουν ριχτεί όλες οι οργανώσεις, αλλά και κάθε σύντροφος ξεχωριστά, ώστε να φτάσει ο «Οδηγητής» σε ακόμα περισσότερους νέους, για να αξιοποιηθεί ολόπλευρα σαν όπλο στις «μικρές» και μεγάλες μάχες που δίνουμε καθημερινά. Οι πρώτες «νίκες» από τη μάχη της διακίνησης είναι γεγονός και τις παρουσι-

άζουμε με λόγια συντρόφων μας. Επίσης στη νέα μας στήλη για την ιστορία του περιοδικού μας παρουσιάζουμε ένα μικρό μόνο μέρος των προσπαθειών για την ύπαρξη και τη διακίνηση του «Οδηγητή» τα χρόνια της παρανομίας.

Αύξησαν τη διακίνηση του «Οδηγητή» κατά 38,5% τον Οκτώβρη!

Τον μήνα που πέρασε, έδωσε και η δική μας Οργάνωση τη μάχη να φτάσει σε περισσότερους νέους και νέες με τον «Οδηγητή», να κουβεντιάσει μαζί τους αξιοποιώντας το περιεχόμενό του. Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές μετρούσαμε ήδη αύξηση κατά 38,5% σε σχέση με τη διακίνηση του τεύχους Σεπτεμβρίου και συνεχίζουμε για όσο γίνεται πιο ψηλά!

Ένα βασικό συμπέρασμα από την προσπάθειά μας, είναι ότι **δίνει μεγάλη ώθηση η αναλυτική συζήτηση στα Όργανα** πάνω στο περιεχόμενο του τεύχους, για την ανάγκη αξιοποίησής του, για την ανάγκη σήμερα να φτάνει η φωνή της KNE σε όλο και περισσότερους

μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές και νέους εργαζόμενους. Τα Όργανα συζήτησαν ώστε η διακίνηση του «Οδηγητή» να αποτελέσει δείκτη της ιδεολογικοπολιτικής μας παρέμβασης αλλά και δείκτη της επιρροής των Οργανώσεων. Ορισμένες ΟΒ προσαρμόσαν τον σχεδιασμό τους λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση που επικρατεί, για παράδειγμα οι ΟΒ του Πανεπιστημίου έδωσαν βαρύτητα σε στέκια φοιτητών και στα σχολεία. **Ξεχωρίζουν Οργανώσεις που σταθερά έκαναν προσπάθεια να ελέγχουν την πορεία κάλυψης των πλάνων** και σταθερά μετρούσαν άνοδο.

Καθοριστικό ρόλο έπαιξε η **οργάνωση πανεξορμήσεων τα πρώτα δύο Σάββατα** του μήνα με στόχο να φτάσουν όλες οι Οργανώσεις στην διακίνηση του προ-

ηγούμενου μήνα ώστε από εκεί και πέρα να μετράμε άνοδο. Ο «Οδηγητής» έφτασε σε **σχολεία που ήταν σε αγωνιστικές διεργασίες** και καταλήψεις. Κουβεντιάσαμε με όλα αυτά τα παιδιά για την πείρα που προκύπτει από τις κινητοποιήσεις τους, τα συμπεράσματα που μπορούν να τους κάνουν πιο δυνατούς. Το μήνυμα των μαθητών όλης της Ελλάδας έφτασε στους μαθητές της Άρτας και της Πρέβεζας. Ο «Οδηγητής» μπήκε στα σπίτια πολλών μαθητών σε όλη την περιοχή. Αντίστοιχα, η **προετοιμασία της κινητοποίησης για τη δική της ναζιστικής - εγκληματικής Χρυσή Αυγής**, αξιοποιώντας την αρθρογραφία για το ποιους εξυπηρετεί και πώς τσακίζεται ο φασισμός, αποτυπώθηκε στα πολλά νεανικά χέρια που κρατούσαν τον «Οδηγητή» στη συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων και των Φοιτητικών Συλλόγων. Με βάση το περιεχόμενο του «Οδηγητή», οργανώσαμε τη **διακίνηση σε μέλη και οπαδούς του Κόμματος** που έχουν παιδιά που πάνε σχολείο ή που συναναστρέφονται με νέους. Αυτό μας δημιούργησε ακόμα περισσότερες δυνατότητες.

Ο «Οδηγητής» έχει μεγάλη ιστορία, όμως ταυτόχρονα είναι κάτι «νέο» για το μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας. Με μεγαλύτερο θάρρος και ενθουσιασμό απευθυνόμαστε σε όλους αυτούς! Μέρους τώρα, οι ΟΒ μας ετοιμάζονται για την υποδοχή του τεύχους Νοεμβρίου. Υπάρχουν σε όλες τις Οργανώσεις αναξιοποίητες δυνατότητες, νέοι και νέες που έχουν ανάγκη να ακούσουν την KNE. Η διακίνηση του «Οδηγητή» θέλουμε να ανταποκρίνεται στην πλούσια δράση που αναπτύσσουν οι οργανώσεις μας, **να την κάνει πιο αποτελεσματική!**

Κωνσταντίνα Τζιφρή,
μέλος του Γραφείου Περιοχής Ηπείρου - Κέρκυρας -
Λευκάδας

Επιστολές μαθητών και μαθητριών

Ο «Οδηγητής» είναι το περιοδικό της Οργάνωσης μας και είναι ένα από τα πιο σημαντικά όπλα που έχουμε όσοι θέλουμε να αγωνιστούμε για έναν δικαίω-
τερο κόσμο.

Αναλύει και θίγει όλα τα θέματα που απασχολούν τη νεολαία σήμερα, βάζει προβληματισμούς και ταυτόχρονα δίνει λύσεις. Αποτελεί εφόδιο για να μάθουμε καλύτερα, εμείς οι νέοι Κνίτες, την ιδεολογία και την ιστορία του Κόμματος και του λαού μας, αλλά και μας βοηθάει σαν νέους αγωνιστές να έχουμε καλύτερα επιχειρήματα στον καθημερινό μας αγώνα!

Η αγαπημένη μας στήλη είναι το «Προσεχώς στην τάξη», επειδή διαβάζοντας τη με τους συμμαθητές μας (από τους οποίους αρκετοί προμηθεύτηκαν τον Οδηγητή), προβληματίστηκαν και συζητήσαμε περισσότερο για τα αδιέξοδα και τις αδικίες του συστήματος του καπιταλισμού και ότι πρέπει να αγωνιστούμε με την ΚΝΕ ενάντια σε αυτά.

Μάνος και Γιώργος, μαθητές σε Γυμνάσιο της Νίκαιας

Ο «Οδηγητής» μου αρέσει γιατί διαχρονικά στηρίζει το διαρκή και δίκαιο αγώνα μας, λειτουργεί ως «όπλο» μας. Για παράδειγμα, όταν διάβασα το άρθρο που είχε για τις μαθητικές κινητοποιήσεις και είδα πως συμμαθητές μας από όλη τη χώρα αντιδρούν, συζητούν και οργανώνονται, ένιωσα πως είμαστε πολλοί μαθητές σε αυτόν τον αγώνα.

Ο «Οδηγητής» είναι η φωνή μας! Βρίσκεται δίπλα μας σε κάθε αγώνα, στηρίζοντας τον καθένα μας ξεχωριστά και μας δίνει κίνητρο να συνεχίσουμε. Είναι πάντα εκεί σε κάθε μας βήμα, ενώνοντας όλους εμάς τους Κνίτες και τους αγωνιστές μαθητές, επιτυγχάνοντας το ομαδικό μας πνεύμα, όσα χιλιόμετρα και αν μας χωρίζουν!

Αναστασία, μαθήτρια Λυκείου Κέρκυρας

Από την Ιστορία του

«Οδηγητή»

Αχτίδα αγώνα και ανυπακοής στα σκοτάδια της παρανομίας!

Στα εγκαίνια αυτής της στήλης στο προηγούμενο φύλλο είπαμε πως ο «Οδηγητής» έφτασε τα 1081 φύλλα. Λάθος! 44 επιπλέον φύλλα του περιοδικού μας βγήκαν παράνομα τα χρόνια της χούντας με **το πρώτο να κυκλοφορεί γραμμένο στον πολύγραφο στις 22 Σεπτέμβρη του '68, ελάχιστες μέρες μετά την ίδρυση της ΚΝΕ.** Μέχρι την ανατροπή της δικτατορίας, τυπώνονταν παράνομα και χέρι - χέρι, με συνωμοτικό τρόπο και διάφορες εμπνευσμένες πατέντες έφτανε σε χιλιάδες νέους και νέες. Σήμερα, διαβάζοντας κάποιος τέτοιες ιστορίες από τον παράνομο «Οδηγητή» όχι μόνο παίρνει δύναμη, αλλά κατανοεί τη δουλειά που οφείλει να κάνει η επαναστατική μας οργάνωση, για να υπηρετεί σε οποιοδήποτε συνθήκες τους σκοπούς της.

Πώς τα καταφέραμε όμως;

Η εφημερίδα έπρεπε να βγαίνει με κάθε τρόπο και κόστος. Γι' αυτό η **ΚΝΕ, με την καθοριστική συμβολή και τη βοήθεια του Κόμματος μας, φρόντισε εξ' αρχής να δημιουργήσει τον κατάλληλο μηχανισμό για την εκτύπωση του «Οδηγητή» και άλλων υλικών** (τρικ, αφίσες, μπροσούρες).

Τον πρώτο καιρό, ο «Ο» έβγαινε απ' τον παράνομο μηχανισμό του Κόμματος, μαζί με τον «Ριζοσπάστη», ενώ στη συνέχεια φτιάχτηκε και ξεχωριστός μηχανισμός της ΚΝΕ. Για αρκετό καιρό, ο «Ο» και ο «Ρ» έβγαιναν σε νόμιμο τυπογραφείο αλλά παράνομα, αλλάζοντας τα τυπογραφικά στοιχεία. Για ένα διάστημα, μάλιστα το τυπογραφείο «στεγάζονταν» **μέσα σ' ένα παλιό βόθρο**, για να μην ακούγεται ο θόρυβος.

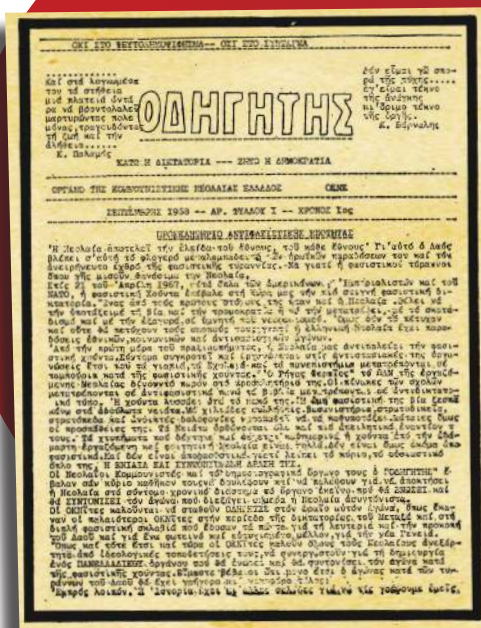
Ο «Ο» κυκλοφορούσε, τυπωμένος μπρος - πίσω, παρά το αδιάκοπο κινήσι της Ασφάλειας. Με αυτό τον τρόπο έβγαινε ως και το Γενάρη του '71. Τον Απρίλη, η Ασφάλεια χτύπησε το τυπογραφείο και η κυκλοφορία του σταμάτησε αρκετούς μήνες.

Ο «Ο» ξαναβγήκε τον Απρίλη του '72. Από τότε ως και το τέλος της Δικτατορίας, έβγαινε κάθε μήνα. Αυτή την περίοδο, το παράνομο τυπογραφείο χρειάστηκε να μεταφερθεί αρκετές φορές, για να μην εντοπιστεί.

Όλη αυτή η δουλειά στηριζόταν κατά βάση στην εθελοντική δουλειά συντρόφων και φίλων της ΚΝΕ, αλλά και οικονομικά από το υστέρημα όλων αυτών. **Είναι χαρακτηριστική και συγκινητική η προσφορά ενός νέου εργάτη, που προσέφερε στο Κόμμα, παρότι ήταν άνεργος, για τις ανάγκες του παράνομου μηχανισμού 50.000 δραχμές.**

Με την ίδια αυτοθυσία, ευρηματικότητα και τήρηση των συνωμοτικών κανόνων γίνονταν η διακίνηση του «Ο» **από γιάφκες που βρισκότουσαν σε διάφορα σημεία της Αθήνας.** Συνήθως ως «κάλυψη» χρησιμοποιούνταν κάποιο εμπορικό κατάστημα προκειμένου οι «σύνδεσμοι» που μετέφεραν τον «Ο» στις Οργανώσεις να μην δίνουν στόχο.

Μια τέτοια γιάφκα, για παράδειγμα ήταν «κρυμμένη» σε ένα ψιλικατζίδικο στο Γκύζη. Ο υπεύθυνος σύντροφος είχε φτιάξει στο πατάρι του ψιλικατζιδικού της μητέρας του ειδικό χώρο για να κρύβει τα φύλλα. Η «κάλυψη» του μαγαζιού ήταν καλή, αφού οι πελάτες δεν προκαλούσαν υποψίες. **Έτσι, παρότι απέναντι ακριβώς απ' τη γιάφκα έμενε ένας χαφιές της Χούντας, δεν αποκαλύφθηκε ποτέ!** Μεγάλο μέρος της διακίνησης του «Ο» κατά τη διάρκεια της κατάληψης της Νομικής και της εξέγερσης του Πολυτεχνείου γινόταν μέσω του ψιλικατζιδικού στο Γκύζη. Άλλοι ευφάνταστοι τρόποι διακίνησης ήταν σε μπουκάλες υγραερίου, σε καρτσάκια μωρών, αλλά και μέσω... αέρος, χρησιμοποιώντας σφεντόνες για να πεταχτούν τα φύλλα μέσα σε κάποιο κινηματογράφο!

Το πρώτο φύλλο του «Οδηγητή» και πολύγραφο από τα χρόνια της παρανομίας

Πολύγραφο της ΚΝΕ απ' τα χρόνια της παρανομίας (1968-1974)

Ενα δισέλιδο είναι λίγο για να περιγράψει αυτή την τόσο πλούσια περίοδο των μαθητικών κινητοποιήσεων. Είναι γεγονός ότι η ίδια η πραγματικότητα, της εξάπλωσης της πανδημίας του κορονοϊού και το διαρκές κλείσιμο τμημάτων και σχολείων, δικαιώνει στην πράξη τα έτσι και αλλιώς δίκαια αιτήματα, συνθήματα, συνολικά τους αγώνες των μαθητών. Ο «Οδηγητής» ακόμα μια φορά δίνει τον λόγο σε μαθητές από όλη την Ελλάδα που με ανταποκρίσεις και δηλώσεις τους, αναλύουν γιατί «αισθάνονται ήδη νικητές» και γιατί είναι «πιο αποφασισμένοι και πεισμωμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους με όποιον τρόπο μπορούν»!

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Είμαστε νικητές γιατί αποδείξαμε ότι μόνο όταν παλεύουμε όλοι μαζί, μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα.

Σε σχολείο της Καισαριανής εμφανίζεται επιβεβαιωμένο κρούσμα εκπαιδευτικού. Ο ΕΟΔΥ βάζει σε καραντίνα τον εκπαιδευτικό και τους υπόλοιπους (μαθητές, εκπαιδευτικούς) μας αφήνει στη μοίρα μας. Ούτε τεστ, ούτε ιχνηλάτηση. Όποιος έχει 100 ευρώ μπορεί να πάει να κάνει το τεστ μόνος του. Εμείς κάνουμε χαμό και ακόμα μια φορά κινητοποιούμαστε άμεσα μαζί με εκπαιδευτικούς και γονείς της περιοχής! Πετυχαίνουμε να γίνουν δωρεάν τεστ σε όλους όσους ήρθαν σε επαφή με το κρούσμα. Ταυτόχρονα πετυχαίνουμε να γίνεται πιο συχνή απολύμανση στα σχολεία, αφού ο Δήμος αναγκάζεται να μετατραπεί η σύμβαση των καθαριστριών του σχολείου σε σύμβαση πλήρες ωραρίου!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Arns, πρόεδρος του 15μελούς του 2^{ου} ΕΠΑΛ Σταυρούπολης, μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής μαθητών Θεσσαλονίκης

Είμαστε νικητές γιατί δεν μας σταματά τίποτα!

Μετά την πρώτη εβδομάδα κατάληψης ο διευθυντής του διπλανού ΕΠΑΛ φώναξε την αστυνομία. Την πρώτη μέρα ήρθαν ντυμένοι ως αστυνομικοί. Μετά συνέχιζαν να έρχονται κάθε μέρα με το περιπολικό, που το άφηναν πιο πίσω, αλλά ήταν ντυμένοι με πολιτικά και έρχονταν για να σπάσουν την κατάληψη. Μας ρωτούσαν «δεν θέλετε να κάνετε μάθημα;», τους λέγαμε πως θέλουμε, αλλά θέλουμε να είμαστε και υγιείς. Δεν είχαν να πουν κάτι. Εμείς τους είχαμε καταλάβει από την αρχή και ξέραμε ποιοι ήταν και τι ρόλο έπαιζαν. Στη συνέχεια προσπάθησαν καθηγητές να σπάσουν την κατάληψη, η υποδιευθύντρια μπήκε το βράδυ στο σχολείο και κοιμήθηκε εκεί, κι εμείς οι μαθητές φτιάξαμε αλυσίδες από ανθρώπινα χέρια και τους απωθήσαμε. Αυτός ο ένας μήνας κινητοποιήσεων βοήθησε στο να αγωνιστούν περισσότερα παιδιά και να έχουμε τώρα στα 5μελή και 15μελή μαθητές με μυαλό που δεν νοιάζονται μόνο για πάρτυ κι εκδρομές κτλ, όπως είχαμε άλλα χρόνια, αλλά συνολικά για τη ζωή του κάθε μαθητή.

Βάζουμε την παραπάνω δήλωση για να μην αναφερθούμε αναλυτικά σε κάθε περιστατικό που αποδεικνύει το όργιο καταστολής που δεχτήκαν οι μαθητές από την Κυβέρνηση. Εισαγγελείς, ΜΑΤ καχημικά, κλίμα τρομοκρατίας σε κάθε

συγκέντρωση με ψάξιμο στις σχολικές τσάντες σε κάθε στάση του μετρό, συλλήψεις μαθητών, κράτηση μαθητών στη ΓΑΔΑ για μέρες...Τίποτα δεν σταμάτησε τους μαθητές, που δήλωσαν πως: «Δε ξεμπερδεύετε έτσι εύκολα μαζί μας!»

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Είμαστε νικητές γιατί «μάθαμε» να συζητάμε και να αποφασίζουμε συλλογικά. Μάθαμε πως ο συντονισμένος, ο οργανωμένος αγώνας είναι όπλο στα χέρια των μαθητών!

Οι μαθητές στον Πειραιά πριν ανοίξουν τα σχολεία προσπαθήσαμε να μαζευτούμε και να συζητήσουμε τι θα γίνει με τα ελλιπή μέτρα προστασίας μέσα στις τάξεις κ.α. Στην αρχή δεν βγήκαν τα μαζέματά μας, άλλα γρήγορα καταλάβαμε πως το επικίνδυνο για τους μαθητές δεν είναι η μάσκα αλλά η πολιτική της κυβέρνησης. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η σύλληψη μαθητών Γυμνασίου στο Κερατσίνι πριν καν να γίνει κατάληψη, οι εκβιασμοί της κυβέρνησης για τηλεαποουσίες, η οργανωμένη επίθεση από διάφορα κανάλια στον αγώνα μας, η απάθεια με την οποία μας αντιμετώπιζαν τοπικοί παράγοντες. Αυτά όχι μόνο δε μας φόβισαν, δεν μας «έριξαν», αλλά μπορούμε να πούμε πως μας πείσωσαν. Άνοιξε η συζήτηση στα σχολεία του Πειραιά: «γιατί τέτοια επίθεση;», «πως μπορούμε να αντιδράσουμε», «τι θα κάνουμε για να μην μας βάλουν με τίποτα στο χέρι»;

Μ' αυτό τον τρόπο και με πολύ κόπο και επιμονή, μπαίνοντας μπροστά οι Κνίτες και άλλοι αγωνιστές μαθητές, αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε Συντονιστικές Επιτροπές Μαθητών ξεχωριστά στους Δήμους του Πειραιά, που να συμμετέχουν σε αυτές μαθητές από την πλειοψηφία των σχολείων των Δήμων. Ήδη, προσπαθούμε να μαζεύουμε κάθε εβδομάδα και οι ίδιοι πρωτοστατούμε να γίνονται Συνελεύσεις στα σχολεία μας, για να ενημερώνονται όλοι οι μαθητές!

Μαθητής από τον Πειραιά

ΝΙΚΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Είμαστε νικητές γιατί ενωθήκαμε με τους γονείς και τους καθηγητές μας για κάθε πρόβλημα που αφορά τη σχολική μας κοινότητα!

Κι εκεί που είναι έτοιμη να σκάσει η κατάσταση με τα κρούσματα, ρίχνει μια βροχή και σχολεία στο Ηράκλειο της Κρήτης γίνονται υπαίθριες πισίνες! Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το Καπετανάκειο Λύκειο που έχει πλημμυρίσει 3 φορές σε 4 εβδομάδες! Οι σωληνώσεις σπάνε, οι αίθουσες πλημμυρίζουν και τα κοντέινερ μετατρέπονται σε βάρκες. Προφανώς και αυτά τα σχολεία δεν άνοιξαν για πολλές μέρες. Είναι μια κατάσταση που τη ζούμε κάθε χειμώνα, και κάθε χειμώνα επιβεβαιώνεται πως αν η κυβέρνηση άκουγε τα αιτήματά μας για σχολεία γερά κι όχι ερειπία, εμείς δεν θα χάναμε μέρες μαθήματος εξαιτίας μια νεροποντής ούτε θα φοβόμασταν μήπως μας συμβεί κάτι μέσα σε αυτά τα σχολεία που χρήζουν άμεσης επισκευής!

Στα Σχολεία της Αλικαρνασού στο Ηράκλειο μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί γίναμε μια γροθιά: κάναμε Συνέλευση όλοι μαζί και αποφασίσαμε να κινητοποιηθούμε όλοι μαζί σε πρώτη φάση στον Δήμο και στη συνέχεια στην Περιφέρεια Κρήτης, μέχρις ότου αποκτήσουμε ένα σχολείο που σίγουρα δεν πλημμυρίζει!

Μαθητής από το Ηράκλειο

ΠΑΠΑΓΟΥ

Κωστής, 1^ο Λύκειο Παπάγου

Είμαστε νικητές γιατί δεν μπορεί κανείς να μας κοροιδέψει, όσα ψέματα και αν μας σερβίρει!

Στο σχολείο μου αποφασίσαμε μετά από αρκετές γενικές συνελεύσεις να κατεβούμε σε κινητοποιήσεις των μαθητών. Στείλαμε τα αιτήματά μας στον Δήμο, κάναμε κατάληψη, γίναμε ακόμη πιο πολλοί στις επόμενες κινητοποιήσεις. Στην κατάληψη του σχολείου υπήρχαν αντιδράσεις -πέρα από τις γνωστές του Υπουργείου με τα ψέματα και τις συκοφαντίες-, ακόμη κι ο διευθυντής του σχολείου μας δυσκόλεψε βγάζοντας τις πόρτες από το σχολείο (!!!). Την επόμενη μέρα (που δεν κάναμε κατάληψη) ενημερωθήκαμε για ένα επιβεβαιωμένο κρούσμα καθηγητή - που ήταν γνωστό στη διεύθυνση από προηγούμενες μέρες ως ύποπτο αλλά δεν είχαν γίνει ακόμη τα τεστ- και εμείς κάναμε αποχή εκείνη την ημέρα ως μέτρο διασφάλισης της υγείας μας και διαμαρτυρίας. Μετά από αυτό και ενώ οι μέρες περνούσαν χωρίς τεστ, χωρίς ιχνηλάτηση των επαφών μέσα στο σχολείο και χωρίς κάποιο ουσιαστικό μέτρο προστασίας της υγείας μας, εμείς -ακόμη και χωρίς πόρτες- καταφέραμε και κάναμε και πάλι κατάληψη! Γιατί αν είχαν ικανοποιηθεί τα αιτήματά μας, δεν θα είχαμε κρούσματα στο σχολείο και δεν θα κινδυνεύαμε όπως κινδυνεύουμε σήμερα!

ΚΟΖΑΝΗ

Είμαστε νικητές γιατί αποδείξαμε πως εμείς είμαστε πιο υπεύθυνοι και από τους... υπεύθυνους!

Η Κοζάνη, η πόλη μας είναι ήδη μέρες σε τοπικό lockdown. Η κυβέρνηση μας καλεί να είμαστε υπεύθυνοι για να τελειώσει γρήγορα αυτή η κατάσταση, να φοράμε μάσκα, να μη συνωσιζόμαστε.. Τα σχολεία μας συνεχίζουν να λειτουργούν κανονικά και την ίδια στιγμή το 2^ο ΓΕΛ και το 2^ο ΕΠΑΛ Κοζάνης είναι στο ίδιο σχολικό συγκρότημα, μοιράζονται την αυλή και το προσωπικό καθαριότητας! Οι μαθητές και των δύο σχολείων είναι περίπου 600. Οι καθαρίστριες είναι μόνο 2! Κάθε μέρα ανακοινώνονται κρούσματα και κάθε μέρα κλείνουν τμήματα. Ή ανοίγουν μέχρι να ξανακλείσουν...!

Γι αυτά φταίνε οι μαθητές ή η πολιτική της κυβέρνησης; Ποιος κλείνει τελικά με μαθηματική ακρίβεια τα σχολεία;

Μαθητής από Κοζάνη

ΣΕ ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΣΤΟΝ ΑΡΡ
ΒΡΗΚΑΜΕ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝΕ
1 ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΨΑΧΝΟΥΝ ΦΥΣΙΚΟ!!!
Γ.Λ. ΡΙΖΟΜΑΤΩΝ

Είμαστε νικητές γιατί άνοιξε ο προβληματισμός και περισσότεροι συμμαθητές μας κατάλαβαν πως «για να μπορέσουμε να ανασάνουμε», πρέπει να αγωνιστούμε να αλλάξει συνολικά ο κόσμος!

Η ανάγκη για οργανωμένο και κοινό αγώνα ήρθε μέσα από τη δίκη της Χρυσής Αυγής και τον Παύλο. Έψαχνα κι εγώ μια δίοδο να πολεμήσω κάποια πράγματα που δε μου άρεσαν, να καταδικάσω τα εγκλήματα τους. Αργότερα κατάλαβα ότι υπάρχει γενικότερα αδικία στον κόσμο, ότι οι κυβερνήσεις αφήσαν τους φασίστες να εκλέγονται και να έχουν κόμμα, προσπάθησαν να κρύψουν ότι είναι εγκληματίες, και ότι κάπως θα διόρθωνε την κατάσταση αν εγώ ξεκινούσα να παλεύω οργανωμένα μαζί με άλλους ανθρώπους που έχουν ως στόχο να αλλάξουν αυτήν την ασχήμια του κόσμου. Στην αρχή είχαμε και πολλά παιδιά που επικροτούσαν τις φασιστικές απόψεις, κυρίως επειδή ούτε ήξεραν τι είναι η Χρυσή Αυγή ούτε τι αποτρόπαια πράγματα έχει κάνει, δε διαβάζουν, και γενικότερα στις επαρχίες φουντώνουν τέτοιες απόψεις. Εμείς την ημέρα της δίκης ξεκινήσαμε την κατάληψη ξανά και κάναμε Γενική Συνέλευση γιατί θέλαμε όλοι οι μαθητές να μάθουν τι γινόταν εκείνη τη μέρα, τι εγκλήματα έχουν κάνει. Τα 3 από τα 4 σχολεία της πόλης διοργανώσαμε μια πορεία σε περίπτωση που το δικαστήριο δεν έβγαине υπέρ του Παύλου και υπέρ της καταδίκης της ΧΑ. Πλέον έχουμε παιδιά που έμαθαν για τους φασίστες αλλά και που κατάλαβαν ότι όλα αυτά που γίνονται γύρω μας αφορούν τη ζωή του κάθε μαθητή, ότι η ίδια η κοινωνία είναι γεμάτη αδικία και κάτι πρέπει να κάνουμε. Έχει σημασία να ξέρεις για τι παλεύεις.

Μαθητής από το 1^ο ΕΠΑΛ Χρυσούπολης Καβάλας

Τι σχολείο έχουμε ανάγκη σήμερα;

Μέσα στα σχολεία, ανάμεσα στους μαθητές κάθε τόσο μεγαλώνει και φουντώνει ένας λογικός προβληματισμός, πολλοί συχνά με διάφορες αφορμές αναρωτιούνται:

Είναι λογικό το σχολείο να είναι «βάρος» για τους μαθητές, να μην έχουν προσμονή και όρεξη να πάνε;

Η μόρφωση που θα πάρει ο καθένας να εξαρτάται τελικά από την οικονομική δυνατότητα των γονιών του;

Η καθημερινότητα να είναι ένα συνεχές τρεχαλητό από το σπίτι στο σχολείο και μετά στο φροντιστήριο που να γεμίζει άγχος τους μαθητές;

Να μην υπάρχει ουσιαστικά ελεύθερος χρόνος;

Η πρόσβαση στον αθλητισμό και τον πολιτισμό να είναι ένα ακριβοπληρωμένο χόμπι;

Να καλλιεργεί τον ανταγωνισμό μεταξύ των μαθητών;

Αυτούς τους προβληματισμούς έρχεται να απαντήσει η ανανεωμένη μπροσούρα της Μαθητικής Επιτροπής του Κ.Σ με τίτλο «Τι σχολείο έχουμε ανάγκη σήμερα;».

Το 2016 είχε κυκλοφορήσει για πρώτη φορά. Πλέον θα κυκλοφορήσει μέσα στον Νοέμβρη ανανεωμένη και εμπλουτισμένη.

Γιατί ανανεωμένη;

Τα χρόνια που πέρασαν από το 2016 ήταν γεμάτα αλλαγές στο σχολείο. Οι μαθητές συνεχίζουν να πηγαίνουν καθημερινά σε ένα σχολείο που το βαριούνται, που τους γεμίζει άγχος και ανασφάλεια, αντί με χαρά και αισιοδοξία. Με κάθε νέο Νομοσχέδιο που ψηφίζεται (Γαβρόγλου-ΣΥΡΙΖΑ, Κεραμέως ΝΔ που έφεραν αλλαγές σε Γυμνάσια, Λύκεια και ΕΠΑΛ) το σχολείο γίνεται όλο και περισσότερο ένα ακριβό κέντρο εξετάσεων και παρέχει όλο και λιγότερη ολόπλευρη μόρφωση ισότιμα στους μαθητές.

Τα χρόνια που πέρασαν ήταν γεμάτα, όμως και με αγώνες των μαθητών, μέσα και από την προσπάθεια των μελών και φίλων της ΚΝΕ, ενάντια στα κάθε φορά κυβερνητικά αντιπαιδαγωγικά σχέδια, αλλά και πρόσφατα διεκδίκησης μέτρων προστασίας στα σχολεία εν μέσω πανδημίας. Αυτή η πείρα είναι πολύτιμη, ανέδειξε ακόμα μια φορά την ανάγκη να φτάσει όσο πιο πλατιά γίνεται η πρότασή μας για ένα άλλο διαφορετικό σχολείο, στα πλαίσια μιας άλλης ριζικά διαφορετικής κοινωνίας.

Γιατί να κυκλοφορήσει τώρα;

Οι χιλιάδες μαθητές στους δρόμους το φετινό φθινόπωρο, οι δεκάδες πρωτοβουλίες σχολείων, μαθητικών συμβουλίων, επιβεβαίωσαν ότι αυτό που κινητοποιεί τους μαθητές είναι τα προβλήματα που ζουν στην καθημερινότητά τους, τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν. Η κατάσταση που διαμορφώθηκε με την πανδημία φανέρωσε ακόμα πιο έντονα τα οξυμένα προβλήματα, τις ελλείψεις, τα κενά που υπάρχουν, προβλήματα όχι καινούργια. Φανέρωσε τη χρόνια και πάγια πολιτική των κυβερνήσεων να παίζουν κορώνα γράμματα τη μόρφωση και τη ζωή των μαθητών, του λαού συνολικά, κουνώντας μάλιστα το δάχτυλο στο όνομα της ατομικής ευθύνης.

Ο αγώνας των μαθητών για ανοιχτά και ασφαλή σχολεία, έδωσε ένα σημαντικό και αισιόδοξο μήνυμα. Οι εικόνες από πανό κρεμασμένα σε κάγκελα σχολείων με το σύνθημα «Η μάσκα δεν είναι η μόνη προστασία - δώστε λεφτά για την παιδεία» επιβεβαίωσε πως οι μαθητές υποκινούνται από τα όνειρα τους και τις ανάγκες τους. Τα χείλη που λένε «μα ζητάμε τα αυτονόητα», «δεν είναι φυσιολογικά όσα ζούμε», πύκνωναν και πυκνώνουν μέρα τη μέρα. Οι μαθητές καταλαβαίνουν πως το σημερινό σύστημα είναι ένα εμπόδιο στη ζωή τους, στη μόρφωση τους. Γνωρίζουν και βιώνουν, πιο έντονα από παλιότερα, το σχολείο που κάνει τη ζωή τους λάστιχο, χωρίς ελεύθερο χρόνο, που τους κοιτάει στην τσέπη, χωρίς βιβλία, υποδομές, καθηγητές. Καταλαβαίνουν όμως ότι σήμερα, με την τεράστια ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, της ανθρώπινης γνώσης, υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για να καλυφθούν οι ανάγκες τους στη μόρφωση αλλά και συνολικά.

Η συγκεκριμένη έκδοση, ευελπιστούμε, να πυροδοτήσει ακόμα περισσότερο τη συζήτηση για το σχολείο που αξίζει να αγωνιστούν για να το κατακτήσουν οι μαθητές μαζί με όλο τον λαό. Να πειστώσει τον κάθε μαθητή πως τα όνειρά του για ένα διαφορετικό σχολείο δεν είναι ουτοπία, είναι φτιαγμένα από πραγματικά υλικά. Γιατί η πρόταση του ΚΚΕ για το σχολείο δεν είναι άσχετη από την καθημερινότητα των μαθητών, αντιθέτως δίνει απαντήσεις σε καθημερινούς προβληματισμούς και ανησυχίες που έχουν.

Μας φέρνει σε επαφή με τον ήλιτο του πολιτισμού της ανθρωπότητας. Μας δίδονται τη γνώση ως μέσο έκφρασης, επικοινωνίας και κριτικής ως όργανο σκέψης. Αξιοποιεί κείμενα με αυθεντική και διαπολιτισμική αξία που μπορούν να μας βοηθήσουν να αναπτύξουμε σκεπτικιστικά, να αναπτύξουμε σε επαφή με τον ήλιτο της γνώσης και να τον ανακαταστήσουμε.

Μας βοηθά να οδηγούμαστε σε συμπεράσματα και όχι να παταχίζουμε ένα απλό μπερδέμα χωρίς να καταλαβαίνουμε πώς και γιατί προέκυψε, σε ποια κριτική έδωσε απαντήσεις. Μας δίδονται όχι μόνο τον "ήλιτο" αλλά και τη διαδικασία της απόδοσης, της έρευνας.

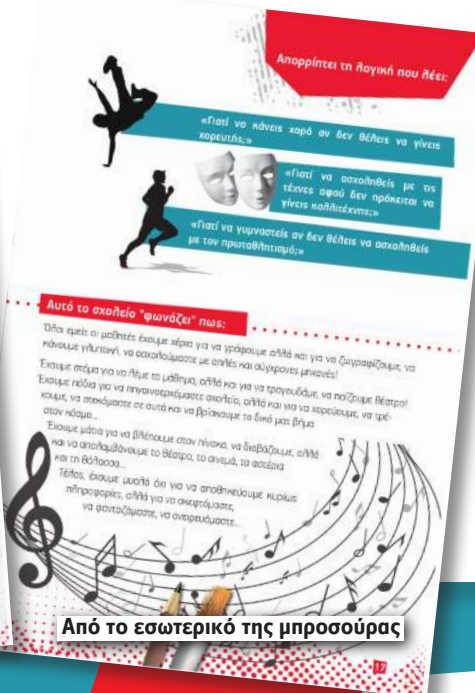
Αξιοποιεί την παρατήρηση, το πείραμα και μας βοηθά να ανακαταστήσουμε τις αξίες και τις σχέσεις μεταξύ των φαινομένων. Να κατανοούμε τον κόσμο σαν ολόκληρο.

Αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες και μας βοηθά να εξοικονομούμε με σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, αναγκαία για το μέλλον μας ως εργαζόμενοι.

Μέσα από όλα τα μαθήματα ξεπροβάλλει η πίστη στη δυνατότητα του ανθρώπου να γνωρίζει και να αλλάξει τον κόσμο.

Από ομιλία του Τσε Γκεβέρα προς την Ένωση Νέων Κομμουνιστών:

... Γιατί στόχος των σοσιαλιστών δεν είναι απλά η δημιουργία αστραφτερών εργασιών. Τα εργασιάζονται αυτά φτάνουνται με στόχο τον ολοκληρωμένο άνθρωπο. Δεν θα κάνουμε τη δουλειά μας αν ήμασταν αποκλειστικά παραγωγοί προϊόντων και πρώτων υλών και δεν ήμασταν ταυτόχρονα κενά και παράγοντες ανθρώπων...

As δούμε σε... «τίτλους» το βασικό περιεχόμενο της μπροσούρας!

Γιατί όμως το σχολείο είναι έτσι;

Κάθε τόσο και ένας νόμος. Μια κυβέρνηση, ένα Υπουργείο που... υπόσχεται αλλαγές προς το καλύτερο. Η πραγματικότητα είναι πως κάθε τόσο και κάτι αλλάζει στο σχολείο... και γίνεται όλο και πιο ταξικό, πιο άνισο, πιο εξοντωτικό! Οι απανωτές αλλαγές δεν είναι απλά προχειρότητα της κάθε κυβέρνησης, δεν εξαρτώνται από ότι «έχει στο κεφάλι του» ο κάθε Υπουργός...

Το σημερινό σύστημα στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Μοιράζει σε μας φτώχεια, ανεργία, αβεβαιότητα για το παρόν και το μέλλον και στους λίγους χλιδατή ζωή. Η σημερινή κοινωνία είναι άδικη για τους πολλούς και παράδεισος για τους λίγους.

Σε αυτή την κοινωνία...

Η Παιδεία είναι εμπόρευμα

Κι όπως όλα τα εμπορεύματα, υπάρχουν τα ακριβά και τα φθηνά, αυτά για τους λίγους και αυτά για τους πολλούς.

Σε αυτή την κοινωνία...

Και ο άνθρωπος, και οι ικανότητές του, γίνονται εμπόρευμα, που η τιμή του ανεβαίνει και κατεβαίνει.

Για αυτό και στόχος του σχολείου είναι να ετοιμάζει τους αυριανούς εργαζόμενους όπως τους χρειάζεται το σύστημα. Θέλουν το πάθος μας για νέες ιδέες, η δημιουργικότητά μας να δουλεύει για τα κέρδη τους.

Κανόνες στο σημερινό σύστημα είναι «ο θάνατός σου η ζωή μου!»

Αυτός ο κανόνας καθρεφτίζεται και στο σημερινό σχολείο. Παρόλο που δεν θα τον βρούμε πουθενά γραμμένο, σε όλη μας τη ζωή μάς τον υπαγορεύουν!

Μέσα από το σχολείο μαθαίνουμε πως προϋπόθεση για την «επιτυχία», είναι η «επιχειρηματικότητα», η «ανταγωνιστικότητα», η «προσαρμοστικότητα στη σκληρή άλλα μόνη ρεαλιστική πραγματικότητα», «η κατάκτηση συγκεκριμένων δεξιοτήτων». Ακούμε... «κοίτα εσύ να τη βολέψεις», «αν είσαι ξύπνιος θα γλιτώσεις από την ανεργία και τη φτώχεια».

Στοχεύουν στο μυαλό μας!

Μας διδάσκουν πως αυτό που ζούμε είναι η μόνη πραγματικότητα που μπορεί να υπάρξει. Θέλουν να μην αμφισβητούμε, να μην κρίνουμε, να σκεφτόμαστε μέσα σε καθορισμένα πλαίσια, να πιστεύουμε πως ο κόσμος δεν μπορεί να αλλάξει...

Να φτάσει σε όσους περισσότερους γίνεται

Διαβάζοντας την μπροσούρα της μαθητικής επιτροπής θα βρει κανείς απάντηση σε δεκάδες προβληματισμούς του, θα του γεννηθούν σίγουρα και νέοι. Τα μέλη της ΚΝΕ από τώρα οργανώνουμε τη συζήτηση με χιλιάδες μαθητές, που σήμερα ειδικά αγωνίζονται, βγαίνουν μπροστά διεκδικώντας το σχολείο των αναγκών τους. Διακινούμε την μπροσούρα, διοργανώνουμε εκατοντάδες συσκέψεις και εκδηλώσεις παίρνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα προστα-

Σύγχρονα σχολεία υπάρχουν.. όμως, εμείς δεν έχουμε πρόσβαση σε αυτά... Σε εμάς τα Υπουργεία απαντάνε: Μη ζητάτε πολλά!

Εμείς όμως λέμε ότι μπορεί! Σε μία άλλη κοινωνία καθρέφτης της είναι και το σχολείο που ονειρευόμαστε!

Η σοσιαλιστική κοινωνία είναι η κοινωνία που λειτουργεί με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες με βάση τις σύγχρονες δυνατότητες που υπάρχουν. Δεν κάνουν πια οι καπιταλιστές, οι ανάγκες τους και οι αξίες τους κουμάντο. Η σοσιαλιστική κοινωνία είναι χτισμένη πάνω σε νέα θεμέλια, γι' αυτό χρειάζεται και ένα σχολείο τελείως διαφορετικό από το σημερινό. Το σχολείο στον σοσιαλισμό θέτει τις βάσεις για τη διαμόρφωση ανθρώπων, με ολόπλευρη και υψηλού επιπέδου μόρφωση, με πολύπλευρη και δημιουργική προσωπικότητα, που θα διαπαιδαγωγούνται στην πράξη με τις αξίες της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης και της συνεργασίας.

Ετοιμάζει τους μαθητές να να συμβάλλουν μέσα από τη δουλειά και τη συμμετοχή στην άσκηση της εξουσίας ώστε να προχωράει η κοινωνία προς τα μπρος, να βελτιώνεται η ζωή του λαού, να ικανοποιούνται όλο και περισσότερες ανάγκες. Για αυτό και τους μορφώνει δωρεάν και χωρίς διακρίσεις, θα τους δίνει το απαραίτητο υπόβαθρο για να μπορούν να προσεγγίζουν τον πλούτο της γνώσης που έχει κατακτήσει η ανθρωπότητα. Θα τους βοηθάει να διαμορφώνουν την προσωπικότητά τους αναπτύσσοντας τις ιδιαίτερες κλίσεις και τα ενδιαφέροντά.

σίας, κάθε Οργάνωση Βάσης μπορεί να βάλει άμιλλα σε πόσους περισσότερους μαθητές θα φτάσει η μπροσούρα. Τώρα είναι η στιγμή κάθε μαθητής να προμηθευτεί την μπροσούρα, να διαβάσει, να ψάξει όλες τις απαντήσεις στα ερωτήματα του. Κυρίως, όμως να ψάξει την απάντηση στο πιο μεγάλο ερώτημα «Αν γίνεται αλλιώς», να μπει χωρίς κανέναν δισταγμό στον αγώνα για το σχολείο και τη ζωή που του αξίζει!

Εύκολα μπορεί να σκεφτεί ένας μαθητής: «Καλά όλα αυτά, αλλά ακούγονται ουτοπικά!»

Κάθε άλλο θα πούμε. Ένα διαφορετικό σχολείο, μια διαφορετική ζωή και μέλλον δεν είναι ουτοπία. Μπορεί να γίνει πραγματικότητα, γιατί υπάρχουν τα απαραίτητα «υλικά» για αυτό: Οι σύγχρονες δυνατότητες της ανθρωπότητας που ξεδιπλώνονται γύρω μας, και στην Ελλάδα.

Ο άνθρωπος εξελίσσει την επιστήμη, την τεχνολογία, γίνεται πιο καινοτόμος, πιο εφευρετικός. Μπορεί με αυτά τα «όπλα» να αντιμετωπίσει όλες τις σύγχρονες προκλήσεις της εποχής μας, να βελτιωθεί αισθητά η ποιότητα της ζωής μας.

Άλλωστε αυτό το σχολείο, όσο και αν φαντάζει μακρινό, υπήρξε! Τον δρόμο για αυτό το σχολείο άνοιξε η Οκτωβριανή Επανάσταση το 1917 στη Ρωσία, η πρώτη σοσιαλιστική κοινωνία.

Πάμε...

«Τον φασισμό βαθιά κατάλαβε τον... οι ρίζες του το σύστημα αγκαλιάζουν...»

Σε αυτό το άρθρο θα αναφέρουμε δύο σύντομες διδακτικές ιστορίες για τον φασισμό από την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου που δείχνουν πώς το αστικό κράτος τότε και οι μεγάλοι βιομήχανοι έδειξαν ανοχή και στήριξαν τους ναζί. Η μία αφορά την πρώτη προσπάθεια του Χίτλερ να καταλάβει την εξουσία στη Γερμανία και η άλλη τη δίκη βιομηχάνων μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου που κατηγορήθηκαν ως υποστηρικτές και χορηγοί των ναζί.

Το πραξικόπημα της μπιραρίας

Ως «πραξικόπημα της μπιραρίας» έμεινε στην ιστορία η προσπάθεια του Χίτλερ-επικεφαλής τότε του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος- να καταλάβει την εξουσία στη Γερμανία στις 8 και 9 Νοεμβρίου 1923. Το βράδυ της 8^{ης} Νοεμβρίου ο Χίτλερ, με 600 επίλεκτα μέλη του κόμματός του, εισβάλλει στη μπιραρία «Μπιργκερμπροϊκέλερ» όπου ήταν συγκεντρωμένοι 3000 Βαυαροί, πυροβολεί στον αέρα και ανακοινώνει πως «η εθνική επανάσταση βρίσκεται σε εξέλιξη και σχηματίζουμε τη δική μας κυβέρνηση». Κατά τη διάρκεια της νύχτας προσπάθησαν να καταλάβουν κυβερνητικά κτίρια και να εξοπλιστούν. Την επόμενη μέρα και μετά την αποτυχημένη απόπειρα να καταλάβουν το Υπουργείο Άμυνας, η τύχη του πραξικοπήματος είχε κριθεί.

Στις 12 Νοεμβρίου 1923 ο Αδόλφος Χίτλερ συνελήφθη και κατηγορήθηκε για εσχάτη προδοσία. Πολλοί από τους συνεργάτες του διέφυγαν στην Αυστρία. Η δίκη των πραξικοπηματιών έγινε στις 26 Φεβρουαρίου 1924. **Ο Χίτλερ καταδικάστηκε σε 5 χρόνια φυλακή, εκ των οποίων εξέτισε μόλις 10 μήνες** και αυτούς σε εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες κράτησης.

Το γεγονός ότι ο Χίτλερ και οι συνεργάτες του «έπεσαν στα μαλακά» δεν ήταν τυχαίο. Το ίδιο το αστικό κράτος τους στήριζε και τους χρησιμοποίησε ως εφεδρεία τα επόμενα χρόνια. Αντίθετα στο στόχαστρο έβαλε τη μεγάλη εξέγερση εργατών στο Αμβούργο που έγινε την ίδια χρονιά. Η κυβέρνηση των «σοσιαλδημοκρατών» έπνιξε την εξέγερση στο αίμα και πάνω από 800 εργάτες και κομμουνιστές βρέθηκαν στις φυλακές!

Αστυνομικές δυνάμεις στο Βερολίνο συγκρούονται με απεργούς (1923)

Δίκες της Νυρεμβέργης- Η δίκη των βιομηχάνων

Μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ξεκίνησαν -το 1945- οι Δίκες της Νυρεμβέργης στις οποίες καταδικάστηκαν για εγκλήματα πολέμου ηγετικά στελέχη των Ναζί και των συνεργατών τους. Σε πολλούς είναι άγνωστο, πως μαζί με τους ναζί εγκληματίες δικάστηκαν και αρκετοί από τους μεγαλύτερους καπιταλιστές εκείνης της εποχής (οι εταιρείες τους είναι και σήμερα τεράστιες) οι οποίοι στήριξαν τους ναζί.

Στα πρακτικά της Δίκης αναφέρεται συγκεκριμένα: «περίπου **25 από τους μεγαλύτερους βιομηχάνους της Γερμανίας** συναντήθηκαν στο Βερολίνο στις 20 Φλεβάρη 1933», λίγες μέρες πριν τις εκλογές. Στη συνάντηση αυτή ο Χίτλερ τους ενημέρωσε για το σχέδιο του και εξασφάλισε κονδύλι 3.000.000 μάρκων για τις εκλογές. Μεταξύ άλλων συμμετείχε και ο μεγαλοβιομήχανος Κρουπ. Στη δίκη ο γιος του καταδικάστηκε σε 12 χρόνια φυλάκιση και κατάσχεση περιουσίας. Τρία χρόνια αργότερα αποφυλακίστηκε, του επιστράφηκαν 45 εκ. δολάρια και κάποιες εταιρείες.

Ας σκεφτούμε... Γιατί αυτή η τόσο σημαντική δίκη στην οποία αποδείχτηκε η στήριξη των ναζί από βιομηχάνους -που θεωρήθηκε ίσης σημασίας με τα εγκλήματα των ναζί- σήμερα είναι άγνωστη και αποσιωπάται;

Το ναζιστικό καθεστώς στη Γερμανία ενισχύθηκε από τις κερδοφόρες επενδύσεις μεγάλων αμερικανικών μονοπωλίων

THE CHASE
MANHATTAN
BANK

General Electric

Δεν εφησυχάζουμε.

Παλεύουμε ενάντια στο φασισμό και το σύστημα που τον γεννά!

Από την ιστορία διδασκόμαστε αυτό που μας επιβεβαιώνει και η πρόσφατη πείρα μας. Ο φασισμός είναι ό,τι πιο σάπιο γεννάει αυτό το σύστημα, στηρίζεται από μεγαλοεπιχειρηματίες, έχει σχέσεις με το κράτος και άλλες δυνάμεις γιατί λαδώνουν το ίδιο γρανάζι... το πώς θα βγάλουν κέρδη οι λίγοι στις πλάτες των πολλών.

Τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ, πρωτοπόροι συμμαθητές μας συγκρουστήκαμε με τους φασίστες στα σχολεία και τις γειτονιές μας, απομονώσαμε τις σάπιες ρατσιστικές τους αντιλήψεις για τους πρόσφυγες, δεν αφήσαμε να κυριαρχήσουν τα εθνικιστικά τους συνθήματα την περίοδο που συζητιόταν η «συμφωνία των

Πρεσπών» που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΝΑΤΟ. Δίκαια αισθανθήκαμε χαρά με την καταδίκη των εγκληματιών της Χρυσής Αυγής, συμμετείχαμε στο αντιφασιστικό ξέσπασμα του λαού μας.

Όσοι αηδιάζουμε με τις εικόνες φρίκης από τις εγκληματικές τους ενέργειες, όσοι δεν δεχόμαστε τη σάπια ηθική τους γινόμαστε μια γροθιά και δυναμώνουμε τον αγώνα μας για να μη βρίσκουν τόπο να σταθούν! Γινόμαστε περισσότεροι αυτοί που παλεύουμε ενάντια στο σύστημα που τους γεννά, αγωνιζόμαστε για την κοινωνία που δεν χωράει το ρατσιστικό-φασιστικό τους δηλητήριο, το σοσιαλισμό-κομμουνισμό.

Οι σπουδαστές των Δ.Ι.ΕΚ απαντούν με **οργάνωση και αγώνα** στην κοροϊδία της κυβέρνησης

Ο εμπαιγμός και η κοροϊδία από μεριάς της κυβέρνησης προς τους σπουδαστές των Δημοσίων ΙΕΚ, από την αρχή της πανδημίας έως και σήμερα έχει, «χτυπήσει» κόκκινο! Από την περίοδο του πρώτου κύματος της πανδημίας, όπου οι σχολές έκλεισαν άρον άρον, μέχρι σήμερα, η κυβέρνηση δεν πήρε το παραμικρό μέτρο για να προστατεύσει από τη μία την υγεία σπουδαστών, καθηγητών και εργαζομένων, ούτε από την άλλη για να διαφυλάξει το

δικαίωμα χιλιάδων νέων στη μόρφωση. **Ο «Οδηγητής» συνομίλησε με σπουδαστές από Δημόσια ΙΕΚ της Αττικής, που περιέγραψαν την εκρηκτική κατάσταση που επικρατεί στις σχολές, αλλά και το πώς οι ίδιοι μέσα από τον Σύλλογο Σπουδαστών Δημοσίων ΙΕΚ Αττικής, οργανώνουν τον αγώνα και τις διεκδικήσεις τους ώστε να μπορέσουν να μάθουν ολοκληρωμένα την ειδικότητα που επέλεξαν, χωρίς να θέτουν την υγεία των ίδιων και των οικείων τους σε κίνδυνο.**

Σχολές ακατάλληλες για μάθημα... και πριν τον κορονοϊό

Η εικόνα που μεταφέρουν σπουδαστές από τρία διαφορετικά ΙΕΚ της Αθήνας είναι αποκαλυπτική για την κυβερνητική αδιαφορία. **Τεράστιες ελλείψεις στην καθαριότητα, κενά καθηγητών, κτιριακές υποδομές ακατάλληλες να στεγάσουν σχολές και αντιμετώπιση της πανδημίας ενταγμένη αποκλειστικά στην περίφημη ατομική ευθύνη.** Χαρακτηριστικό της κατάστασης είναι ότι τα ΙΕΚ δεν άνοιξαν στις 5 Οκτώβρη, όπως είχε προαναγγείλει η υπουργός Παιδείας, λόγω όλων των παραπάνω. Αλλά ακόμα και όταν άνοιξαν, μερικά από αυτά, τα προβλήματα ήταν όλα παρόντα. Όπως δήλωσε στον «Ο» **ο Διονύσης, πρωτοετής σπουδαστής στο ΙΕΚ Πειραιά,** στην ειδικότητα των μαγειρών, το τμήμα του αποτελείται από 27 άτομα, ενώ ανάμεσα τους υπάρχουν σπουδαστές που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες και όλοι συνωστίζονται στην ίδια αίθουσα. «Όλο το ΙΕΚ έχει δύο καθαρίστριες, ενώ δεν προσλαμβάνουν κι άλλες για να μοιραστεί η

δουλειά. **Πώς γίνεται δύο άνθρωποι να καθαρίσουν και να απολυμάνουν καθημερινά ένα τεράστιο κτίριο;**», αναρωτιέται. «Τι έκανε η κυβέρνηση, παρότι ήξερε ότι θα έχουμε πρόβλημα; Τίποτα». Παρόμοια είναι η κατάσταση και στο **ΙΕΚ του Αιγάλεω,** όπως μεταφέρει ο **Κώστας,** σπουδαστής στην ειδικότητα «Τεχνικός Ανελευκυστήρων», αλλά και στη **Ν. Σμύρνη,** σύμφωνα με τον

Σίμο, σπουδαστή δημοσιογραφίας. «Υπάρχει αίθουσα στο Αιγάλεω που είχε πλημμυρίσει από τις βροχές του Σεπτεμβρίου την οποία ψευτομόνωσαν και όταν φυσάει τρίζουν οι τοίχοι. **Αντισηπτικά και σαπούνια δεν υπάρχουν στις τουαλέτες, κάποιες δεν έχουν καν πόρτες.** Το υπουργείο "ξεχνά" ότι είμαστε σε καιρό πανδημίας», τονίζει ο Κώστας. «Στο ΙΕΚ Ν. Σμύρνης είχαμε να αντιμετωπίσουμε την παντελή έλλειψη βασικού εξοπλισμού υγιεινής που για να παρθεί δεν χρειάζεται να υπάρχει μανδημία, όπως σαπούνι στις τουαλέτες. Βασικά, δηλαδή, πράγματα που αν μάθαινε ότι λείπουν θα έφριπτε ακόμα και ο... Σπύρος Παπαδόπουλος», επισημαίνει ο Σίμος. Απέναντι σε αυτή την τραγική κατάσταση των ΙΕΚ, η πλειοψηφία των διευθύνσεων κρατάει στάση Πόντιου Πιλάτου, ρίχνοντας το μπαλάκι είτε στην ατομική ευθύνη των σπουδαστών, νοθετώντας τους να κρατούν αποστάσεις -πόσο επικτό είναι άραγε αυτό σε τμήματα με 25-30 σπουδαστές ή στα ΜΜΜ;- είτε στην ευθύνη των Δήμων να προσλάβουν καθαρίστριες, καλλιεργώντας όμως συνολικά τον συμβιβασμό με αυτές τις συνθήκες.

Οργάνωση της διεκδίκησης για την προστασία της υγείας και των σπουδών

Οι σπουδαστές δεν έμειναν με σταυρωμένα τα χέρια να βλέπουν κυβέρνηση και διευθύνσεις να παίζουν «στα ζάρια» την υγεία τους. Μέσα από τον ΣΥΣΔΙΕΚ, οργάνωσαν αγωνιστικές δράσεις απέναντι στα εκρηκτικά προβλήματα. «**Η απάντηση που δώσαμε ήταν άμεση και δυναμική. Πρώτα από όλα οργανώσαμε γενική συνέλευση και κατόπιν δημιουργήσαμε επιτροπή αγώνα η οποία διεμήνυσε στη διεύθυνση όλα τα ζητήματα απαιτώντας άμεσα απαντήσεις και λύσεις. Επίσης ως τμήμα δημοσιογραφίας, πήραμε την πρωτοβουλία να πραγματοποιήσουμε την πρώτη φετινή αποχή που σημειώθηκε σε ΙΕΚ, γεγονός που έδωσε θάρρος και σε άλλους συναδέλφους και άσκησε πίεση ώστε να ακουστούμε»,** τονίζει ο Σίμος. Στο ΙΕΚ Πειραιά, όπως επισημαίνει ο Διονύσης, «**υπάρχει μαχητικό πνεύμα γι' αυτό και δράσαμε άμεσα. Μαζέψαμε σε δύο**

ημέρες 166 υπογραφές σπουδαστών με τα αιτήματά μας και κινητοποιηθήκαμε περίπου 30 άτομα έξω από τη διεύθυνση για να τα καταθέσουμε και να απαιτήσουμε λύσεις στα προβλήματα. Ο διευθυντής δεσμεύθηκε να τα προωθήσει στο υπουργείο. Στη συζήτηση με τους συναδέλφους συμφωνήσαμε ότι αν δεν διεκδικήσουμε, δεν θα κερδίσουμε τίποτα».

Να σημαίνει ξεσηκωμός στα ΙΕΚ

Την ώρα που το δεύτερο κύμα της πανδημίας χτυπά για τα καλά και τη χώρα μας και η κυβέρνηση είναι ξεκάθαρο ότι επιλέγει να θυσιάσει την υγεία του λαού για να σώσει τα κέρδη των καπιταλιστών, με τα μέτρα που εφαρμόζει, **οι σπουδαστές χρειάζεται να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους.** Να οργανωθεί η συζήτηση μέσα στις σχολές, με Γενικές Συνελεύσεις, Επιτροπές Αγώνα που θα μπορούν να εντοπίζουν τα προβλήματα ανά ΙΕΚ να πραγματοποιηθούν αγωνιστικές δράσεις, διαμαρτυρίες και κινητοποιήσεις. Έχει αποδειχθεί ότι όπου οι σπουδαστές συσπειρώνονται στο Σύλλογο και το διεκδικητικό του πλαίσιο, δημιουργούν δομές του μέσα στους χώρους και αγωνίζονται, η πάλη τους αποφέρει καρπούς. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η, εν μέσω πανδημίας, κατάκτηση του επιδόματος των 800 ευρώ για τους εργαζόμενους σπουδαστές μετά από αλληπάλληλες κινητοποιήσεις. **Ο δρόμος της συλλογικής δράσης και διεκδίκησης δείχνει ότι τίποτα δεν χαρίζεται, αλλά με τους συλλογικούς και οργανωμένους αγώνες κερδίζονται τα δικαιώματα!**

Αξιολόγηση πανεπιστημίων:

Διασφάλιση της ποιότητας σπουδών

ή της επιχειρηματικής λειτουργίας;

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε τον ετήσιο προϋπολογισμό κάθε Ιδρύματος για το 2021, εφαρμόζοντας τα κριτήρια αξιολόγησης της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘΑΑΕ). Δημοσίευσαν, μάλιστα, έναν ευφάνταστο μαθηματικό τύπο, που υπολογίζει τη χρηματοδότηση κάθε ΑΕΙ ανάλογα με τη βαθμολογία του στο σύνολο των κριτηρίων.

Σε εφαρμογή όσων νομοθέτησε πέρσι, η κυβέρνηση συνδέει πιο στενά την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων. Αξιολόγηση που έχει ρόλο ελεγκτή και επιταχυντή όλων των στρατηγικών τους στόχων για τα πανεπιστήμια. Στην ουσία, αξιολογούν την αποτελεσματικότητα και αμεσότητα με την οποία συνδέονται τα πανεπιστήμια με τις ανάγκες της αγοράς, βαθαινούν την κατηγοριοποίηση τμημάτων, πτυχίων και αποφοίτων. Στην κούρσα του ανταγωνισμού, κάποια τμήματα θα «κερδίζουν», θα προσελκύουν το ενδιαφέρον επιχειρήσεων, θα κάνουν καλύτερο τζίρο στην αγορά έρευνας και πτυχίων, πιστοποιητικών, κύκλων σπουδών κ.λπ. Ενώ άλλα θα «χάνουν», όπως δήλωσε ο πρόεδρος της ΕΘΑΑΕ: «*τα τμήματα που δεν εκπληρώνουν την αποστολή τους θα κλείσουν ή θα μετεξελιχθούν*». Αυτά είναι τα άκρως... «επιστημονικά» τους κριτήρια!

Το αποτέλεσμα έχει φανεί ήδη: 8% μείωση του τακτικού προϋπολογισμού των πανεπιστημίων για το 2021! Εν μέσω πανδημίας, με τους φοιτητές σε απόγνωση και ενώ δεν έχει πάρει κανένα μέτρο στήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η κυβέρνηση εξασφαλίζει ότι τα επόμενα εξάμηνα θα είναι ακόμα χειρότερα!

▪ Για το κάθε ΑΕΙ j , υπολογίζονται οι τιμές των Κριτηρίων $K_{i,j}$. Το τελικό ποσοστό κατανομής στο ΑΕΙ της χρηματοδότησης του ΥΠΑΙΘ, AEI_j για την επόμενη χρονιά υπολογίζεται σύμφωνα με την εξίσωση:

$$AEI_j = \sum_{i=1}^n W_i \times K_{i,j}$$

8% μείωση του προϋπολογισμού των ιδρυμάτων για το 2021

Τελικά, τι «διασφαλίζουν» τα κριτήρια της αξιολόγησης;

1

Κρίνουν την «ποιότητα και αποτελεσματικότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας» ανάλογα με τον «ρυθμό αποφοίτησης» και την «επαγγελματική απορρόφηση των αποφοίτων». Θα μπορούσε κανείς να ρωτήσει: «Και πού είναι το κακό σε αυτό;».

Η κυβέρνηση δε θέλει να βοηθήσει τους φοιτητές, τους τιμωρεί! Επαναφέρει το όριο φοίτησης στα $n+2$ έτη, τις διαγραφές φοιτητών, τους σπρώχνει με τις λεγόμενες «μετακινήσεις» να παρατήσουν τις σπουδές τους, για ένα τμήμα του... «επιπέδου» τους!

Αυτοί που παίρνουν «κάτω από τη βάση» στη στήριξη των σπουδών, κατηγορούν τους φοιτητές ότι δεν είναι «άριστοι»! Αλήθεια, φταίνε οι φοιτητές που εδώ και δύο σχεδόν εξάμηνα τα διδακτικά κενά συσσωρεύονται με την τηλεεκπαίδευση, χάνουν εργαστήρια και κλινικές; Φταίνε οι φοιτητές που καθυστέρησαν την πρακτική τους άσκηση; Φταίνε οι φοιτητές που σε δύο ήδη εξεταστικές το σύστημα «έπεφτε», η δυσκο-

λία στην εξέταση ήταν αναντίστοιχη με το τι και πώς είχαν διδαχθεί; Ακόμα και πριν την πανδημία, υπήρχαν τμήματα με «λίστα αναμονής» για εργαστήρια και πρακτική άσκηση, δεν παρέχονταν κανένα φροντιστηριακό μάθημα, ούτε μία ώρα ενισχυτικής διδασκαλίας. Οι φοιτητές προσπαθούσαν να τα βγάλουν πέρα, χωρίς καμία στήριξη όσων εργάζονται και τη φοιτητική μέριμνα να μοιάζει με ανέκδοτο.

Η αγωνία τους για την «επαγγελματική απορρόφηση των αποφοίτων», δεν έχει ως αφετηρία την αγωνία των φοιτητών να βρουν δουλειά! Αυτό που τους απασχολεί είναι να παρέχουν στους επιχειρηματίες, τους εργαζόμενους που θέλουν, όταν τους θέλουν και όπως τους θέλουν.

Γι' αυτό, στην έκθεση αξιολόγησης των πανεπιστημίων για το 2019, προτείνουν τη δημιουργία «συμβουλευτικών επιτροπών» για τα προγράμματα σπουδών με τη συμμετοχή «εκπροσώπων της αγοράς». Έχουμε πείρα από το τι σημαίνει «πιστοποίηση» για τα προγράμματα σπουδών, το κόψιμο και ράψιμο μαθημάτων. Τα αποτελέσματά τους τα μετράνε σε «προσόντα» και αποσπασματικές «δεξιότητες» και όχι στην ολόπλευρη επιστημονική γνώση του αντικειμένου.

Οι φοιτητές ξέρουν από πρώτο χέρι τι σημαίνει η προσπάθεια να «ταιριάξουν» στις ανάγκες της αγοράς. Ένα συνεχές κυνήγι «χαρτιών» από μεταπτυχιακά, σεμινάρια, πιστοποιήσεις κ.ά., όσο αντέχει η τσέπη τους.

Το κυνηγητό αυτό δεν έχει τέλος! Αφού η «ενίσχυση της κινητικότητας» σημαίνει ότι θα αναγκάζονται να αλλάζουν αντικείμενο σπουδών, επάγγελμα, κλάδο, ακόμα και χώρα για να μπορέσουν να βρουν μία δουλειά.

Η «αγορά» τους είναι ζούγκλα για τους νέους! Τα στοιχεία μιλάνε από μόνα τους:

▶ Το **2018** ήταν άνεργο το **30%** των νέων πτυχιούχων

30%
(από την έκθεση της ΑΔΙΠ 2019)

▶ Το **2019** το **31,2%** των νέων εργάζονταν σε διαφορετικό αντικείμενο από αυτό που σπούδασαν

31,2%
(στοιχεία Eurostat)

2 Η «ερευνητική δραστηριότητα» των πανεπιστημίων αξιολογείται με βάση τον αριθμό των «Κέντρων αριστείας και καινοτομίας», των «διεθνών ανταγωνιστικών προγραμμάτων» που συμμετέχει κάθε πανεπιστήμιο. **Ε και; Τα πανεπιστήμια δεν πρέπει να κάνουν έρευνα;**

Το ζήτημα δεν είναι η έρευνα, αλλά ότι εγκλωβίζουν την «ερευνητική δραστηριότητα» στις ανάγκες του κεφαλαίου, αποκόβοντας την από τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας. Μετατρέπουν την έρευνα σε εμπόρευμα, που τα πανεπιστήμια πουλάνε με το κομμάτι σε επιχειρηματίες, φορείς κ.ά. Σε αυτό τον σκοπό αφιερώνουν υποδομές, επιστημονικό προσωπικό και πόρους.

Ήδη, έχουν ιδρυθεί δεκάδες Κέντρα Αριστείας στην έρευνα, από όλα τα πανεπιστήμια, που προσφέρουν μια αποκαλυπτική εικόνα του ερευνητικού προϊόντος που πουλάνε τα πανεπιστήμια. Ενδεικτικά, στις αρχές του έτους το ΕΚΠΑ ίδρυσε Κέντρο Αριστείας με τίτλο

“Γαλάζια Ανάπτυξη-Ναυτιλιακή Επιχειρηματικότητα -Θαλάσσιο Περιβάλλον- Νησιωτικότητα”. Ανάμεσα στους στόχους τους ξεχωρίζουν η «ανάπτυξη της Γαλάζιας Επιχειρηματικότητας μέσω της υποστήριξης δημοσίων και ιδιωτικών φορέων και την **κατάρτιση εξειδικευμένων επιχειρηματικών σχεδίων** για την ενίσχυση της καινοτομίας και της παραγωγής, της οργάνωσης της ναυτιλίας, των πηγών ενέργειας, και της ανάδειξης νέων προϊόντων (π.χ., «έξυπνα» λιμάνια και πλοία), στο πλαίσιο της γαλάζιας οικονομίας» και η «**ενίσχυση του Τουριστικού Προϊόντος**».

Και βέβαια το κράτος δεν τσιγκουνεύεται στη χρηματοδότηση αυτών των προγραμμάτων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τα 12 εκατ. ευρώ -εν μέσω πανδημίας- που προσέφερε στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα Επιχειρηματικότητα και Καινοτομία».

Η **επιχειρηματική δραστηριότητα των πανεπιστημίων γύρω από την έρευνα βάζει τις σπουδές των φοιτητών σε δεύτερη μοίρα**. Η αξιολόγηση κρίνει τα μέλη ΔΕΠ ανάλογα με τον αριθμό των «ανταγωνιστικών προγραμμάτων έρευνας» που συμμετέχουν, δηλαδή κατά πόσο αφιερώνονται στις business, αφήνοντας πίσω το διδακτικό τους έργο! Χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τον πίνακα κατάταξης των πανεπιστημίων «Times Higher Education (2020-2021)» -που είναι προϊόν της δικής τους αξιολόγησης- το ΕΜΠ βαθμολογείται

με **21,9%** στη διδασκαλία και **94%** στον τομέα των εσόδων από ιδιώτες (που υπολογίζεται με βάση την «καινοτομία» που παράγει το ίδρυμα προς τον αριθμό των μελών ΔΕΠ).

Όταν η κυβέρνηση... επιβραβεύει την «αριστεία»

Από τον τύπο της χρηματοδότησης εξαιρούνται:

▶ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές, αφού «τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών υποστηρίζονται από δίδακτρα».

▶ Οι υποψήφιοι διδάκτορες, αφού «υποστηρίζονται σε μεγάλο βαθμό από ερευνητικά προγράμματα». Την ώρα που το **58,3%** των υπ. διδασκόντων συντηρείται από προσωπικές αποταμιεύσεις, την οικογένειά του, ή αναγκάζεται να εργαστεί παράλληλα με το διδακτορικό.

53,8%

(από έρευνα της ΕΚΤ το 2018)

3 Στο κριτήριο της «διεθνοποίησης» αξιολογείται ο αριθμός των «συμφωνιών συνεργασίας με άλλα ΑΕΙ της Ελλάδας ή του εξωτερικού». Είναι κακό να συνεργάζονται τα ελληνικά πανεπιστήμια με αυτά του εξωτερικού;

Οι συμφωνίες αυτές δεν αποσκοπούν στην ανάπτυξη της μορφωτικής διαδικασίας στην εκπαίδευση. Αυτό που επιβραβεύεται είναι τα καλύτερα deal, τα πανεπιστήμια που πουλάνε τα πιο ανταγωνιστικά πτυχία, προσελκύουν τους περισσότερους φοιτητές-τουρίστες. Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβέρνηση διευρύνει τη γκάμα των «παροχών» με τα «διπλά» και «διπλής ειδίκευσης» πτυχία, τη διευκόλυνση αναγνώρισης όλων των ακαδημαϊκών τίτλων.

Την ώρα που τα πανεπιστήμια παραμένουν κλειστά για τους προπτυχιακούς φοιτητές στο όνομα της πανδημίας, αυτό που τους «καίει» είναι τα έσοδα του φοιτητικού τουρισμού! Η πρώτη σύνοδος Πρυτάνων τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά αφορούσε τη διαφημιστική καμπάνια Study in Greece, που χρηματοδοτήθηκε με 1,3 εκατ. ευρώ. Ενώ οι φοιτητές βλέπουν τις σχολές τους με το «κιάλι», η Φιλοσοφική Αθήνας υποδεχόταν στις εγκαταστάσεις της τους φοιτητές του ξενόγλωσσου προγράμματος. Οι υποδομές και το διδακτικό προσωπικό δεν επαρκούν ούτε για τις ανάγκες των προπτυχιακών προγραμμάτων, και αυτοί θέλουν να τα μοιράσουν σε νέα προγράμματα!

Η διαχρονική πρότασή μας για σύνδεση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ με την αξιολόγησή τους γίνεται νόμος του κράτους.

Είναι περιττό να υπερφανεύεται η ΔΑΠ...

Δε διατηρούσαμε καμία αμφιβολία ότι οι «καινοτόμες προτάσεις» της είναι η φωνή της κυβέρνησης στα πανεπιστήμια! Χέρι-χέρι «βάζουν τα θεμέλια» για ένα πανεπιστήμιο ακόμα χειρότερο, «γκρεμίζοντας» τα δικαιώματα των φοιτητών! Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι οι φοιτητές πρέπει να γυρίσουν την πλάτη στους συνεργάτες της κυβέρνησης. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να υπερασπιστούν τις σπουδές τους!

4 Το κάθε Ίδρυμα θα διαμορφώνει το δικό του Στρατηγικό Σχέδιο, με βάση το οποίο θα αξιολογείται και θα λαμβάνει το 10% της χρηματοδότησης. Δεν πρέπει με κάποιο τρόπο να αξιολογείται το έργο του κάθε πανεπιστημίου;

Αυτό που αξιολογείται, στα πλαίσια της αυτονομίας του κάθε πανεπιστημίου, είναι το πόσο αποτελεσματικά σχεδιάζει τη λειτουργία του σαν αυτόνομη επιχειρηματική μονάδα, με γνώμονα το κέρδος και την ανταγωνιστικότητα. Ο Αναπτυξιακός Σχεδιασμός που παρουσίασε ο πρύτανης του ΑΠΘ τον περασμένο Σεπτέμβρη στον πρωθυπουργό είναι αποκαλυπτικός. Περιλαμβάνει από το «σχεδιασμό της αξιοποίησης της ιδιωτικής περιουσίας του (...) ώστε να διασφαλίζει ίδια έσοδα», συνεργασίες με «τοπικούς φορείς», σχέδιο συμβολής στην «εθνική στρατηγική για την έρευνα», μέχρι την ανάγκη θεσμοθέτησης «*πανεπιστημιακής μονάδας, η οποία θα έχει την ευθύνη της επιτήρησης του πανεπιστημιακού campus, της τήρησης της νομιμότητας και της ασφάλειας*».

Οι φοιτητές να «αξιολογήσουν» τη δική τους πείρα!

Το πανεπιστήμιο της αγοράς δε μπορεί να γίνει «άριστο» για τις ανάγκες των φοιτητών. Αυτό επιβεβαιώνει και το σαρωτικό νομοσχέδιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση για την Ανώτατη Εκπαίδευση.

Με τον αγώνα τους οι φοιτητές πρέπει να δώσουν απάντηση στην πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου για τα πανεπιστήμια. Να της «κόψουν την όρεξη» να φέρει νέο νομοσχέδιο!

Οργανώνοντας μέσα από τους συλλόγους τους συζήτηση, ενημέρωση, πρωτοβουλίες, με κάθε τρόπο, για να μην εφαρμοστεί από κανένα φοιτητή, εργαζόμενο, διδάσκοντα, η απαράδεκτη διαδικασία της αξιολόγησης.

Δυναμώνοντας τη συλλογική διεκδίκηση για ουσιαστική αναβάθμιση των σπουδών. Απαιτώντας η κυβέρνηση να πάρει όλα τα μέτρα στήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε περίοδο πανδημίας, να εξασφαλίσει του απαραίτητους όρους για να επιστρέψουν οι φοιτητές στα αμφιθέατρα τους.

Τι λειτουργεί «ρολόι» και τι **όχι** στα Πανεπιστήμια;

Δύο παραδείγματα, από τα πολλά που υπάρχουν, αποκαλύπτουν ότι επιχειρηματική δραστηριότητα και μορφωτικά - εργασιακά δικαιώματα δεν πάνε μαζί, πριν και κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Έρευνα για τις ανάγκες

του κεφαλαίου

Φαρμακευτική ΕΚΠΑ

Ιεραρχούνται οι τομείς της έρευνας που προσελκύουν το ενδιαφέρον μονοπωλίων του κλάδου, όπως αυτός της αναζήτησης νέων μορφών αξιοποίησης της «φαρμακευτικής κάνναβης», που **συγκεντρώνει το επενδυτικό ενδιαφέρον αμερικάνικης εταιρείας με δραστηριότητα στα προϊόντα κάνναβης**, η οποία συνεργάζεται σε ερευνητικό επίπεδο με το Τμήμα.

Σε αυτές τις συνθήκες ένας απόφοιτος της Φαρμακευτικής που θέλει να ασχοληθεί με την έρευνα γύρω από την πρόληψη και τη θεραπεία ασθενειών, συχνά βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα να ρισκάρει να μη βρει χρηματοδότηση ή να προσαρμόσει την έρευνά του σε τομείς όπως η ανάπτυξη καλλυντικών, που θεωρούνται πιο ανταγωνιστικοί για την εξασφάλιση χρηματοδότησης.

ΕΜΠ

Το ίδιο ίδρυμα -μεταξύ πολλών άλλων- συμμετέχει στα εξής ερευνητικά προγράμματα:

Πρόγραμμα Andromeda, με αντικείμενο παραπλήσιο του προγράμματος Ranger, **στο οποίο συμμετείχε το ΝΑΤΟ σε συνεργασία με το Πολυτεχνείο** και είχε ακυρωθεί με απαίτηση των φοιτητών. Η χρηματοδότηση του προγράμματος φτάνει τα 6 εκατ. ευρώ.

Πρόγραμμα Sirius, του οποίου σκοπός είναι η δημιουργία **μηχανισμών διαλογής προσφύγων με βάση τις προοπτικές των αιτούντων άσυλο στην αγορά εργασίας**, ιδιαίτερα νεαρών και γυναικών, με χρηματοδότηση ύψους 2,5 εκατομμυρίων ευρώ.

Πρόγραμμα Prevision, με σκοπό την ανάπτυξη εργαλείων επεξεργασίας δεδομένων από ετερόκλητες πηγές (social media, video στο διαδίκτυο κτλ) για την «επιβολή του νόμου» και την **«αποτροπή αποκλινοσών συμπεριφορών και τάσεων ριζοσπαστικοποίησης»**, με χρηματοδότηση ύψους 8 εκατομμυρίων.

Αθροιστικά η χρηματοδότηση των παραπάνω προγραμμάτων αγγίζει τα **17 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή πέντε(!) φορές πάνω από τον ετήσιο προϋπολογισμό του ΕΜΠ!** Εκατομμύρια που αφιερώνονται στους πολεμικούς σχεδιασμούς, στη διαλογή ανθρώπινων ψυχών σύμφωνα με το πόσο χρήσιμοι είναι στην οικονομία τους, στο «φακέλωμα» και την καταστολή. Αυτά «αξίζουν» πολλαπλάσια από τις ανάγκες των φοιτητών!

Η δράστηριοποίηση των spin-off εταιρειών μέσα στις σχολές

Φαρμακευτική ΕΚΠΑ

Το τμήμα διαθέτει εργαστήριο με υπερσύγχρονο εξοπλισμό βιομηχανικής κλίμακας (μηχανήματα NMR κ.ά). Πώς αξιοποιείται; Spin off εταιρεία αξιοποιεί κατά προτεραιότητα αυτό τον εξοπλισμό για να **παράγει, μεταξύ άλλων, τεράστιες ποσότητες επεξεργασμένων πρώτων υλών που τελικά ...πουλάει σε άλλα Πανεπιστήμια (όπως το Χαροκόπειο) ως αναλώσιμα για τα δικά τους εργαστήρια.**

Τον εξοπλισμό αυτό οι προπτυχιακοί φοιτητές τον βλέπουν μόνο μια φορά στις σπουδές τους, σαν τουριστικό αξιοθέατο στο πλαίσιο ξενάγησης, ενώ μαθαίνουν για τη λειτουργία του μέσω slideshow. Οι μεταπτυχιακοί και διδακτορικοί φοιτητές μπαίνουν σε λίστα αναμονής για να αποκτήσουν πρόσβαση στο πλαίσιο μιας και μόνο εργασίας.

Την ίδια ώρα, στα εργαστήρια των φοιτητών οι ελλείψεις είναι τεράστιες ακόμα και σε αντιδραστήρια, οι φοιτητές καλούνται να αγοράσουν από την τσέπη τους τα απαραίτητα (ρόμπες, αναλώσιμα κλπ).

ΕΜΠ

Πρόσφατα ιδρύθηκε -μία ακόμη- spin-off εταιρεία, στην οποία το ίδρυμα συμμετέχει με μετοχές 200.000 ευρώ, συμπράττοντας με μονοπώλια του κλάδου της ενέργειας όπως η Motor Oil. Δηλαδή, **τζογάρουν τα χρήματα του πανεπιστημίου, αξιοποιούν το εξειδικευμένο ερευνητικό δυναμικό και τις εγκαταστάσεις του για να βγάλουν κέρδη.** Όλα αυτά την ώρα που οι ανάγκες του λαού σε φθηνή ενέργεια μένουν ακάλυπτες, μεγάλο μέρος του ζει στα όρια της ενεργειακής φτώχειας. Τα κέρδη, βέβαια, του πανεπιστημίου δεν πάνε στην κάλυψη των αναγκών των φοιτητών, αλλά επενδύονται εκ νέου, όπως προτάσσει ο νόμος της αγοράς.

Τί είναι οι spin-off εταιρείες;

Πρόκειται για εταιρείες - συμπράξεις πανεπιστημίων και ιδιωτών, στις οποίες το πανεπιστημιακό σκέλος αναλαμβάνει στην ουσία όλο το επιχειρηματικό ρίσκο του νέου προϊόντος ή υπηρεσίας που συνιστά την καινοτομία. Στην ουσία «τζο-

γάρει», προσφέροντας προς αξιοποίηση εγκαταστάσεις, εξοπλισμό, ερευνητικό προσωπικό, ανάμεσά τους μεταπτυχιακούς φοιτητές και υποψήφιους διδάκτορες.

Στα παραπάνω -όπως και σε όλα τα Ιδρύματα- η επιχειρηματική λειτουργία δεν έλυσε τίποτα από αυτά που «καίνε» τους φοιτητές!

Είναι επιλογή της κυβέρνησης - όπως και όλων των προηγούμενων - οι σπουδές των φοιτητών να μπαίνουν μόνιμα σε «δεύτερη μοίρα». Γι' αυτό:

- φέρνει νέο νομοσχέδιο που κάνει ακόμα χειρότερες τις σπουδές και το μέλλον των φοιτητών, δίνει ευκαιρίες για νέες business στα πανεπιστήμια.
- εξαπολύει νέο κύμα καταστολής και συκοφαντίας των φοιτητών, των συλλογικών οργάνων και του αγώνα τους! Αξιοποιώντας προβοκατόρικες ομάδες και δράσεις, εχθρικές απέναντι στο φοιτητικό κίνημα, που οι ίδιοι οι φοιτητές μέσα από τους συλλόγους τους καταδικάζουν και απομονώνουν. Βρήκε «ξαφνικά» χρήμα για κάμερες, κάρτες εισόδου και «πανεπιστημιακή αστυνομία», αποδείχθηκε άμεση και αποτελεσματική στο σχέδιο χτυπήματος του δικαίωματος των φοιτητών στη συλλογική δράση και διεκδίκηση.

- Για δεύτερο εξάμηνο συσσωρεύονται διδακτικά κενά, χάνονται εργαστήρια και κλινικές, καθυστερεί η πρακτική άσκηση. Οι ελλείψεις σε καθηγητές, αίθουσες και υποδομές που υπήρχαν και πριν, φάνηκαν πολλαπλάσια εν μέσω πανδημίας.
- Το περιεχόμενο των σπουδών συνεχώς πετσοκόβεται. Προσαρμόζεται στις ανάγκες της αγοράς και όχι της ολόπλευρης επιστημονικής γνώσης.
- Ο «αγώνας δρόμου» που δίνουν οι φοιτητές για να συγκεντρώσουν πτυχία, πιστοποιητικά, ένα σωρό «χαρτιά» δεν έχει τέλος! Το μέλλον και τα δικαιώματά τους μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους γίνεται όλο και πιο δύσκολο.

Είναι ευθύνη των φοιτητών να υπερασπιστούν τις σπουδές τους!

- Να διεκδικήσουν στήριξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας, τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε όλους τους φοιτητές στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση, η επιστροφή στα αμφιθέατρα με προστασία της δημόσιας υγείας.
- Να εμποδίσουν το νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης.
- Να δώσουν απάντηση στην καταστολή και τη συκοφαντία. Να μην επιτρέψουν να «βάλουν χέρι» στους συλλόγους, στο δικαίωμά τους να αγωνίζονται.

ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ!
ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΖΗΤΟΥΝ ΜΟΡΦΩΣΗ, ΥΓΕΙΑ!
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

«Πρόοδος» για τους λαούς ή ακόμα ένας δρόμος για να θησαυρίσουν τα μονοπώλια;

Με αφορμή την ανακοίνωση για τη δημιουργία κέντρου δεδομένων (Data Center) της Microsoft στην Αττική, η κυβέρνηση δεν άφησε την ευκαιρία να στήσει μια επικοινωνιακή φέεστα προκειμένου να προβάλλει ότι η μετάβαση στην «ψηφιακή οικονομία» μπορεί να λειτουργήσει προς όφελος του λαού.

«Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τον ψηφιακό μετασχηματισμό του κράτους, της οικονομίας, της κοινωνίας (...) ως τον πιο κρίσιμο βραχίονα προκειμένου η χώρα να κάνει ένα τολμηρό άλμα στο μέλλον και να είναι όλοι οι

Έλληνες με τους νικητές της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης», τόνισε στην ομιλία του ο Κ. Μητσοτάκης στην παρουσίαση της νέας επένδυσης.

Αδιαμφισβήτητα, τα τελευταία χρόνια η επιστήμη και η τεχνολογία έχουν γνωρίσει σημαντική ανάπτυξη. Βέβαια, **αυτή η ανάπτυξη είναι αποτέλεσμα της εργασίας χιλιάδων επιστημόνων, ερευνητών, μηχανικών και άλλων εργαζομένων.** Δεν έχει καμία σχέση με τους ιδιοκτήτες των επιχειρηματικών ομίλων, πολλοί από τους οποίους μπορεί να μην γνωρίζουν καν που βρίσκονται οι επιχειρήσεις τους.

Οι «νικητές της 4^{ης} βιομηχανικής επανάστασης»... και οι μονίμως «ριγμένοι»

Τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της νέας βαθιάς καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, έχουν πυκνώσει οι αναφορές σε κείμενα της ΕΕ, του ΣΕΒ, των κυβερνήσεων στη χώρα μας - τόσο της ΝΔ, όσο και του ΣΥΡΙΖΑ προηγουμένως - για την ανάγκη στήριξης των επενδύσεων στην «ψηφιακή οικονομία». Αυτό συμβαίνει επειδή το κεφάλαιο βλέπει στην «ψηφιακή οικονομία» ένα ακόμα ευνοϊκό πεδίο για κερδοφορία, ειδικά σε μια περίοδο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης.

Οι επενδύσεις στην «ψηφιακή οικονομία», λοιπόν, δεν γίνονται για να ωφεληθούμε εμείς, αλλά για να αυξηθούν τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

Σε αυτό το πλαίσιο, η επένδυση της Microsoft, δεν μπορεί να επιφέρει κάποια φιλολαϊκή εξέλιξη. Αποτελούν προπαγανδιστικά τρικ, μια προσπάθεια τα λαϊκά στρώματα, η νεολαία «να κάτσουν στα αυγά τους». Τα περί «νέων θέσεων εργασίας», ότι «αποτελεί βήμα στην άμβλυση των κοινωνικών ανισοτήτων», ότι «θα επωφεληθούμε όλοι από μια τέτοια επένδυση». Η αλήθεια είναι ότι η επένδυση αυτή:

Πατάει σε μια, ήδη, διαμορφωμένη άσχημη κατάσταση στον κλάδο της πληροφορικής για τους εργαζόμενους, σε καθεστώς έντασης της εκμετάλλευσης. Αν και η παραγωγικότητα της εργασίας έχει μετρήσει τεράστια αύξηση και καταγράφεται εκτόξευση των κερδών στον κλάδο, στους χώρους δουλειάς επικρατεί η εντατικοποίηση της εργασίας, το «κυνήγι» του deadline, οι ευέλικτες σχέσεις εργασίας, η ρευστοποίηση εργάσιμου χρόνου, η τηλεργασία, το συνεχές κυνήγι επιμορφώσεων κ.ο.κ. Αυτό είναι το έδαφος που έχουν στρώσει διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις στη χώρα μας και πατάνε τα κέρδη-ρεκόρ των τεχνολογικών κολοσσών.

Ειδικά την περίοδο της πανδημίας, τα κέρδη των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών έχουν ραγδαία αυξηθεί. **Τα κέρδη αυτά δεν πέφτουν από τον ουρανό, παράγονται από την εργασία του έμπειρου και φθηνού επιστημονικού δυναμικού.**

Συνοδεύονται, όπως συνολικά οι επενδύσεις στην «ψηφιακή οικονομία», από προβλέψεις για απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας, εντατικοποίηση της εργασίας, αλλαγές στη σύνθεση των κλάδων, περιπλάνηση των εργαζομένων από δουλειά στην ανεργία, την επανακατάρτιση κ.ο.κ. Μάλιστα με την ανακοίνωση της επένδυσης εξαγγέλθηκε πρόγραμμα κατάρτισης εργαζομένων και ανέργων προκειμένου να «τονιστεί η ανταγωνιστικότητα του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας». Με άλλα λόγια, οι εργαζόμενοι να γίνουν ακόμα πιο αναλώσιμοι και προσαρμοσμένοι στις εφήμερες ανάγκες της αγοράς.

«Πατάει» σε δικά μας λεφτά, στην αφαιμάξη του ελληνικού λαού μέσα από έμμεσους και άμεσους φόρους, οι οποίοι διαρκώς αυξάνονται. Δεν είναι τυχαίο ότι γίνεται σε μια περίοδο όπου έχει προχωρή-

σει η δημιουργία του «Ταμείου Ανάκαμψης» της ΕΕ που προβλέπει δισεκατομμύρια κρατικής στήριξης σε τεχνολογικούς κολοσσούς από τη δική μας φορολογία. Στη χώρα μας η κυβέρνηση όλο το προηγούμενο διάστημα έκανε «τα πάντα» για την προσέλκυση της συγκεκριμένης επένδυσης. Ενδεικτικά, προχώρησε σε ευνοϊκές νομοθετικές ρυθμίσεις για τα data centers, σε απευθείας ανάθεση έργων με το ελληνικό δημόσιο αξίας 37,1 εκ. ευρώ, σε συμφωνία - «μπονανά» για τα δεδομένα που θα συγκεντρωθούν από την ψηφιοποίηση μιας σειράς υπηρεσιών του κράτους μέχρι το 2022 κ.α.

Μπλέκει ακόμα περισσότερο τη χώρα μας σε επικίνδυνους ανταγωνισμούς, αφού εντάσσεται στις προσπάθειες των ΗΠΑ να αποκλείσουν κινέζικα μονοπώλια από τις επενδύσεις στα δίκτυα 5G στην Ελλάδα και στην ΕΕ. Σχετίζεται με τη συνολικότερη προσπάθεια να μετατραπεί η χώρα μας σε «κόμβος» για τους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, ακόμα και στον τομέα της πληροφορικής, συλλέγοντας δεδομένα από διάφορες χώρες της ευρύτερης περιοχής, χτίζοντας «ψηφιακό τείχος» απέναντι σε Ρωσία- Κίνα. **Τα δεδομένα αυτά,** πέρα από την αξιοποίησή τους στα πλαίσια των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, **αποτελούν στον καπιταλισμό ένα πανάκριβο εμπόρευμα** αφού αξιοποιούνται για τη δημιουργία μοντέλων πρόβλεψης συμπεριφορών, για εμπορική χρήση κ.ο.κ.

Αποδεικνύεται ότι **όσο ωραίο και αν φαίνεται το περιτύλιγμα με το οποίο προσπαθούν να παρουσιάσουν την «ψηφιακή οικονομία», εκείνη είναι φτιαγμένη με τα ίδια, σάπια υλικά της καπιταλιστικής οικονομίας** που βιώνουμε τόσα χρόνια: εκμετάλλευση για τους πολλούς και κέρδη για τους λίγους. **Για αυτό, αν και η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας δημιουργεί μια σειρά από νέες δυνατότητες, αυτές δεν αξιοποιούνται για να ανέβει το βιοτικό επίπεδο του λαού.**

Ο Κ. Μητσοτάκης με τον πρόεδρο της Microsoft Brad Smith, όπου παρουσιάστηκε η επένδυση της εταιρείας στην Ελλάδα

Δεν θα επωφεληθεί όμως και ο λαός από τον «ψηφιακό μετασχηματισμό» του κράτους;

Συνολικά έχουμε πολλά παραδείγματα με τα οποία φανερώνεται ότι **το σημερινό κράτος δεν είναι δικό μας, αλλά είναι απέναντί μας**. Είναι όργανο των συμφερόντων της αστικής τάξης, που κρατά τα κλειδιά της οικονομίας στα χέρια της και έχει την πραγματική εξουσία. **Με αυτή την έννοια, οποιαδήποτε «μεταρρύθμιση» ή «εκσυγχρονισμός», γίνεται με σκοπό το αστικό κράτος να εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα των καπιταλιστών.**

Οι κυβερνήσεις μας περνούν για αφελείς όταν προσπαθούν να μας πείσουν ότι σχεδιάζουν τις ψηφιακές υπηρεσίες του κράτους για να διευκολυνθεί η ζωή μας και να «εξαλειφθούν οι ανισότητες». Η αλήθεια είναι ότι:

Η **ηλεκτρονική παιδεία** οδηγεί σε υποβάθμιση των σπουδών και του επιπέδου της παρεχόμενης γνώσης τη στιγμή που το «ψηφιακό κράτος» αδιαφορεί για τους χιλιάδες νέους που δεν έχουν πρόσβαση επειδή δεν

έχουν δικό τους tablet ή υπολογιστή, έχουν αργή σύνδεση ίντερνετ στη γειτονιά τους ή στις φοιτητικές εστίες που διαμένουν.

Η **τηλεργασία** οδηγεί σε εντατικοποίηση της εργασίας, ωράρια λάστιχο, απομόνωση των εργαζομένων και αδυναμία της συλλογικής διεκδίκησης.

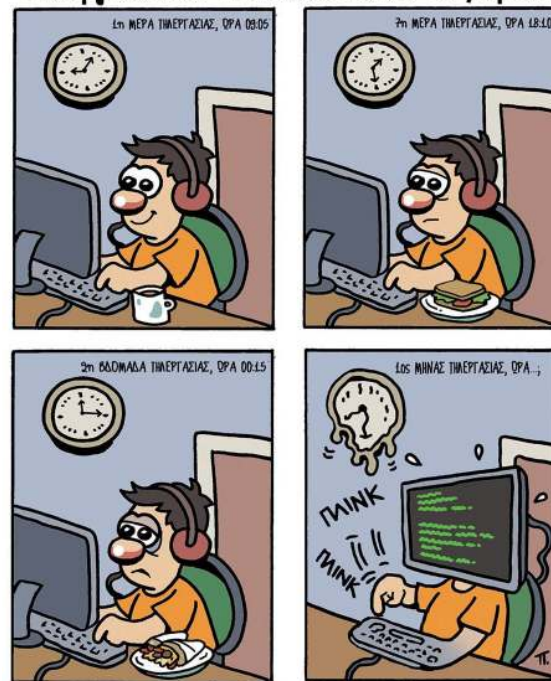
Οι νέες τεχνολογικές δυνατότητες στα χέρια του αστικού κράτους ενισχύουν το **κρατικό «φακέλωμα»** και την προσπάθεια καταστολής του κινήματος με τη παρέμβαση στη λειτουργία των σωματείων (πχ ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, ηλεκτρονικά μητρώα κ.α.)

Με τους **ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς**, κράτος και τράπεζες επιδιώκουν να παίρνουν τα λαϊκά σπίτια με fast-track διαδικασίες, χωρίς περιθώριο αντίδρασης από το εργατικό-λαϊκό κίνημα.

Επομένως, **ο «ψηφιακός μετασχηματισμός» ενισχύει τη λειτουργία του αστικού κράτους να δουλεύει για να χάσουν οι πολλοί και να κερδίσουν οι λίγοι.**

Data Centers (κέντρα δεδομένων): πυκνές εγκαταστάσεις κεντρικών υπολογιστικών συστημάτων που τοποθετούνται σε κτίρια ή ακόμα και συμπλέγματα κτιρίων. Συχνά έχουν τη μορφή τυποποιημένων κοντέινερ, που περιέχουν τόσο τον εξοπλισμό για τη διαχείριση δεδομένων, δηλαδή την αποθήκευση, επεξεργασία και συλλογή τους, όσο και τα συστήματα ψύξης.

τηλεργασία: σε κάποιους λύνει τα χέρια...

...σε κάποιους τα δίνει!

Η απελευθερωτική δύναμη του σοσιαλισμού

Ως κόμμα δεν αντιμετωπίζουμε φοβικά, ούτε διστακτικά τη συζήτηση για τη «μετάβαση στην ψηφιακή εποχή». Αντιμετωπίζουμε την πληροφορική και τις εφαρμογές της ως ένα εργαλείο που έχει δημιουργήσει τεράστιες, νέες δυνατότητες στην παραγωγή, την επικοινωνία, την εκπαίδευση κ.α. **Αυτές οι δυνατότητες θα υπηρετήσουν τον εργαζόμενο άνθρωπο και τις ανάγκες του** όταν πάψει η επιστήμη και η τεχνολογία να αξιοποιείται από τους κατόχους των μέσων παραγωγής, από τους μονοπωλιακούς ομίλους, με σκοπό το κέρδος.

Αυτό πραγματοποιείται στη σοσιαλιστική-κομμουνιστική κοινωνία. Η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής καταργείται, η παραγωγή δεν κινείται με γνώμονα το κέρδος, αλλά την κάλυψη των λαϊκών αναγκών. **Αυτή είναι η πραγματική πρόοδος!** Ο σοσιαλισμός εκτοξεύει την ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας:

- **Οι εργαζόμενοι, που αποτελούν την κύρια παραγωγική δύναμη σε κάθε κοινωνία, απαλλαγμένοι από τη ζούγκλα της αγοράς, απελευθερώνονται και αναπτύσσουν τις ικανότητες τους.** Εξαλείφεται η ανεργία, κανένας εργαζόμενος δεν είναι περιττός. Με την εργασία του προσφέρουν συνολικά στην κοινωνία, ο πλούτος που παράγουν γυρνάει σε αυτούς και δεν καταλήγει στα κέρδη ενός μονοπωλίου.
- **Η ενσωμάτωση στην παραγωγή των επιτευγμάτων της «4ης βιομηχανικής επανάστασης» οδηγεί στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας προκειμένου να μει-**

ώνεται ο εργάσιμος χρόνος. Η εργασία γίνεται πιο ασφαλής, λιγότερο επίπονη, δημιουργική. Η ψηφιοποίηση μιας σειράς υπηρεσιών του εργατικού κράτους γίνεται με στόχο την άνοδο της κοινωνικής ευημερίας.

• **Ο Κεντρικός Σχεδιασμός αξιοποιεί τις σύγχρονες δυνατότητες** συλλογής και επεξεργασίας μεγάλου όγκου δεδομένων («BigData») για να προβλέπει έγκαιρα και σωστά μελλοντικές κοινωνικές ανάγκες, να ρυθμίζονται οι προτεραιότητες της λαϊκής οικονομίας, οι αναλογίες των κλάδων. Ο Κεντρικός Σχεδιασμός μπορεί να διαμορφώνει σχεδιασμένα την κατανομή του επιστημονικού και εργατικού δυναμικού σε όλη τη χώρα και σε όλους τους κλάδους, να την προσαρμόζει έγκαιρα σε έκτακτες συνθήκες. Οι αλλαγές στο περιεχόμενο της εργασίας, οι μετακινήσεις εργαζομένων σε νέους κλάδους συνοδεύεται από ολοκληρωμένη επιμόρφωση, με διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων.

• **Η έρευνα προσανατολίζεται στην κάλυψη των λαϊκών αναγκών.** Σταματάει να υπάρχει ανταγωνισμός για το ποιος επιχειρηματικός όμιλος θα κατοχυρώσει μια τεχνολογική πατέντα, **ενισχύεται η διεπιστημονική συνεργασία** που επιταχύνει την επιστημονική έρευνα.

Για αυτή την προοπτική αξίζει να παλέψει κάθε νέος και νέα που δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τη σημερινή κατάσταση. Όλες οι εξελίξεις φωνάζουν ότι ο σοσιαλισμός αποτελεί την απάντηση στον 21ο αιώνα! Θα φροντίσουμε εμείς για αυτό!

Ψάξ' το παραπάνω

- Μάκης Παπαδόπουλος: **Μπροστά στη νέα οικονομική κρίση: «πράσινο NewDeal» ή σοσιαλισμός;** ΚΟΜΕΠ τ. 4-5/2020
- **«Σοσιαλισμός, η απάντηση για τον 21ο αιώνα»**, Ιδεολογική Επιτροπή της ΚΕ του ΚΚΕ
- **«Συμφωνία για εγκατάσταση Data Center της Microsoft στην Ελλάδα: Πίσω από τα «νέφη», ανελήκτοι ανταγωνισμοί και ιμπεριαλιστική εμπλοκή»**, Ριζοσπάστης 10-11/10/2020
- **«Ζωή χωρίς εκμετάλλευση στην εποχή της ψηφιακής οικονομίας»**, Ιδεολογική Επιτροπή του ΚΣ της ΚΝΕ

Πανδημία, κρίση και τοξικοεξάρτηση... Μια δύσκολη εξίσωση που μπορεί να λυθεί!

Πώς διαμορφώνεται το τοπίο των εξαρτήσεων εν μέσω πανδημίας, αλλά και στο έδαφος της βαθιάς κρίσης που πλήττει την παγκόσμια οικονομία; Πώς επιδρούν οι νέες συνθήκες στη λειτουργία των θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης; Τι χρειάζεται να γίνει για να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις που θέτει στην πρόληψη

και τη θεραπεία η νέα κοινωνική και οικονομική συγκυρία; Ο «Οδηγητής» συζήτησε για τα παραπάνω με εκπροσώπους των αρμόδιων τμημάτων του **Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ)**, της Μονάδας Απεξάρτησης «18 Άνω» και του **Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (ΟΚΑΝΑ)**.

Η εξάρτηση από τα ναρκωτικά, ένα σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο που καθορίζεται από πολλούς παράγοντες

«Η εξάρτηση δεν δημιουργείται στο κενό, αλλά εμφανίζεται κάθε εποχή μέσα σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό - πολιτισμικό πλαίσιο. Δεν είναι μια στενά προσωπική υπόθεση, αλλά ένα κοινωνικό ζήτημα. Εγκαθίσταται δε, όταν συναντηθούν μια προσωπική κρίση με μια αντίστοιχη κοινωνική. Η εξάρτηση ακολουθεί τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της κοινωνίας και είναι "καθ' εικόνα" της», αναφέρει ο εκπρόσωπος του «18 Άνω» αποτυπώνοντας γλαφυρά τη συνθετότητα του φαινομένου της εξάρτησης από τα ναρκωτικά.

Ας φέρουμε στο νου μας τα τελευταία στοιχεία από το διάστημα του πρώτου κύματος της πανδημίας που μαρτυρούν αύξηση της χρήσης όλων των ναρκωτικών ουσιών. Πώς εξηγείται αυτή η αύξηση; Άραγε η «προσωπική κρίση» προηγείται, ακολουθεί ή συνυπάρχει της «κοινωνικής»; Την απάντηση φωτίζουν οι παρακάτω δηλώσεις:

«Οι ψυχοπαιστικές καταστάσεις, όπως η συνεχιζόμενη αίσθηση απειλής, λόγω της πανδημίας, τα παρατεινόμενα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης και το lockdown αυξάνουν το άγχος και την κατάθλιψη και ενισχύουν την καταφυγή σε νόμιμες και παράνομες ουσίες ή άλλες μορφές εθισμού ως μια μορφή αυτοθεραπείας», σημειώνει ο εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ, ενώ από το «18 Άνω» τονίζουν: «Από τη μια πλευρά έχουμε την εξάρτηση από ουσίες, ένα πολυπαραγοντικό φαινόμενο με βαθύ κοινωνικό χαρα-

κτήρα, του οποίου ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά και γενεσιουργός αιτία είναι η έλλειψη ή η αδυναμία επικοινωνίας του ενός ατόμου με το άλλο και από την άλλη πλευρά έχουμε μια επιδημία, η οποία αντιμετωπίζεται με μέτρα περιορισμού της διά ζώσης και ουσιαστικής επικοινωνίας των ανθρώπων. Συνέπεια αυτών, να καθίσταται δυσκολότερη η ήδη ελλειμματική σχέση προσώπου - κοινωνίας. Με άλλα λόγια, σε ένα φαινόμενο ακραίας αλλοτρίωσης, όπως είναι η εξάρτηση, έρχεται και προστίθεται ένα επιπλέον στοιχείο - εμπόδιο, αυτό των νέων περιορισμών επικοινωνίας, που δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο την προσέγγιση της κοινωνίας με το άτομο και φυσικά με το εξαρτημένο άτομο».

Οι τοξικοεξαρτημένοι πολλαπλά εκτεθειμένοι στην πανδημία

Αλήθεια, πώς μπορεί να είναι η σχέση της κοινωνίας σε συνθήκες πανδημίας με το τοξικοεξαρτημένο άτομο; Σίγουρα μοιάζει δύσκολη η εξίσωση. Και απ' ό,τι φαίνεται συμφωνούν μ' αυτό και οι φορείς που επωμίζονται μεγάλο μερίδιο ευθύνης στο να βρεθεί η λύση της... Ο εκπρόσωπος του ΟΚΑΝΑ αναφέρει στον «Οδηγητή»: «Τα άτομα με ενεργό ιστορικό χρήσης ναρκωτικών ουσιών αποτελούν ευάλωτη πληθυσμιακή ομάδα και βρίσκονται εκτεθειμένα σε κινδύνους, τόσο λόγω της βεβαρημένης σωματικής και ενίοτε ψυχικής τους υγείας, όσο και των συμπεριφορών που απορρέουν από τη χρήση (π.χ. κοινή ενέσιμη χρήση). Οφείλουμε λοιπόν να διασφαλίζουμε τόσο τον περιορισμό, κατά το μέτρο του δυνατού, της πιθανότητας να νοσήσουν,

όσο και την ισότιμη πρόσβασή τους σε αγαθά και υπηρεσίες, όπως η στέγη, η υγεία και η κοινωνική υποστήριξη». Ταυτόχρονα, ο εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ επισημαίνει: «...τα εξαρτημένα άτομα έχουν περισσότερες πιθανότητες να βρίσκονται στον δρόμο ή στη φυλακή, επομένως ο έλεγχος διάδοσης του ιού και η φροντίδα της υγείας τους είναι ιδιαίτερα περίπλοκο και δύσκολο ζήτημα. Σε συνθήκες υπερκορεσμού των νοσοκομείων αυξάνονται τα εμπόδια για τη φροντίδα της υγείας των εξαρτημένων, οι οποίοι είναι κοινωνικά στιγματισμένοι και έχουν ήδη περιορισμένη πρόσβαση στο σύστημα υγείας».

Οι αυξημένες ανάγκες των ενεργών χρηστών, αλλά και των μελών των προγραμμάτων οδήγησαν, όπως ήταν φυσικό, στη λήψη αυξημένων μέτρων προστασίας και αποφυγής συνωστισμού σε όλες τις δομές. Φορείς που διαθέτουν προγράμματα προσέγγισης και υποστήριξης χρηστών που βρίσκονται στον δρόμο (βλ. streetwork), όπως ο ΟΚΑΝΑ και το ΚΕΘΕΑ, μας δήλωσαν πως ενίσχυσαν τις παρεμβάσεις τους με ενημερώσεις γύρω από την πανδημία του κορονοϊού, με αύξηση της ποσότητας των παρεχόμενων γευμάτων και της διανομής περισσότερων kit ασφαλέστερης χρήσης, ενώ με πρωτοβουλία τους δημιουργήθηκε και ξενώνας διαμονής για άστεγους χρήστες σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Η λειτουργία όλων των προγραμμάτων χρειάστηκε να αναπροσαρμοστεί, αλλά και να αξιοποιηθούν μορφές εξ' αποστάσεως επικοινωνίας. Μία διαδικασία, που ιδιαίτερα για τις δομές που ακολουθούν ψυχοκοινωνική προσέγγιση, όπως το ΚΕΘΕΑ και το «18 Άνω», ήταν ακόμα πιο σύνθετη. Όπως μας είπε ο εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ: «Καθώς τα προγράμματα ακολουθούν ψυχοκοινωνική προσέγγιση, η οποία βασίζεται στην επαφή, την «κοντινότητα» των ανθρώπων και τη συλλογικότητα, η προσαρμογή τους σε συνθήκες κοινωνικής αποστασιοποίησης αποτελεί θεραπευτική και οργανωτική πρόκληση. Όπου ήταν δυνατό, κατά την περίοδο του lockdown, αξιοποιήθηκαν εργαλεία τηλεπικοινωνίας για τις ψυχοθεραπευτικές συνεδρίες και τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες». Το ίδιο αναφέρει και ο εκπρόσωπος του «18 Άνω»: «Οι δυσκολίες ήταν ιδιαίτερα μεγάλες και τούτο διότι το Πρόγραμμα βασίζεται στην ψυχοθεραπεία και στην τέχνη-θεραπεία, σε ατομικές και ομαδικές διαδικασίες, στη θεραπευτική σχέση και στην άμεση επικοινωνία. Ανεστάλησαν πολλές θεραπευτικές δραστηριότητες σε όλες τις δομές, με εξαίρεση εκείνες που είναι εσωτερικής παρακολούθησης».

Συμπληρώνοντας μάς μετέφερε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και ελπιδοφόρα εικόνα από τα αιτήματα απεξάρτησης που δέχτηκαν στο «18 Άνω» αυτό το διάστημα: «...κατά το διάστημα αυτό, οι Συμβουλευτικοί Σταθμοί της Μονάδας δέχτηκαν πολλές περισσότερες του συνηθισμένου τηλεφωνικές κλήσεις, με αιτήματα θεραπείας. Βεβαίως δεν ήταν δυνατόν να ανταποκριθούμε λόγω των περιοριστικών μέτρων. Όμως, αμέσως μετά τη λήξη της καραντίνας και εφόσον είχαμε αναπροσαρμόσει τη λειτουργία μας, δεχθήκαμε και δεχόμαστε έναν ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό προσερχόμενων με αίτημα τη θεραπεία. Πολλοί μάλιστα εξ αυτών ζητούν την ένταξή τους σε δομές εσωτερικής παρακολούθησης. Παρά τις δυσοίωνες λοιπόν προβλέψεις μας, καθώς είναι γνωστό ότι ο εξαρτημένος δύσκολα και με ασαφές αίτημα θεραπείας προσεγγίζει τα Προγράμματα απεξάρτησης, στην εποχή του covid-19 ο πληθυσμός των εξαρτημένων ή τουλάχιστον ένα μέρος αυτού κράτησε μια απροσδόκητη για εμάς στάση».

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ στηρίζουν διαχρονικά κάθε άνθρωπο που δίνει τη μάχη να απαλλαγεί από τα ναρκωτικά, την οικογένειά του, τους εργαζόμενους στην πρόληψη και τη θεραπεία καλώντας τους σε ένα κοινό μέτωπο πάλης για μια αντιναρκωτική πολιτική, που θα έχει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, για μια κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά και όχι με ελεύθερα τα ναρκωτικά

Με κρατική ευθύνη να ληφθούν όλα τα μέτρα στήριξης - προστασίας της υγείας και της θεραπευτικής διαδικασίας των τοξικοεξαρτημένων

Κι ενώ η κατάσταση σε ό,τι αφορά στην πανδημία δεν δείχνει να βελτιώνεται άμεσα, με τη νέα οικονομική κρίση να δημιουργεί επιπρόσθετα προβλήματα, οι φορείς καταθέτουν τις σκέψεις τους για το πώς χρειάζεται να προχωρήσουμε. Οι φορείς δίνουν τις απαντήσεις τους:

«Η πανδημία ανέδειξε τη σημασία του δημόσιου συστήματος υγείας και την ανάγκη ενίσχυσής του. Αναπόσπαστο μέρος του είναι και τα προγράμματα πρόληψης και θεραπείας των εξαρτήσεων» δηλώνει ο εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ, τονίζοντας την ανάγκη ενίσχυσής τους με πόρους και προσωπικό, προσθέτοντας πως «...ειδικότερα μέτρα είναι η συνεχής παρακολούθηση και έγκαιρη ανάλυση των νέων τάσεων, η διευρυμένη συνεργασία μεταξύ των θεραπευτικών προγραμμάτων και των δημόσιων μονάδων υγείας, η επεξεργασία σχεδίων για τη στήριξη των πλέον ευάλωτων εξαρτημένων που αντιμετωπίζουν πολλαπλούς αποκλεισμούς, όπως είναι οι άστεγοι, οι κρατούμενοι και οι πρόσφυγες-μετανάστες, η ενίσχυση της πρόληψης στις τοπικές κοινωνίες και τα σχολεία για την ενδυνάμωση των νέων απέναντι στις ψυχοκοινωνικές επιπτώσεις της υγειονομικής και κοινωνικής κρίσης και η στοχευμένη εκπαίδευση των επαγγελματιών, ώστε να αντεπεξέρχονται στις νέες συνθήκες».

Ο εκπρόσωπος του ΟΚΑΝΑ από την πλευρά του τονίζει: «Είναι αναγκαίο να δώσουμε βάση και να εντατικοποιήσουμε τις προσπάθειές μας προς την κατεύθυνση της πρόληψης. Ο ΟΚΑΝΑ, έχοντας στις υπηρεσίες του

ένα ευρύ δίκτυο Κέντρων Πρόληψης, υλοποιεί παρεμβάσεις στοχευμένες στην πανδημία. Επικεντρώνεται στη συνεχή ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινωνίας αναφορικά με τη λήψη προστατευτικών μέτρων, αναλαμβάνοντας παράλληλα και τη συμβουλευτική και ψυχολογική υποστήριξη των πολιτών».

«Οι οικονομικές κρίσεις συνδέονται με επιδείνωση της σωματικής και ψυχικής υγείας του πληθυσμού, όξυνση του φαινομένου των εξαρτήσεων και περαιτέρω περιθωριοποίηση των ευάλωτων ομάδων, με ταυτόχρονη μείωση πόρων και προσωπικού στον χώρο της υγείας και της κοινωνικής φροντίδας. Εκτιμάται ότι τα επόμενα χρόνια μπορεί να ενταθούν στη χώρα μας φαινόμενα ανάλογα με αυτά που παρατηρήθηκαν, λόγω της κρίσης, από το 2010 και μετά, όπως η εμφάνιση πιο φθηνών και επικίνδυνων ναρκωτικών, η αύξηση της αστεγίας, η εξάπλωση μολυσματικών ασθενειών, η μείωση του κινήτρου για θεραπεία και η μεγέθυνση των δυσκολιών κοινωνικής και εργασιακής ένταξης για όσους απεξαρτώνται. Σε τέτοιες συνθήκες είναι επίσης πιθανόν η γενικευμένη ανασφάλεια και η οργή να βρουν διέξοδο στην επιθετικότητα απέναντι σε όσους διαφέρουν ή βρίσκονται στο περιθώριο, οδηγώντας σε στοχοποίηση κοινωνικά αδύναμων ομάδων, όπως οι εξαρτημένοι χρήστες» αναφέρει επιπρόσθετα ο εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ.

Το «18 Άνω» από την πλευρά του σημειώνει: **«Η κοινωνία, η κοινότητα και τα πρόσωπα μπορούν να δώσουν την απάντηση ενδυναμώνοντας όλες εκείνες τις σχέσεις που προαγάγουν τον άνθρωπο, που προωθούν την ουσιαστική επικοινωνία. Σχέσεις, που δεν αφήνουν χώρο στην απομόνωση, στην αποξένωση, στον ατομικισμό και στα υποκατάστατα των "τηλε-σχέσεων" και όλα αυτά πάντα μαζί με τους "άλλους". Μια πρώτη απάντηση έδωσαν ήδη οι ίδιοι οι εξαρτημένοι με την αθρόα προσέλευσή τους στους Συμβουλευτικούς Σταθμούς του 18 Άνω».**

Στόχος μου η ζωή και όχι η ζωή μου στόχος!

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΛΑΡΚΟ

Όρθιοι και δυνατοί γράφουν ιστορία

Όταν έρχεται κανείς αντιμέτωπος με τον «γίγαντα» της ΛΑΡΚΟ αισθάνεται ένα δέος. Το πρώτο ίσως που σε ταρακουνά είναι η σκουριά. Η σκουριά που έχει κατακλύσει κάθε πιθαμή του εργοστασίου. Σκέφτεσαι τι θα μπορούσε να γίνει αν τα πράγματα ήταν αλλιώς, πως είναι δυνατόν να μην αξιοποιείται μια τέτοια παραγωγική μονάδα. Όμως η σκουριά έχει και έναν άλλο «χαρακτήρα», όταν συναναστρέφεται με αυτούς που τους «ανήκει» η ΛΑΡΚΟ, τους εργάτες της. Αυτόν του νήματος που συνδέει την αγωνιστική

παράδοση δεκαετιών με το σήμερα. Ειδικά αν είσαι παρών σε κάποια απεργιακή τους κινητοποίηση όπως η πρόσφατη του Οκτώβρη. Είναι εμπειρία ζωής για έναν νέο άνθρωπο να ακούει τις ιστορίες τους, να βλέπει τη δύναμη και τα χαρακτηριστικά ανθρώπων που με σεμνότητα βάζουν τη δική τους υπογραφή στους διαχρονικούς αγώνες της εργατικής τάξης. Μαθαίνεις την ιστορία της επιχείρησης και της περιοχής. Είναι «οι δικοί μας άγιοι» είχε γράψει ο ποιητής «οι προλετάριοι» και αυτό, όσο μας επιτρέπει το «μπόι» μας, το επιβεβαιώνουμε.

Είναι νικητές

Ο αγώνας των εργαζομένων είναι σε εξέλιξη, όλους αυτούς τους μήνες έχει περάσει πολλές δοκιμασίες. **Οι ίδιοι εργαζόμενοι αποφασίζουν το πλαίσιο πάλης τους, πώς θα κινηθούν, πώς θα ξεπεράσουν το κάθε εμπόδιο.** Μπροστά σε κάθε φάση, όπως ειπώθηκε στην τελευταία απεργιακή συγκέντρωση: «*Με ενότητα συνεχίζουμε να δίνουμε τη μάχη για να μην κλείσει η ΛΑΡΚΟ, για να διασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας. Δίνουμε τη μάχη για να διασφαλιστούν σε κάθε περίπτωση τα δικαιώματα των εργαζομένων. Δεν χαρίζουμε τίποτα και σε κανέναν*»

Είναι νικητές γιατί προσφέρουν σημαντική πείρα στο αν οι «αγώνες έχουν αποτέλεσμα». Σε όλο το διάβα των αγώνων τους. Όπως τότε που μετά από 10 μέρες απεργία υποχρέωσαν τον Μποδοσάκη να υπογράψει κανόνες υγιεινής και ασφάλειας που είχαν σαν αποτέλεσμα για 20 χρόνια να εκμηδενιστούν σχεδόν οι θάνατοι στον χώρο εργασίας. Όπως όμως και τώρα που με τον πολύμηνο αγώνα τους έχουν κρατήσει τη ΛΑΡΚΟ ανοικτή, κόντρα σε όλους τους σχεδιασμούς, αποτρέποντας περικοπές σε μισθούς και απολύσεις.

Είναι νικητές γιατί δημιούργησαν παρακαταθήκη για το τι σημαίνει ενότητα των «από κάτω». Τη σημασία να ενώνονται εργαζόμενοι διαφορετικών πολιτικών πεποιθήσεων γιατί είναι ταξικά αδέρφια, την σημασία να οργανώνεται ο αγώνας και η αλληλεγγύη από όλους τους κλάδους, από τους φτωχούς αυτοαπασχολούμενους σε όλη την Ελλάδα και ειδικά στην περιοχή. Κατάφεραν να γίνουν πρότυπο για τα παιδιά τους, να τους σπρίζουν πολύπλευρα και οι οικογένειές τους στον αγώνα.

Είναι νικητές γιατί από τα χείλη 14χρονων παιδιών, από γέρους και όλους τους εργάτες ακούγεται δυνατό το σύνθημα «η ΛΑΡΚΟ ανήκει στους εργάτες και όχι στα παράσιτα τους κεφαλαιοκράτες». Και δεν είναι μικρό πράγμα. Είναι ένα βαθιά ριζωμένο ταξικό «ένστικτο». Και πως αλλιώς... «*Οι 80 νεκροί στις βάρδιες. Οι εκατοντάδες θάνατοι από επαγγελματικές ασθένειες και οι εκατοντάδες σακατεμένοι. Ο ιδρώτας όλων όσων γλιτώσαμε από τον θάνατο και τις αρρώστιες, αυτά, αυτά είναι που έχουν κρατήσει τη ΛΑΡΚΟ ανοικτή μέχρι σήμερα*». Σε ποιον άλλον μπορεί να ανήκει;

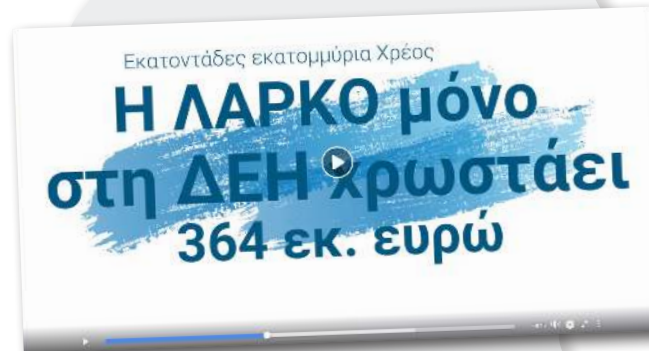

Σάπια ηθική και επιχειρήματα

Τα όσα έχουν εκτυλιχθεί στα 56 χρόνια λειτουργίας της ΛΑΡΚΟ, είναι πραγματικά αποκαλυπτικά για μια σειρά από τις σοβαρότερες αιχμές στην προπαγάνδα των αστικών δυνάμεων. Για τον ρόλο των μετόχων αλλά και του αστικού κράτους που διασφαλίζει τα συλλογικά συμφέροντα των καπιταλιστών. Πάντα με ένα παραπλανητικό περιτύλιγμα επιδιώκουν την ενεργητική στράτευση του λαού σε εχθρικούς για της δικές του ανάγκες στόχους. «Χτίζουν» την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή με κοινότητες ανοησίες που αναμασούν εδώ και δεκαετίες όπως «αντιμετώπιση των παθογενειών», «εκσυγχρονισμός», «αναμόρφωση του παραγωγικού ιστού», «υγιής επιχειρηματικότητα» και «ισόρροπη παρέμβαση του κοινωνικού κράτους». Ενώ σε όλες τις περιπτώσεις φανερώουν το ταξικό τους μίσος απέναντι στους πραγματικούς παραγωγούς του πλούτου, είτε χυδαιολογώντας για το ήθος τους, είτε στέλνοντάς τους με την πολιτική τους ακόμα και στον τάφο. **Ας δούμε ορισμένα στοιχεία που είναι «δυσκολοχώνευτα»** για τα παράσιτα τους κεφαλαιοκράτες, για το σύνολο των αστικών πολιτικών δυνάμεων:

Η περίφημη ιδιωτική πρωτοβουλία έχει εφαρμοστεί στη ΛΑΡΚΟ. Για περίπου 25 χρόνια «διευθύνονταν» από τον γνωστό «ευεργέτη» Μποδοσάκη. Το «θεάρεστο» έργο του να «προσφέρει δουλειές και ανάπτυξη» το έκανε κατορθωτό με θαλασσοδάνεια που είχε πάρει εκείνη την εποχή. Έβγαλε τεράστια κέρδη και τη δεκαετία του '80 άφησε τη ΛΑΡΚΟ υπερχρεωμένη. Αν και λιγότερα χρόνια ιδιοκτήτης από το δημόσιο, 60 παλικάρια έπεσαν νεκρά τότε, από τους συνολικά 80 εργαζόμενους που δεν ξαναγύρισαν ποτέ στις οικογένειες τους μετά το σχόλασμα!

Το περίφημο «κοινωνικό κράτος» ήταν ιδιοκτήτης της επιχείρησης από το 1989 μέχρι και σήμερα. Τα μοναδικά χρήματα που έβαλε ποτέ το αστικό κράτος στη ΛΑΡΚΟ ήταν 100 εκατομμύρια δραχμές. Συνέχισαν να πεθαίνουν εργάτες, εκατοντάδες να σακατεύονται και να νοσοούν από επαγ-

γελματικές ασθένειες. Η κρατική ΔΕΗ, στην οποία υπάρχει αυτό το περίφημο χρέος, ήταν μέτοχος της ΛΑΡΚΟ και έχει βγάλει τεράστια κέρδη! Πουλούσε το ρεύμα στον όμιλο του Μυτιληναίου 35 ευρώ τη MWh και στη ΛΑΡΚΟ 70!

Μιλάνε για την «Ελλάδα του μέλλοντος», για το διαφορετικό «παραγωγικό μοντέλο, που θα διασφαλίζει υψηλή προστιθέμενη αξία και θα δημιουργεί ποιοτικές δουλειές». Μάλιστα αυτή η συζήτηση φουντώνει ειδικά στις μέρες μας, για το που θα κατευθυνθούν τα δισεκατομμύρια από τα χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ. Και εδώ «τρακάρουν» με τη πραγματικότητα. Γιατί όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν δεν συγκρούστηκαν με την ΕΕ, ώστε η ΛΑΡΚΟ να εκσυγχρονιστεί, να δημιουργήσει μονάδα ανοξειδωτου χάλυβα (μόνο ένα από τα προϊόντα που θα μπορούσε να παράγει) δημιουργώντας χιλιάδες θέσεις εργασίας, εξασφαλίζοντας ανάπτυξη της εγχώριας βιομηχανίας. **Για αυτό όταν το ΚΚΕ κατέθεσε σε μορφή τροπολογίας στη Βουλή, την πρόταση των εργαζομένων για τη λειτουργία της επιχείρησης, πέραν της κυβέρνησης της ΝΔ που προφανώς την απέρριψε, όλα τα κόμματα έκαναν την «πάπια».**

Έχουν το θράσος να βάζουν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργατών στο ίδιο τσουβάλι με τα «golden boys». Βέβαια και εδώ πιάνονται με τη γίδα στη πλάτη. Αυτές οι λίγες δεκαδες, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν δικά τους τσιράκια, αυτοί τους διόριζαν, δικί τους ομοτράπεζοι, τη δική τους σάπια ηθική έχουν. Σήμερα το 85% των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ δουλεύουν με το σκλαβοπάζαρο των εργολαβιών. Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ ρουφάνε τη σκουριά και τον θάνατο μέσα στα καμίνια, σηκώνουν τα φέρετρα των φίλων τους. **Αυτοί μετακινούν ολόκληρα βουνά, πραγματικοί γιοι του Ηφαίστου, τι σχέση έχουν με όλα τα παράσιτα της τάξης των κεφαλαιοκρατών;**

Το σύγχρονο και νέο προβάλλει μέσα από τη σκουριά...

Πώς θα ήταν λοιπόν τα πράγματα αν «όλα ήταν αλλιώς», αν γινόταν αυτό που σε πολύ κόσμο, καλοπροαίρετα φαντάζει «μακρινό και ουτοπικό». **Το παράδειγμα της ΛΑΡΚΟ είναι ένα από αυτά που αποδεικνύει σήμερα το πόσο ρεαλιστικό και αναγκαίο είναι το «εδώ και τώρα» της πολιτικής πρότασης του ΚΚΕ.**

Η ΛΑΡΚΟ αποδεδειγμένα μπορεί, τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα το επιτρέπουν, να παράγει κοβάλτιο, ένα υλικό που έχει χαρακτηριστεί «στρατηγική πρώτη ύλη», αφού είναι απαραίτητο στην κατασκευή μπαταριών. Τα μεταλλεύματα της ΛΑΡΚΟ, αποτελούν το 90% των καταγεγραμμένων κοιτασμάτων νικελίου σε όλη την ΕΕ. Λόγω του ότι είναι κοβαλιτιούχα είναι δυσεύρετα σε παγκόσμιο επίπεδο (στην ΕΕ, εκτός από την Ελλάδα, έχει μόνο η Φινλανδία).

Η ΛΑΡΚΟ αποδεδειγμένα μπορεί να παράγει νικέλιο με τη μέθοδο της υδρομεταλλουργίας, που με αυτή την επεξεργασία μπορεί να αξιοποιηθεί για την κατασκευή συσσωρευτών ηλεκτρικής ενέργειας. Η χώρα μας έχει κοιτάσματα χρωμίου, που μαζί με το νικέλιο, είναι τα υλικά που δημιου-

γούν τον ανοξειδωτο χάλυβα, προϊόν τεράστιας αξίας που αξιοποιείται σε πολλές εφαρμογές και μέχρι σήμερα το εισάγουμε.

Η ΛΑΡΚΟ έχει στην κατοχή της δικό της λιγνιτωρυχείο, που μπορεί να καλύψει στο 100% στις απαιτήσεις καύσιμης ύλης που χρειάζεται για το μείγμα επεξεργασίας και έτσι να εξοικονομηθούν δεκάδες εκατομμύρια.

Αυτά είναι ορισμένα που θα μπορούσαν να γίνουν «εδώ και τώρα» αν η κοινωνία και η οικονομία ήταν οργανωμένη με ριζικά διαφορετικό τρόπο. Ο κεντρικός σχεδιασμός, ο τρόπος δηλαδή που θα οργανώνεται η παραγωγή και η κατανομή στον σοσιαλισμό, θα απογειώσει τις παραπάνω δυνατότητες που σήμερα συνειδητά απαξιώνονται. Η καπιταλιστική οργάνωση της παραγωγής εχθρεύεται την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, τοποθετεί στο περιθώριο τη βασική παραγωγική δύναμη που είναι ο εργαζόμενος άνθρωπος. **Ο σοσιαλισμός είναι το πραγματικά σύγχρονο και νέο, προβάλλει μέσα από τη σκουριά της σημερινής βαρβαρότητας ως η μόνη ρεαλιστική διέξοδος. Ξέρουμε ότι οι εποχές είναι δύσκολες, όμως όλα μαρτυρούν ότι «θα γίνει και θα είναι ντάλα μεσημέρι».**

Εκεί που δίνεται η μάχη για την υγεία του λαού, εκεί δυναμώνει και ο συλλογικός ταξικός αγώνας!

Η κυβέρνηση της ΝΔ υποτίθεται «θωρακίζει» το δημόσιο σύστημα όταν σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Υγείας από 1017 ΜΕΘ στο πρώτο κύμα της πανδημίας, στις 18 Σεπτέμβρη είχαμε 931! Αυτό εξηγεί τη δήλωση αποτυχίας προστασίας της υγείας του λαού με τη μείωση των τακτικών χειρουργείων κατά 80%. Μετατρέπουν το ΕΣΥ σε σύστημα μιας νόσου, καταργούν κλίνες σε κλινικές και λένε ότι ανοίγουν νέες για την αντι-

μετώπιση της πανδημίας! Η κυβέρνηση «επιβραβεύει» τους υγειονομικούς, που διεκδικούν τα αυτονόητα, με γκλόπ και χημικά.

Πραγματικό «οξυγόνο» είναι η μάχη για την προστασία της ζωής και της υγείας του λαού που διεξάγεται και στα νοσοκομεία με μπροστάρηδες τους κομμουνιστές και μεγάλη μερίδα υγειονομικών για να παρθούν μέτρα «εδώ και τώρα», πριν να είναι αργά για τους ίδιους και τους ασθενείς.

Η λέξη υποκρισία φαντάζει λίγη

Τόσο λίγη όσες και οι προσλήψεις υγειονομικών που έκανε η κυβέρνηση στα δημόσια νοσοκομεία. Τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο χάθηκαν πάνω από 65.000 τακτικά χειρουργεία σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2019. Μήπως για αυτό έχουν «ατομική ευθύνη» οι ασθενείς και οι γιατροί;

Όλο το προηγούμενο διάστημα προσπαθούσαν να «χρυσώσουν» το χάπι μοιράζοντας δωρεές διαφόρων «ευεργετών» σε ελάχιστους υγειονομικούς. Αλήθεια, γιατί η κυβέρνηση, ως ελάχιστη αναγνώριση, δεν εντάσσει όλους τους εργαζόμενους σε μονάδες υγείας και πρόνοιας στο καθεστώς των Βαρών και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών; Ούτε για αυτό υπάρχουν χρήματα; Μα τι γίνεται; Δεν υπάρχουν χρήματα ούτε για προσωπικό καθαριότητας στα σχολεία, ούτε για μαζικά επαναλαμβανόμενα τεστ, ούτε για ενίσχυση του στόλου των ΜΜΜ, ούτε για στελέχωση των υπηρεσιών που πραγματοποιούν ελέγχους στους μεγάλους χώρους δουλειάς... Μα καλά τα λεφτά για να αποζημιώνουν του κλινικάρχες που κάνουν «χρυσές δουλείες» σε περίοδο πανδημίας που τα βρίσκουν;

Αυτές οι επιλογές της κυβέρνησης δεν είναι «ξεστράτισμα», δυσκολία να αντιμετωπίσει τις «πρωτόγνωρες συνθήκες». Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που παίζει στα ζάρια τις ζωές μας γιατί δεν γίνεται «οικονομία χωρίς Υγεία» όπως λένε. Αλλά τα αποτελέσματα είναι αμείλικτα. Ο λαός φτωχαίνει και αντιμετωπίζει πραγματικά τον θάνατο, ενώ κάποιοι γίνονται πλουσιότεροι και θα πάνε να προστατευτούν στα ιδιωτικά τους νησιά!

Κόντρα στη γραμμή των μειωμένων απαιτήσεων, υπάρχει η μαχητική στάση μέσα στους χώρους δουλειάς.

Το αυξημένο κύρος που κατακτούν οι δυνάμεις του ΚΚΕ και άλλοι πρωτοπόροι υγειονομικοί που αναπτύσσουν κοινή δράση μαζί τους μέσα στα σωματεία και συλλόγους των εργαζομένων στις μονάδες Υγείας, εκφράζεται και στην αύξηση σε ψήφους και ποσοστά στα αποτελέσματα των αρχαιρεσιών που πραγματοποιούνται αυτό το διάστημα. Επιβεβαιώνει τη δράση για κάθε πρόβλημα που απασχολεί τους εργαζομένους, το περιεχόμενο της πάλης κόντρα στη γραμμή του συμβιβασμού και του ότι «σε περιόδους κρίσεων» δεν πρέπει να κουνιέται φύλλο.

Κόντρα στην κυβέρνηση αλλά και στον ύπουλο συμβιβασμό, τη διαλυτική δράση των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ (που ως σημειώσουμε ότι καταποντίζονται στις αρχαιρεσίες των σωματείων...). Η «μετάφραση» του «θα λογαριαστούμε μετά» στους χώρους των νοσοκομείων είναι για παράδειγμα η προσπάθεια διάλυσης(!) της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης 300 ατόμων στο μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας, τον Ευαγγελισμό, σε συντονισμό με τη ΛΑΕ και την παράταξη της ΝΔ. Μάλλον θα φοβήθηκαν ότι θα παίρνονταν απόφαση υπέρ της επίταξης όλων των ιδιωτικών μονάδων Υγείας, χωρίς να αποζημιωθούν όσο-όσο όπως πρότεινε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ!

Δεν «ευλογούμε τα γένια μας». Έχουμε πολλές αδυναμίες να ξεπεράσουμε. Απλά είναι ορισμένα μόνο στοιχεία για την προσπάθεια που γίνεται να οργανωθεί η πάλη, σε εξαιρετικά κρίσιμες στιγμές, κόντρα σε όλους και όλα.

Σκίτσο από τη Γαλλία για την αντιμετώπιση των υγειονομικών από τις αστικές κυβερνήσεις

Είναι χαρακτηριστικά δύο παραδείγματα του τελευταίου διαστήματος.

Σε ιδιωτική μαιευτική κλινική τη στιγμή που η διευθυνση ανακοίνωνε σε μέλος της ΚΝΕ ότι δεν θα ανανεωθεί η σύμβαση της γιατί «**έχεις πάρει πολύ αέρα και στα έχουμε μαζεμένα... είναι εντολή άνωθεν**». Την ίδια στιγμή συνάδελφοί της έκαναν αποχή από τη δουλειά τους και απαίτησαν την επαναπρόσληψή της, ενημέρωναν τα υπόλοιπα τμήματα της κλινικής με τις ανακοινώσεις του κλαδικού σωματείου για την άδικη απόλυση. Ήταν οι ίδιοι συνάδελφοι που το προηγούμενο διάστημα παίρνανε διστακτικά τις ανακοινώσεις των σωματείων.

Σε ιδιωτικό γηροκομείο της Αθήνας, οι εργαζόμενοι εδώ και ένα χρόνο δουλεύουν με «εικονικά ένσημα». Με τη συμβολή μέλους της ΚΝΕ και συναδέλφων οργανώθηκε σύσκεψη όπου αποφασίστηκε να απαιτηθεί από την εργοδοσία να λύσει το ζήτημα. Η απάντηση ήταν «**επειδή χρωστάω παλιότερα στο ΙΚΑ δεν μου επιτρέπεται να ανανεώσω την Αναλυτική Περιοδική Δήλωση**». Το παραπάνω είναι μόνο μια μικρή εικόνα για το ξεσάλωμα της εργοδοσίας στους συγκριμένους χώρους, την απουσία οποιουδήποτε ελέγχου. Κατά τα άλλα οι εργαζόμενοι είναι οι «υπεύθυνοι» για τη διασπορά του ιού σε αυτούς τους ευαίσθητους χώρους!

Τα μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ δίνουμε και θα δίνουμε τη μάχη μέσα στους χώρους της υγείας, μαζί με τους συναδέλφους μας και τον υπόλοιπο λαό. Θα δώσουμε τη μάχη απέναντι στην πανδημία, διεκδικώντας ταυτόχρονα τη ζωή που μας αξίζει τον 21^ο αιώνα.

Τατιάνα Λιβέρη,
Γραμματέας της ΤΟ Υγείας-Πρόνοιας Αττικής της ΚΝΕ

ΕΠΙΤΑΞΗ ΤΩΡΑ
ιδιωτικού τομέα
υγείας και πρόνοιας

#epitaxi

Όταν κολοσσοί του διαδικτύου αποκλείουν τραγούδια... επιλεκτικά!

Αραγε ο κόσμος του διαδικτύου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης δεν είναι τόσο ανοιχτός και πλουραλιστικός όσο θέλουν κάποιοι να μας πείσουν; Όλο και περισσότερα παραδείγματα επιβεβαιώνουν πόσο μεγάλος είναι ο μύθος ότι η ενημέρωση και η πληροφόρηση μπορούν να είναι «ελεύθερες» μέσα στο διαδίκτυο. Μία με την παρεμπόδιση των διαφημίσεων του Φεστιβάλ της ΚΝΕ από

την Google με την αιτιολογία της προώθησης ψυχαγωγικών ναρκωτικών, την άλλη με τον χαρακτηρισμό spam για αναρτήσεις στο Facebook με περιεχόμενο ενάντια στη Χρυσή Αυγή, ή τον αποκλεισμό τραγουδιών από το Youtube των Υπεραστικών, των Κοινών Θνητών, του «Σφάλμα» κ.ά. Ο «Οδηγητής» επικοινωνήσε με μέλη των συγκροτημάτων και εξασφάλισε δηλώσεις τους.

«Κοινοί Θνητοί»

◀ Το κομμάτι «Του Κόσμου οι Λαοί» που αποκλείστηκε από το Youtube είναι από τα πιο επιτυχημένα μας τραγούδια και έχει αγαπηθεί πολύ από τον κοσμο ακριβώς γιατί μιλάει για την εκμετάλλευση, τους πολέμους, την παιδική εργασία και ό,τι σχετίζεται με το εκμεταλλευτικό σύστημα που ζούμε. Το περιεχόμενο αυτό λοιπόν είναι που ενοχλεί και δεν μπορούν το χωνέψουν με τίποτα. Όταν πέρυσι το καλοκαίρι ο αλγόριθμος του Youtube έκρινε πως δεν είναι κατάλληλο για τους διαφημιζόμενους και το απέριψε δεν μας έκανε και ιδιαίτερη εντύπωση ούτε μας στεναχώρησε. Μετά από πολλές προσπάθειές μας για επανεξέταση του θέματος η απάντηση ήταν πως έχει επιπλέον και ακατάλληλο περιεχόμενο για ανηλίκους. Έτσι και αποφασίσαμε να ανεβάσουμε το κομμάτι ξανά χωρίς το βίντεο που το συνοδεύει για να είναι προσβάσιμο σε όλους. Το συγκεκριμένο όμως τραγούδι συνεχίζει πλέον την πορεία του πέρα και έξω από εμάς. Συντροφεύει αγώνες εργαζομένων, μαθητών, φοιτητών όπως για παράδειγμα, τότε που έξω από τη ΓΑΔΑ είχαν συλλάβει φοιτητές για τα επεισόδια στο άγαλμα Τρούμαν και το κομμάτι μας έπαιζε εκείνη την ώρα. Όλα αυτά στην τελική είναι που παίζουν τον σημαντικότερο ρόλο για εμάς, δίνοντας μας χαρά και δύναμη να συνεχίζουμε. ▶▶

«Υπεραστικοί»

◀ Στις 12/10/2020, 76^η επέτειο της απελευθέρωσης της Αθήνας από τους Ναζί, η λεγόμενη «ομάδα του YouTube» μάς ενημέρωσε με ηλεκτρονικό μήνυμα ότι το βίντεο με το αφιερωμένο στην αντιφασιστική νίκη των λαών τραγούδι μας «Του Αδόλφου τα εγγόνια», αναρτημένο στην πλατφόρμα YouTube από το 2013, ενδέχεται να περιέχει «βίαιο ή αποτρόπαιο περιεχόμενο που επιδιώκει κυρίως να σοκάρει, να προκαλέσει ή να προσβάλλει». Επειδή τέτοιους αποκλεισμούς το YouTube τους κάνει γενικώς κατόπιν... εγκλήσεως, δεν έχουμε λόγο να μην πιστέψουμε ότι, στο κλίμα των ημερών και μετά την καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης «Χρυσή Αυγή», πικραμένοι νεοναζι-φασίστες, αλλά και θιασώτες της θεωρίας των δύο άκρων, παραχαράκτες της ιστορίας μπήκαν στον κόπο να κάνουν μαζικές αναφορές, για να λογοκριθεί και να κατέβει το «προσβλητικό» βίντεο. Ποιους άλλους θα μπορούσε να «προσβάλλει» ένα βίντεο και τραγούδι για την αντιφασιστική νίκη και την καθοριστική συμβολή της Σοβιετικής Ένωσης και του Κόκκινου Στρατού σε αυτή; Ποιους άλλους θα μπορούσε να προσβάλλει ένα βίντεο και τραγούδι για την ανάγκη καταπολέμησης του φασισμού ως αυτού που πραγματικά είναι, ως «του πιο αποκάλυπτου, θρασύ, συντριπτικού και δολερού καπιταλισμού»; Ποιοι άλλοι θα επιδίωκαν να μην έχουν πρόσβαση σε ένα τέτοιο βίντεο τα παιδιά που τούτες τις μέρες αγωνίζονται στους δρόμους και στις καταλήψεις; ▶▶

«Το Σφάλμα»

◀ Ούτε ένα, ούτε δύο, ούτε τρία, αλλά τέσσερα πλέον τραγούδια από τη νέα μου κυκλοφορία («οι άλλοι, είσαι εσύ») έχει «περιορίσει» το YouTube μέχρι στιγμής, με το πρόσχημα της «μη καταλληλότητας για όλους τους διαφημιζόμενους». Τα κομμάτια είναι το «κόσκο», «ψησου να λες και κανα οχι», «δαχτυλιές» και «ποιοι είναι και τι θέλουν οι εχθροί του λαού», με τη λίστα να ανανεώνεται τακτικά... Το ενδιαφέρον στην υπόθεση είναι ότι τα περισσότερα αποκλείστηκαν πριν καν δημοσιευτούν, όσο ακόμα βρίσκονταν ανεβασμένα στο κανάλι μου ιδιωτικά. Τη στιγμή που στήνονται ολόκληρες μπίζνες γύρω από κομμάτια που εξυμνούν τον ατομισμό, τον παρασιτισμό, την υποτίμηση του γυναικείου φύλου, τα μονοπώλια του ίντερνετ της «δημοκρατίας» και της «αμεσότητας» κρίνουν «ακατάλληλη» όποια φωνή τολμάει να ψελλίσει το οτιδήποτε για την αλλαγή αυτού του σάπιου κόσμου προς το καλύτερο. Δεν πέσαμε από τα σύννεφα σε καμία περίπτωση. Το διαδίκτυο δεν είναι ένα «δημοκρατικό» μέσο σε σχέση με τα «παραδοσιακά», αλλά ένα αστικό μέσο ενημέρωσης (και επιτήρησης πλέον) στον καπιταλισμό, με την «πίτα» μάλιστα ήδη συγκεντρωμένη σε ελάχιστα πανίσχυρα μονοπώλια, και προφανώς αναλόγως θα δρα. ▶▶

Ο «Οδηγητής» προτείνει...

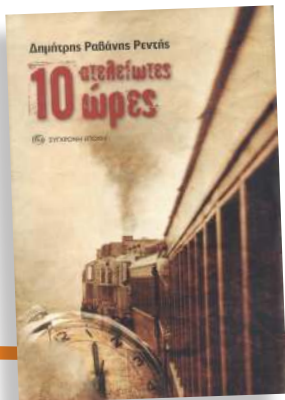

Η πάλη ενάντια στον φασισμό ενέπνευσε και εμπνέει την καλλιτεχνική δημιουργία. Ελληνική και ξένη λογοτεχνία, μια σειρά ταινίες που «άφησαν εποχή» αλλά και πιο πρόσφατες, είναι ορισμένες επιλογές που παρουσιάζει αυτόν τον μήνα ο «Οδηγητής», μέσα απ' τις οποίες μπορούν οι νέοι και οι νέες να αντλήσουν πολύτιμη πείρα και συμπεράσματα...

«Δέκα ατέλειωτες ώρες»

Συγγραφέας: Δημήτρης Ραβάνης Ρεντής
Εκδόσεις: Σύγχρονη Εποχή

Κατοχή! Ένα τρένο, με ένα πολύτιμο για τον τόπο φορτίο, φεύγει με προορισμό το Γ' Ράιχ. Οι ΕΑΜίτες μαθαίνουν για την αποστολή. Δύο άνθρωποι συγκρούονται: ο κατακτητής κι ο αντιστασιακός. Ο ένας προσπαθεί να σταματήσει το τρένο. Ο άλλος να το προωθήσει. Ο χρόνος που διαθέτουν, είναι περιορισμένος: Δέκα ώρες...

Οι ναζί της διπλανής πόρτας

Πώς η Αμερική έγινε ο ασφαλής παράδεισος των χιτλερικών
Συγγραφέας: Έρικ Λίχτμπλαου
Εκδόσεις: ΠΟΤΑΜΟΣ

«Έχουν όλα ξεχαστεί. Έχουν όλα τελειώσει». Γιάκομπ Ράιμερ, πρώην αξιωματικός των SS, κάτοικος Νέας Υόρκης (1998).

Χιλιάδες Ναζί -από φύλακες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μέχρι υψηλόβαθμους αξιωματούχους του Γ' Ράιχ- κατέφυγαν στις Ηνωμένες Πολιτείες μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ως «πρόσφυγες πολέμου»! Έσβησαν με ευκολία το παρελθόν και τα εγκλήματα που διέπραξαν σύντομα ξεχάστηκαν, μάλιστα με την απλόχερη βοήθεια και την προστασία της αμερικανικής κυβέρνησης, της CIA και του FBI. Πολλοί από αυτούς χρησιμοποιήθηκαν ως κατάσκοποι, μυστικοί πράκτορες και με πολλούς άλλους τρόπους από το αμερικανικό κράτος.

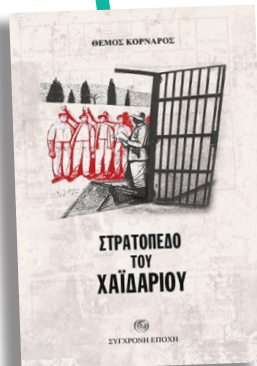
Ο Έρικ Λίχτμπλαου παρουσιάζει στο βιβλίο αποδεικτικό υλικό, απόρρητα έγγραφα και συνεντεύξεις που μαρτυρούν το πώς η Αμερική έγινε ένα ασφαλές καταφύγιο για τους Χιτλερικούς.

Στρατόπεδο του Χαϊδαρίου

Συγγραφέας: Θέμος Κορνάρος
Εκδόσεις: Σύγχρονη Εποχή

Το Στρατόπεδο του Χαϊδαρίου, το Χαϊδάρι -όπως έμεινε στη συνείδηση του λαού μας- δεν ήταν για τους ναζί κατακτητές στην περίοδο της Κατοχής απλά μια φυλακή ομήρων· ούτε ένα μέρος από το οποίο οι φασίστες απλά σταχυολογούσαν ανθρώπους για να τους οδηγήσουν στην εκτέλεση. Ήταν -όπως πολύ σωστά ισχυρίζεται και ο ίδιος ο Θέμος Κορνάρος στη συγκλονιστική αφήγησή του- μια λυσσασμένη μάχη για το ποιος θα κερδίσει την ψυχή του κατάδικου, την ψυχή του λαού...

1900 (1976)

Σκηνοθεσία: Bernardo Bertolucci

Η εμβληματική ταινία του Bertolucci, με τη μουσική επένδυση του Ennio Morricone, κάνει μία ανασκόπηση της ιστορίας της Ιταλίας από την αρχή του 20^{ου} αιώνα έως και το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μέσα από την αφήγηση της παράλληλης ιστορίας δύο νέων, του πλούσιου γαιοκτήμονα Αλφρέντο και του βιοπαλαιστή αγρότη Όλμο, η φιλία των οποίων θα μετατραπεί σε σύγκρουση, λόγω της αγεφύρωτης ταξικής τους διαφοράς.

Ο αδίστακτος φασίστας Ατίλα, ο επιστάτης των εργατών στα χωράφια του Αλφρέντο, μεταχειρίζεται απάνθρωπα τους εργάτες γης και προβαίνει σε δολοφονίες. Όμως η λήξη του πολέμου και η πτώση του φασισμού στην Ιταλία, θα φέρει την πολυπόθητη εκδίκηση...

Ο Λαβύρινθος του Πάνα (2006)

Σκηνοθεσία: Guillermo del Toro

Η ταινία διηγείται την έκβαση του εμφυλίου πολέμου στην Ισπανία (1936-1939), ανάμεσα στις φασιστικές δυνάμεις του Φράνκο, που είχε τη στήριξη του Χίτλερ και του Μουσολίνι, και τις Δημοκρατικές δυνάμεις που με τη βοήθεια των Διεθνών Ταξιαρχιών διεξήγαγαν τον αντάρτικο αγώνα. Τα γεγονότα εκτυλίσσονται το 1944 και παρουσιάζονται μέσα από τα μάτια της μικρής Οφέλιας, που αδυνατώντας να αντέξει τον σαδιστή πατριό της, τον φασίστα λοχαγό Ναδάλ, ο οποίος έχει βάλει σκοπό να πατάξει τους τελευταίους διασκορπισμένους πυρήνες της δημοκρατικής αντίστασης, χτίζει με τη φαντασία της έναν κόσμο γεμάτο μαγικά πλάσματα, για να δραπετεύσει από τη φρίκη του απάνθρωπου καθεστώτος... Η ταινία είναι γεμάτη συμβολισμούς που αντανακλούν τις σάπιες και συντηρητικές αξίες του φασισμού σε αντιδιαστολή με τις πρωτοπόρες και προοδευτικές αξίες των κομμουνιστών, όπως είναι ο αταλάντευτος αγώνας, η αυτοθυσία και η αγάπη για τον άνθρωπο...

Νερό στο φεγγάρι, «μαχαίρια» στη Γη...

Στις 26 Οκτωβρίου δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό «Nature Astronomy» δύο διαφορετικές εργασίες που αφορούν την ύπαρξη νερού στον φυσικό δορυφόρο της Γης. Η NASA παρουσίασε τα αποτελέσματα σε συνέντευξη Τύπου και ακολούθησαν θριαμβευτικά δημοσιεύματα για την «τεράστια ανακάλυψη».

Μια παλιά ιστορία

Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι η πρώτη (ούτε καν η δεύτερη...) φορά που επιβεβαιώθηκε η ύπαρξη νερού στη Σελήνη. Στις 22 Αυγούστου 1976 η κάψουλα του σοβιετικού **Luna 24** έπεφτε με αλεξίπτωτο κάπου στη Σιβηρία, κουβαλώντας μαζί της 170,1g σεληνιακού δείγματος. Σε αυτό το δείγμα, που είναι και το τελευταίο που έχει έρθει μέχρι σήμερα στη Γη από τη Σελήνη, οι Σοβιετικοί επιστήμονες ανακάλυψαν, πέρα από κάθε αμφιβολία, την ύπαρξη νερού σε ποσοστό 0,1% κατά μάζα. Ακολούθησαν αρκετά δεδομένα παρατηρήσεων που συνηγορούν στο ίδιο συμπέρασμα.

Όσον αφορά την προέλευση του νερού, οι δύο πιθανές εκδοχές είναι ότι αυτό είτε μεταφέρθηκε στη Σελήνη μέσω του «βομβαρδισμού» της από κομήτες και αστεροειδείς, είτε ότι παράγεται επί τόπου σαν αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης των πρωτονίων του ηλιακού ανέμου με το οξυγόνο των σεληνιακών μεταλλευμάτων.

Τι είναι αυτό που ανακαλύφθηκε τώρα;

Στοιχεία από το **Στρατοσφαιρικό Παρατηρητήριο Υπέρυθρης Αστρονομίας**, ένα αερομεταφερόμενο τηλεσκόπιο πάνω σε ένα τροποποιημένο αεροπλάνο Boeing 747 που παρατηρεί τη Σελήνη στην περιοχή των 6μm του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος, έδωσαν νέες, πιο ισχυρές ενδείξεις για την ύπαρξη νερού όχι μόνο στους σκοτεινούς πόλους, αλλά και στην ηλιόλουστη περιοχή του φεγγαριού. Βρήκαν ότι το νερό είναι παρόν στα νότια γεωγραφικά πλάτη της Σελήνης σε αναλογία περίπου 100 έως 400 μg/g. Στη δεύτερη μελέτη, οι επιστήμονες, με βάση στοιχεία από το σκάφος **Lunar Reconnaissance Orbiter** της NASA, που βρίσκεται σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη, αναφέρουν ότι υπάρχουν πολύ περισσότερες -από όσες υποπεύονταν έως τώρα- κρυφές, μόνιμα σκιασμένες περιοχές («ψυχρές παγίδες»), όπου το νερό μπορεί να παραμείνει μόνιμα.

Επιστροφή στη Σελήνη

Πόσες, όμως, από αυτές τις «ψυχρές παγίδες» περιέχουν πράγματι νερό; Το νερό που φαίνεται να υπάρχει

στη Σελήνη βρίσκεται σε ποσότητα που μπορεί να το κάνει αξιοποιήσιμο; Πόσο εύκολο είναι να εξορυχτεί; «Για να απαντηθούν αυτά τα ερωτήματα πρέπει ο άνθρωπος να επιστρέψει στη Σελήνη», είναι συνοπτικά η απάντηση της NASA. Τα αποτελέσματα των δύο πρόσφατων μελετών λειτουργούν και προβάλλονται υποστηρικτικά στα σχέδια που έχουν έτσι κι αλλιώς οι ΗΠΑ για επιστροφή στο φεγγάρι τα επόμενα χρόνια. Συγκεκριμένα, η πρώτη επανδρωμένη προσσελήνωση μετά το Apollo 17 του 1972 είναι προγραμματισμένη για το 2024 με την αποστολή Artemis 3. Ανάλογα σχέδια έχουν και άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (Ρωσία, Κίνα, Ινδία), αλλά και μονοπωλιακοί όμιλοι, όπως η Amazon και η SpaceX.

Στόχος τους είναι η εμπορική αξιοποίηση του Διαστήματος, με μεταλλευτικές, βιομηχανικές, ερευνητικές και τουριστικές δραστηριότητες, αλλά και η στρατιωτική αξιοποίησή του. Είναι αρκετά τα ορυκτά της Σελήνης που θα μπορούσαν να αποφέρουν κέρδος στους καπιταλιστές. Βραχυπρόθεσμα, όμως, ο πολυτιμότερος πόρος είναι το νερό. Οι αστροναύτες μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για να το πιουν ή να το διασπασούν στα συστατικά του, μετασχηματίζοντάς το έτσι σε καύσιμο για τους πυραύλους τους, προϋποθέσεις απαραίτητες για να αναπτυχθεί οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα. Το νερό έχει βάσιμα χαρακτηριστεί ως το «πετρέλαιο» του Διαστήματος.

Αντιπαράθεση για τα... «διαστημικά» κέρδη

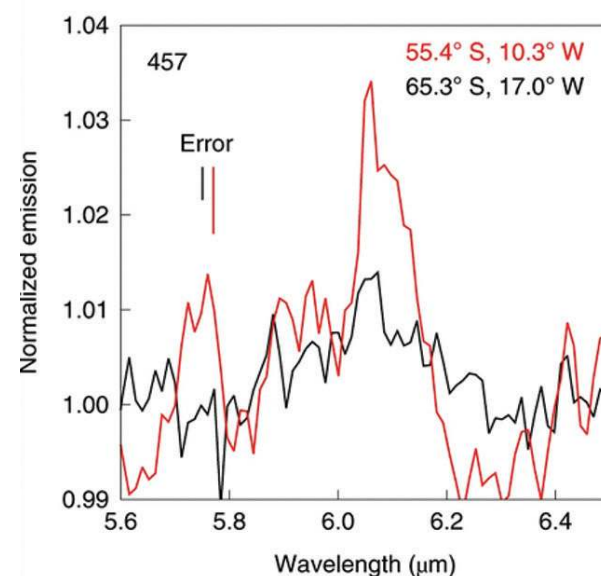
Ήδη έχουν βγει τα «μαχαίρια» για το ποιος θα φτάσει πρώτος και θα βάλει «στο χέρι» τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της Σελήνης και αργότερα άλλων ουράνιων σωμάτων. Προς το παρόν η αντιπαράθεση διεξάγεται σε νομικό επίπεδο, για το «τι θα ανήκει σε ποιον» και με ποιες προϋποθέσεις. Πολλοί είναι όμως αυτοί που προβλέπουν μια επανάληψη της αιματηρής «Διαμάχης για την Αφρική», που ξέσπασε τη δεκαετία του 1880, όταν εντοπίστηκαν πλούσια μεταλλεύματα στο Κονγκό.

Οι εκμεταλλευτές αξιοποιούν τις τεράστιες δυνατότητες που προσφέρει η πρόοδος της επιστήμης και

της τεχνολογίας για να «μολύνουν» με τους ανταγωνισμούς τους για τα κέρδη και άλλα ουράνια σώματα. Την ίδια ώρα στη Γη, αποτέλεσμα ακριβώς αυτού του τρόπου παραγωγής είναι, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι 2 δισεκατομμύρια άνθρωποι συνεχίζουν να καταναλώνουν μολυσμένο νερό!...

Παραπομπή

1. Στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας

Τα αποτελέσματα της παρατήρησης της Σελήνης από το **Στρατοσφαιρικό Παρατηρητήριο Υπέρυθρης Αστρονομίας της NASA**, όπως δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό **Nature Astronomy**. Το «μέγιστο» που παρουσιάζει η εκπεμπόμενη από τη Σελήνη ακτινοβολία στο μήκος κύματος των 6μm είναι το «χημικό αποτύπωμα» του H₂O και αποτελεί μια πολύ ισχυρή ένδειξη για την ύπαρξη νερού στο σημείο της παρατήρησης

**“Προσφέρω
στο τιμημένο
ηρωϊκό & ακούραστο
Κόμμα μας,
που δεν δίνει ονόματα
των ενισχυτών του,
50 ευρώ”**

Κατίνα Μανιτάρα

Μαχήτρια της Αντίστασης και του ΔΣΕ

**ΤΩΡΑ ΠΙΟ ΜΑΧΗΤΙΚΑ!
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ
ΝΟΕΜΒΡΗ - ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2020**

